

Liahona

**Kodin ja perheen
vahvistaminen,
s. 4, 16, 20, 22**

**Nuoret aikuiset puolustavat
siveyttä, s. 42**

**Neljä pyhiin kirjoitusten kohtaa,
jotka auttoivat meitä, s. 54**

Alkeisyhdistyksestä siirtyminen, s. 58

Jeffrey Heinin teos
Kristus Amerikassa

*Kun ylösnoussut Kristus kävi
nefiläisten luona Amerikan
mantereella, ”hän otti heidän
pienet lapsensa yksitellen ja
siunasi heidät ja rukoili Isää
heidän puolestaan.*

*Ja kun hän oli tehnyt tämän,
hän itki jälleen;*

*ja hän puhui väkijoukolle ja
sanoi sille: Katsokaa pienokai-
sianne.” (3. Nefi 17:21–23.)*

Liahona, lokakuu 2012

SANOMAT

4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Yksi avain onnelliseen perheeseen

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

8 Kotikäyntiopetussanoma: Liittojemme kunnioittaminen

ERIKOISARTIKKELIT

22 Auta nuoria saamaan hengellisiä kokemuksia

Melissa Merrill

Viisi keinoa edistää kokemuksia, jotka johtavat kääntymykseen.

28 Alman kirja: Opetuksia tälle päivälle

Vanhin Paul B. Pieper

Kolme nefiläisiltä saatua opetusta voi auttaa meitä kohtaamaan oman aikamme haasteita.

34 Kuinka selviytyä hengissä vihollisalueella

Presidentti Boyd K. Packer

Opi, kuinka Pyhällä Hengellä voi olla ohjaava ja suojaava vaikutus.

OSASTOT

9 Nuorten voimaksi: Pukeutuminen ja ulkoinen olemus

10 Lokakuun konferenssin muistikirja: Tyhjennämme kalenterimme konferenssia varten

Cheryl Burr

11 Palvelemme kirkossa: Pyhäkouluvastaukset

Emma Addams

12 Mihin me uskomme: Kaukonäköinen elämäntapa valmistaa meitä tulevaisuutta varten

14 Pieniä ja yksinkertaisia asioita

16 Kotimme, perheemme: Siveyden ja hyveellisyyden opettaminen

Matthew O. Richardson

20 Evankeliumin klassikoita: Opettakaa kotona vanhurskautta

Vanhin Delbert L. Stapley

38 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa

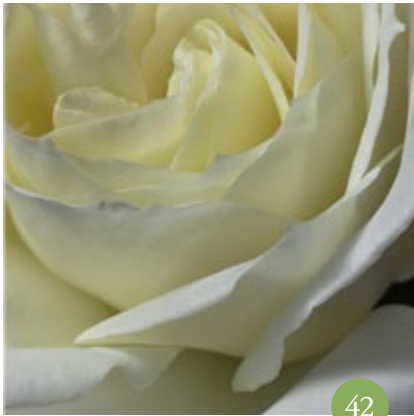
74 Kirkon uutisia

79 Perheiltaideoita

80 Kunnes taasen kohdataan: Edessäpäin on jatkuvasti hyviä asioita

Caitlin A. Rush

KANNESSA
valokuvavakuutus Cody Bell.

42 Siveys siveettömässä maailmassa

Kahdeksan nuorta aikuista keskustelelee siitä, kuinka voi pysyä siveänä maailmassa, joka ei arvosta siveyttä.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje:
Käyttikö Noah Liahonaa?

46 Kysymys ja vastaus

Mitä tarkoitetaan sillä, että kunniottaa Jumalan pappeutta?

48 Ole viisas ja ole ystävä

*Vanhin Robert D. Hales
 Hyvien ystävien ansiosta on helppo elää käskyjen mukaan.*

51 Pukeuduin tanssiaiisiin

*Crystal Martin
 Tunsin kiusausta käyttää mekkoa, joka ei peittänyt olkapäitäni, mutta sitten muistin patriarkallisen siunaukseni.*

52 Nuorten voimaksi: Pukeutuminen ja ulkoinen olemus – anna Pyhän Hengen johdattaa

Mary N. Cook

54 Sanan vahvistamia

Neljä nuorta kertoo tilanteista, jolloin jokin pyhien kirjoitusten kohta on tullut heidän mieleensä ja auttanut heitä.

57 Juliste: Suora ja kapea on tie

51

58 Alkeisyhdistyksestä siirtyminen

Nämä ovat muutamia kokemuksia, joita sinulla on odotettavissa Nuorissa Miehistä tai Nuorissa Naisissa.

60 Hyvä Amiga

*Maribel
 Kirje ystävälle, jota pelottaa lähteä Alkeisyhdistyksestä.*

61 Avaa innolla uusi luku elämässä

*Marissa Widdison
 Noah, Dylan, Patrick ja Ben valmistautuvat saamaan pappeuden.*

62 Laulu: Jeesus, saavuthan

63 Erityinen todistaja: Miksi on tärkeää, että seuraan Jeesusta Kristusta uskollisesti, olinpa missä tahansa?

Vanhin Dallin H. Oaks

64 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Pappeuden siunaukset ovat kaikkien saatavilla

66 Kaksinkertaiset siunaukset

*Richard M. Romney
 Haluamme esitellä Sophien ja Elodien – kymmenvuotiaat kaksoiset, jotka asuvat Madagaskarilla.*

68 Enkö minäkin voi mennä kasteelle?

*Hilary Watkins Lemon
 Kuusivuotias Paulo on innokas tulemaan kirkon jäseneksi.*

70 Pienille lapsille

81 Leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Perhe- ja jäsentuen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittaja: LaRene Porter Gaunt
Julkaisuavustaja: Mellissa Zenteno
Kirjoittaja- ja toimittajatiimi: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen
Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson
Suunnittelutiimi: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare
Intellectual Property -koordinaattori: Collette Nebeker Aune
Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters
Tuotantotiimi: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty
Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:
Mirkku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirkku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilustiedot:
Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuosittalaushinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa Liahona.Lds.org tai postitse osoitteella Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen Liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

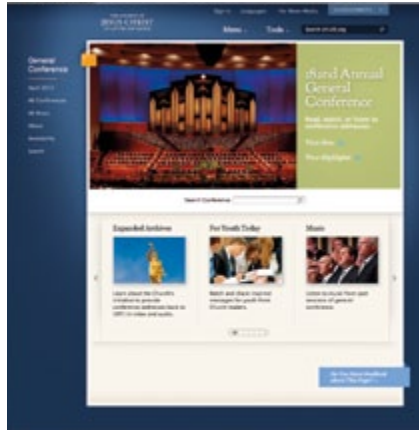
© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaiseen epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
October 2012 Vol. 64 No. 10. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.Lds.org

AIKUISILLE

Kun olet lukenut ensimmäisen presidenttikunnan sanoman anteeksiannosta (s. 4), haluat kenties lukea myös presidentti James E. Faustin viimeisen yleiskonferenssipuheen "Anteeksiannon parantava voima" (huhtikuu 2007) osoitteessa conference.lds.org.

NUORILLE

Sivulla 52 Mary N. Cook selittää, kuinka tempeleitä kohtaan tuntemamme kunnioitus voi opastaa meitä siinä, kuinka meidän tulee pukeutua. Osoitteessa youth.lds.org kerrotaan lisää aiheesta "Pukeutuminen ja ulkoinen olemus" sekä kaikista muistakin *Nuorten voimaksi* -kirjaisen tasovaatimuksista.

LAPSILLE

Artikkelissa "Kaksinkertaiset siunaukset" (s. 66) kerrotaan madagaskarilaisista kaksosista Elodiasta ja Sophiasta. Voit nähdä hauskoja valokuvia heistä sivustolla Liahona.Lds.org.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Anteeksianto, 4

Esimerkki, 40

Jeesus Kristus, 62, 63

Johtaminen, 20

Kaste, 68

Kirkon historia, 14

Kuuliaisuus, 40, 57

Kääntymys, 39

Lepopäivä, 40

Liitot, 8

Mormonin kirja, 28, 51

Nuoret Miehet, 58, 61

Nuoret Naiset, 58, 60

Omavaraisuus, 12

Opettaminen, 16, 20

Palveleminen, 20, 39

Pappeus, 46, 64

Perhe, 4, 16, 20, 22, 38, 66

Profeetat, 28

Pukeutuminen, 9, 51, 52

Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 11, 54

Rukous, 38

Siveys, 16, 42

Tempellit, 8, 52

Työ, 12

Usko, 39, 80

Valmistautuminen, 12

Vanhemmuus, 16, 20, 22

Vastoinkäymiset, 28

Viisaus, 48

Yleiskonferenssi, 10

Ystävällisyys, 28

Ystävät, 48

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

YKSI AVAIN onnelliseen perheeseen

Suuri venäläinen kirjailija Leo Tolstoi aloitti romaaninsa *Anna Karenina* näillä sanoilla: ”Kaikki onnelliset perheet ovat toistensa kaltaisia, jokainen onneton perhe on onneton omalla tavallaan.”¹ Vaikka en Tolstoin lailla olekaan varma siitä, että kaikki onnelliset perheet olisivat toistensa kaltaisia, niin olen huomannut yhden asian, joka useimmilla on yhteistä: he osaavat antaa anteeksi muiden puutteet ja unohtaa ne sekä etsiä hyvää.

Onnettomissa perheissä puolestaan usein etsitään vikoja, kannetaan kaunaa eikä tunnuta osaavan päästää irti menneistä rikkomuksista.

”Niin, mutta...” aloittavat ne, jotka ovat onnettomia. ”Niin, mutta et tiedä, kuinka pahasti hän on loukannut minua”, sanoo yksi. ”Niin, mutta et tiedä, kuinka kauhea hän on”, sanoo toinen.

Kenties kumpikin on oikeassa; kenties kumpikaan ei ole.

Loukkauksia on monenasteisia. Pahastumisia on monenasteisia. Mutta olen huomannut, että me usein oikeutamme suuttumuksemme ja tyyntymämme omaa tuntoamme kertomalla itsellemme tarinoita muiden motiiveista, jotka tuomitsevat heidän tekonsa anteeksiantamattomina ja itsekkäinä, ja samaan aikaan esittämällä omia motiivejamme puhtaina ja vilpittöminä.

Ruhtinaan koira

Vanha walesilainen tarina 1200-luvulta kertoo ruhtinaasta, joka palasi kotiin ja löysi koiransa, jonka kuono

oli veressä. Mies kiiruhti sisään ja näki kauhukseen, että hänen poikavauvansa oli kadonnut ja että tämän kehto oli kumollaan. Suutuspäissään ruhtinas veti esiin miekkansa ja surmasi koiransa. Pian sen jälkeen hän kuuli poikansa itkevän – pienokainen oli elossa! Pienokaisen vieressä makasi kuollut susi. Koira oli todellisuudessa puolustanut ruhtinaan lasta murhanhimoiselta sudelta.

Vaikka tämä kertomus on dramaattinen, se havainnollistaa erään näkökohdan. Se avaa mahdollisuuden sille, että ne syyt, joilla selitämme itsellemme muiden tietynlaista käytöstä, eivät aina vastaa tosiasioita – toisinaan me emme edes halua tietää tosiasioita. Haluaisimme suutuksissamme mieluummin tuntea, että on oikeutettua pitää kiinni katkeruudestamme ja kaunastamme. Toisinaan nämä kaunat voivat kestää kuukausia tai vuosia. Toisinaan ne voivat kestää koko eliniän.

Jakautunut perhe

Eräs isä ei voinut antaa anteeksi pojalleen sitä, että tämä oli poikennut siltä polulta, jota hänelle oli opetettu. Pojalla oli ystäviä, joita isä ei hyväksynyt, ja hän teki monia asioita toisin kuin hänen olisi isän mielestä pitänyt tehdä. Tämä aiheutti kuilun isän ja pojan välille, ja heti kun poika pystyi, hän lähti kotoa eikä koskaan palannut. He puhuivat harvoin toisilleen sen jälkeen.

Tunsiko isä toimineensa oikeutetusti? Kenties.

Tunsiko poika toimineensa oikeutetusti? Kenties.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

”Kysy itseltäsi jokaista oppiaihetta valmis- taessasi, kuinka periaate on samanlainen kuin jokin perheen- jäsenten tai luokan jäsenten omassa elämässään kokema” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 176–177). Voit halutessasi pyytää perheenjäseniä kertomaan anteeksiantoon liittyvistä myönteisistä kokemuksista, joita heillä on ollut tai joita he ovat huomanneet. Keskustelkaa näistä kokemuksista tähden- täen anteeksiannon siunauksia. Päätä oppiaihe todistamalla siitä, kuinka tärkeää on antaa anteeksi toinen toiselle.

Tiedän vain, että tämä perhe oli jakautunut ja onneton, koska sen paremmin isä kuin poikakaan ei pystynyt antamaan anteeksi toiselle. He eivät pystyneet katsomaan niiden katkerien muistojen yli, joita heillä oli toinen toisestaan. Rakkauden ja anteeksiannon sijaan he täyttivät sydämensä vihalla. Kumpikin riisti itseltään mahdollisuuden vaikuttaa toisen elämään hyvällä tavalla. Kuilu heidän välillään tuntui niin syvältä ja niin leveältä, että kumpikin jäi hengelliseksi vangiksi omien tunteidensa saarelle.

Onneksi meidän rakastava ja viisas iankaikkinen Isämme taivaassa on antanut meille keinon voittaa tämän ylpeyden kuilun. Suuri ja ääretön sovitus on anteeksiannon ja sovinnon korkein osoitus. Sen suuruus on käsityskyyni ulottumattomissa, mutta todistan koko sydämestäni ja sielustani sen todellisuudesta sekä ylimmästä voimasta. Vapahtaja uhrasi itsensä lunnaina meidän syntiemme tähden. Hänen ansiostaan me saamme anteeksiannon.

Mikään perhe ei ole täydellinen

Kukaan meistä ei ole syyntön. Meistä jokainen tekee virheitä, myös te ja minä. Meitä kaikkia on loukattu. Me kaikki olemme loukanneet muita.

Vapahtajamme uhrin ansiosta me voimme saada korotuksen ja iankaikkisen elämän. Kun me hyväksymme Hänen tiensä ja voitamme ylpeytemme pehmittämällä sydämemme, me voimme tuoda sovinnon ja anteeksiannon perheeseemme ja omaan elämäämme. Jumala auttaa meitä olemaan anteeksiantavaisempia, olemaan halukkaampia kulkemaan toisen virstan, olemaan ensimmäisiä pyytämään anteeksi, vaikka jokin ei olisikaan meidän syytämme, olemaan kantamatta kaunaa ja jättämään vanhat kaudet syrjään. Kiitos olkoon Jumalan, joka antoi ainoan Poikansa, ja Pojan, joka antoi henkensä meidän edestämme.

Me voimme joka päivä tuntea Jumalan rakkauden meitä kohtaan. Eikö meidän pitäisi pystyä antamaan vähän enemmän itsestämme lähimmäisillemme, kuten opetetaan rakkaassa kirkon laulussa ”Mä koska paljon sain”?² Herra on suonut meille mahdollisuuden saada anteeksi. Eikö olisi vain oikein työntää syrjään oma itsekkyytemme ja ylpeytemme ja alkaa suoda näitä anteeksiannon mahdollisuuksia niille, joiden kanssa ponnistelemme – varsinkin kaikille oman perheemme jäsenille?

Loppujen lopuksi onnellisuus ei kumpua täydellisyydestä vaan jumalallisten periaatteiden soveltamisesta, pieninäkin askelina. Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat julistaneet: ”Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset. Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, *anteeksiannon*, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehenkisen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla.”³

Anteeksianto on aivan keskeistä näissä taivaallisen Isämme onnensuunnitelmaan perustuvissa yksinkertaisissa totuuksissa. Koska anteeksianto liittyy yhteen periaatteita, se liittyy yhteen ihmisiä. Se on avain, se avaa lukittuja ovia, se on vilpittömän tien alku ja se on yksi parhaista toiveistamme saavuttaa onnellinen perhe.

Auttakoon Jumala meitä olemaan hieman anteeksiantavaisempia perheessämme, anteeksiantavaisempia toisiamme kohtaan ja kenties anteeksiantavaisempia itseämmekin kohtaan. Rukoilen, että voimme kokea, että anteeksi- anto on yksi erinomainen tapa, jolla useimmat onnelliset perheet ovat toistensa kaltaisia. ■

VIITTEET

1. Leo Tolstoi, *Anna Karenina*, suom. Eino Kalima, 2007, s. 7.
2. ”Mä koska paljon sain”, *MAP-lauluja*, 141.
3. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129, kursivointi lisätty.

Rukous ja rauhaa

Lauren W.

Eräänä iltana kiistelin äidin kanssa, ja minusta tuntui hyvin pahalta. Niinpä päätin rukoilla. Vaikka olin huonolla tuulella enkä halunnut olla ”hengellinen”, tiesin, että rukoileminen auttaisi minua tuntemaan oloni onnellisemmaksi ja vähemmän riidanhaluiseksi. Kun äiti oli lähtenyt huoneesta, aloitin rukoukseni. ”Rakas taivaallinen Isä, käänny tänä iltana Sinun puoleesi, koska...” Ei. Avasin silmäni ja otin käteni pois rististä. Se kuulosti kömpelöltä. Yritin uudelleen. ”Taivaallinen Isä, tarvitsen...” Sekin kuulosti oudolta. Tunsin Saatanan kehottavan minua luopumaan siitä, että rukoilisin apua taivaalliselta Isältääni.

Yhtäkkiä tunsin kehotuksen kiittää! Tein niin, ja mieleeni alkoi virrata ajatuksia kaikista niistä asioista, joista saatoinkin kiittää taivaallista Isääni. Kun olin kylliksi kiittänyt Häntä, kerroin käsillä olevasta ongelmasta.

Jälkeenpäin tunsin sisimmässäni ihanaa rauhaa, lämpimän hengellisen tunteen siitä, että tiedän, että taivaallinen Isämme ja vanhempani rakastavat minua ja että olen Jumalan lapsi. Pystyin pyytämään äidiltä anteeksi ja hyväksymään hänen anteeksipyyntönsä.

Anteeksianto tuo siunauksia

Presidentti Uchtdorf opettaa, että meidän tulee antaa anteeksi perheemme jäsenille. Katsopa, kuinka Juuson ja Annan valinnat vaikuttavat heidän perheeseensä.

Juuso ja hänen pikkusiskonsa Anna leikkivät yhdessä. Anna sieppaa Juusolta lelun. Mitä Juuson pitäisi tehdä?

Juuso suuttuu Annalle. Anna itkee. Äiti toruu Juusoa siitä, että tämä on tapellut siskonsa kanssa. Juuso on pahoillaan siitä, että valitsi väärin.

Juuso antaa Annalle anteeksi ja alkaa leikkiä jollakin toisella lellulla. He leikkivät tyytyväisinä yhdessä. Äiti on iloinen, että Juuso oli ystävällinen siskolleen ja säilytti sovun perheessä. Juuso tuntee iloa päätettyään antaa anteeksi.

Myöhemmin Juuson ja Annan pitää auttaa äitiä päivällisen valmistamisessa. Juuso ei auta. Mitä Annan pitäisi tehdä?

Anna valittaa äidille. Anna valittaa siitä, että hänen pitää tehdä työ yksin. Päivällisellä kaikki ovat kiistelyn vuoksi apeita.

Anna antaa Juusolle anteeksi ja auttaa päivällisen kanssa. Äiti on kiitollinen Annan avusta. Perheestä on mukavaa olla yhdessä päivällisellä. Annasta tuntuu hyvältä, että hän päätti antaa anteeksi.

Kuinka *sinun* päätöksesi antaa anteeksi vaikuttaa perheesi onnellisuuteen?

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä sopivalla tavalla niiden sisarten kanssa, joiden luona käynte. Käyttäkää artikkelin kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdäkseenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämääänne.

Usko, Perhe,
Auttaminen

Liittojemme kunnioittaminen

Kotikäyntiopetus on osoitus opetuslapsuudestamme ja yksi tapa, jolla kunnioitamme liittojamme palvellesamme ja vahvistaessamme toisiamme. Liitto on pyhä ja kestävä lupaus Jumalan ja Hänen lastensa kesken. ”Kun me ymmärrämme olevamme liiton lapsia, me tiedämme, keitä me olemme ja mitä Jumala meiltä odottaa”, sanoo vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista. ”Hänen lakinsa on kirjoitettu sydämeemme. Hän on Jumalamme, ja me olemme Hänen kansaansa.”¹

Kotikäyntiopettajina me voimme vahvistaa sisaria, joiden luona käymme, heidän pyrkiessään pitämään pyhät liittonsa. Niin tekemällä me autamme heitä valmistautumaan iankaikkisen elämän siunauksiin. ”Jokaisella tämän kirkon sisarella, joka on tehnyt liittoja Herran kanssa, on jumalallinen tehtävä auttaa pelastamaan sieluja, johtaa maailman naisia, vahvistaa Siionin koteja ja rakentaa Jumalan valtakuntaa”², sanoo vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista.

Kun me solmimme pyhiä liittoja ja pidämme ne, meistä tulee välineitä Jumalan käsissä. Me kykenemme tuomaan julki uskonkäsitteisiämme ja vahvistamaan toinen toisemme uskoa taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen.

Pyhistä kirjoituksista poimittua

1. Nefi 14:14; Moosia 5:5–7; 18:8–13;
OL 42:78; 84:106

VIITTEET

1. ”Liitot”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 88.
2. ”Vanhurskaita naisia”, *Liahona*, joulukuu 2002, s. 39.
3. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 141.

Mitä minä voin tehdä?

1. Kuinka tekemäni liitot vahvistavat minua?
2. Kuinka autan niitä sisaria, joista pidän huolta, pitämään liittonsa?

Historiastamme poimittua

Temppeli on ”[kiitospaikka] kaikille pyhille”, Herra ilmoitti profeetta Joseph Smithille vuonna 1833. Se on ”[opetuspaikka] kaikille niille, jotka on kutsuttu palveluksen työhön heidän kaikissa eri kutsumukssissaan ja viroissaan; jotta he voivat tulla täydellisiksi palvelutyönsä ymmärryksessä, teoriassa, periaatteessa ja opissa, kaikessa, mikä liittyy Jumalan valtakuntaan maan päällä” (OL 97:13–14).

Nauvoossa Illinoisissa 1840-luvun alkupuolella Apuyhdistyksen sisaret auttoivat toisiaan valmistautumaan temppeletoimituksia varten. Korkeamman pappeuden toimituksissa, joita myöhempien aikojen pyhät saivat Nauvoon temppeleissä, ”[ilmeni] jumalisuuden voima” (OL 84:20). ”Kun pyhät pitivät liittonsa, tämä voima vahvisti ja tuki heitä heidän koettelemuksissaan tulevina päivinä ja vuosina.”³

Kirkossa tänä aikana maailmalla uskolliset naiset ja miehet palvelevat temppeleissä ja saavat edelleen voimaa siunauksista, joita voi koitua vain temppeleliitoista.

PUKEUTUMINEN JA ULKOINEN OLEMUS

Nykyaajan maailmassa, jossa moni ei ymmärrä tai kunnioita kehomme pyhää luonnetta, myöhempien aikojen pyhät erottuvat muista pukeutuessaan tavalla, joka osoittaa meidän tietävän, kuinka kallisarvoinen kehomme on (ks. *Nuorten voimaksi*, kirjaneen, 2011, s. 6–8). Tämän lehden sivulla 52 Mary N. Cook, ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa, puhuu tästä tasovaatimuksesta:

”Kun temppeli rakennetaan, huolehditaan tarkoin siitä, että sitä suojellaan ja että se koristellaan kauniisti sekä sisä- että ulkopuolelta. Yksi avain temppelien suunnittelemiseen on sen ymmärtäminen, että temppeli *edustaa* Herraa – se on Hänen huoneensa. Me *arvostamme* temppeleitä pyhänä rakennuksina, joihin vain ne, jotka ovat kelvollisia, saavat mennä. Me *kunnioitamme* temppeleitä, koska voimme niiden pyhien toimitusten ja liittojen ansiosta, joihin osallistumme, palata taivaallisen Isämme luo.

Teidän kehonne on kallisarvoisempi kuin hienoinkaan temppeli maan päällä. Te olette Jumalan rakkaita poikia tai tyttöjä! Nämä samat periaatteet – edustaminen, arvostaminen ja kunnioittaminen – pätevät ehkä vieläkin paremmin siihen, kuinka pidätte huolta kehostanne ja suojelette sitä.”

Seuraavat ehdotukset voivat auttaa teitä opettamaan lapsillenne oikeita periaatteita pukeutumisesta ja ulkoisesta olemuksesta. Muistakaa myös, että oma esimerkkinne säädyllyisestä pukeutumisesta opettaa lapsillenne, kuinka tärkeää asianmukainen pukeutuminen on.

Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- Lue nuoresi kanssa pukeutumista ja ulkoista olemusta käsittelevä kohta julkaisusta *Nuorten voimaksi*. Näin voit saada tilaisuuden keskustella tähän tasovaatimukseen liittyvistä opeista, siunauksista ja varoituksista ja vastata mahdollisiin kysymyksiin, joita pojalasi tai tyttärelläsi saattaa olla.
- Voit halutessasi pitää perheillan, jonka aiheena on pukeutumisen ja ulkoisen olemuksen tärkeys. Voit kysyä perheeltäsi: Jos Herra olisi kanssanne kirkossa, millä tavoin haluaisitte olla pukeutuneita? Millaisen vaikutelman haluaisitte antaa Hänelle itsestänne? Miltä teistä tuntuu, kun olette pukeutuneet säädyllyisesti? Voisitte keskustella myös siitä, kuinka pukeudutaan asianmukaisesti muihin tilaisuuksiin, kuten kouluun, työhön tai illanviettoihin.

Ehdotuksia lasten opettamiseen

- Pukeutumisemme edustaa sitä, mikä meille on tärkeää. Voit halutessasi havainnollistaa tätä periaatetta pitämällä perheillan, johon jokainen pukeutuu kuten lähetyssaarnaaja tai sonnustautuu pyhävaatteisiinsa.
- Lapset voivat jo pieninä alkaa pukeutua säädyllyisesti. Lue lastesi kanssa *Nuorten voimaksi* -kirjaseen ohjeet sivulta 6–7 ja näytä vaatteita, jotka ovat näiden ohjeiden mukaisia. ■

PUKEUTUMISTA JA ULKOISTA OLEMUSTA KOSKEVIA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA

1. Moos. 1:27

1. Kor. 6:19

Alma 1:27

Lokakuun konferenssin muistikirja

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Tyhjennämme kalenterimme konferenssia varten

Cheryl Burr

Koska aikatauluamme ei ollut ahdettu täyteen ylimääräisiä toimintoja, pystyimme paremmin tuntemaan Hengen vaikutuksen kuunnellessamme yleiskonferenssia.

Vuosia sitten kun kuusi lastamme olivat pieniä, päätimme, että haluamme tehdä yleiskonferenssista itsellemme merkityksellisemmän. Puhuimme siitä, kuinka tärkeää on seurata konferenssia mieli kirkkaana ja keho levänneenä. Konferenssi on tärkeää aikaa, jolloin saamme opetusta nykyisiltä profetoiltamme. Niinpä asetimme tavoitteeksi, ettemme suunnittele mitään ylimääräistä muutamaksi päiväksi ennen konferenssia tai konferenssiiviikonlopun ajaksi. Merkitsimme nuo päivät kalenteriimme, ja kukin meistä sitoutui siihen, ettei suunnittelisi mitään ylimääräistä tekemistä niille päiville.

Jos päätätte suhtautua samalla tavalla, niin teidän perheenne ja teidän tilanteenne ovat omanlaisiaan, mutta meidän perheemme määritteli ”ylimääräisen tekemisen” tarkoittavan osallistumista koulun toimintoihin, lähiympäristön lasten käyntejä, ajanviettoa ystävien kanssa kodin ulkopuolella, juhlien tai päivällisten järjestämistä ystäville tai sukulaisille, isompien töiden tai puutarhatöiden tekemistä konferenssikokousten välissä tai niiden aikana, koulun projektien jättämistä viime hetkiin sekä ylimääräisten tehtävien vastaanottamista töissä.

Kun konferenssia edeltävä viikko alkoi, oli joskus vaikea kieltäytyä näistä toimista, mutta useimmiten perheemme jäsenet tekivät iloisina oikeita valintoja, jotta saavuttaisimme tavoitteemme. Huomasimme, että pienemmät lapsemme halusivat osallistua yleiskonferenssiin. Luulen, että se johtui siitä, että puhuimme konferenssin tärkeydestä yhä uudestaan koko edeltävän viikon ajan.

Minulla on ilo kertoa, että aikataulumme pitäminen yksinkertaisena yleiskonferenssia edeltävinä päivinä ja sen aikana muutti täysin perheemme kokemuksen. Sydämemme ja mielemme olivat valmiita konferenssia varten. Aikatauluamme ei ollut ahdettu täyteen ylimääräistä puuhaa, joten pystyimme tuntemaan Hengen vaikutuksen istuessamme ja kuunnellessamme johtajiemme neuvon sanoja.

Olemme pitäneet kiinni tavoitteestamme konferenssi toisensa jälkeen, koska se täyttää kotimme rauhalla. Vaikka muutamat lapsistamme eivät enää asu kotona, kannustamme yhä heitä tyhjentämään kalenterinsa muutamaksi päiväksi ennen konferenssia ja sen ajaksi, kuten teemme kotona. Pyrimme myös järjestämään asiat niin, että katsomme yhden konferenssikokouksen yhdessä koko perhe. Toivon, että kun lapsemme menevät naimisiin ja saavat omia lapsia, he pitävät edelleenkin tärkeänä varjella konferenssikokemustaan tyhjentämällä kalenterinsa. ■

ASETTAKAA YLEISKONFERENSSI ETUSIJALLE

”Päätäkää nyt asettaa yleiskonferenssi elämässänne etusijalle. Päätäkää kuunnella tarkasti ja noudattaa annettuja opetuksia.”

Vanhin Paul V. Johnson seitsemänkymmenen koorumista, ”Yleiskonferenssin siunaukset”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 52.

PYHÄKOULUVASTAUKSET

Emma Addams

Minulla on taipumus etsiä haasteisiini suuria vastauksia – pyytää Herraa auttamaan minua löytämään sen yhden asian, joka ratkaisee kaiken. Olen oppinut, että tämä suhtautuminen voi ylettömästi mutkistaa asioita.

Kun opetin Evankeliumin oppi -luokkaa seurakunnassamme, pyrin esittämään syvällisiä kysymyksiä, jotka vaatisivat mietiskelyä ja edellyttäisivät isoja, uusia, oivaltavia vastauksia. Toisin sanoen halusin välttää samojen vanhojen ”pyhäkouluvastausten” toistamista, joita seurakuntalaiset tuntuivat tarjoavan joka viikko.

Kun oppiainetta valmistellessani tarkastelin Uutta testamenttia, minuun teki vaikutuksen yhä uudestaan toistuvan sanan *pysyä* käyttö. Esimerkiksi kohdassa Joh. 15:10 sanotaan: ”Jos noudatatte käskyjäni, te *pysytte* minun rakkaudessa, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja *pysyn* hänen rakkaudessaan” (kursivointi lisätty).

Suuressa esirukouksessaan Vapahtaja rukoilee, että Hänen opetuslapsensa ”olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme” ja ”kun minä olen heissä ja sinä olet minussa, he ovat täydellisesti yhtä” (Joh. 17:21, 23).

Etsin paljolti sitä, kuinka voisin olla yhtä Herran kanssa, kuinka voisin *pysyä* Hänen rakkaudessaan ja kuinka sen tuloksena voisin saada lisää kärsivällisyyttä – kärsivällisyyttä, jota niin kipeästi kaipasin kääntääkseni minua uuvuttavat kokemukset sellaisiksi, jotka virkistäisivät minua ja pyhittäisivät minut.

Ironista kyllä, kun tutkin sekä ymmärtääkseni sanaa *pysyä* että saadakseni vastauksia vaikeisiin haasteisiin, joita kohtasin päivittäin, minut johdettiin lopulta takaisin juuri niihin pyhäkouluvastauksiin, joita olin yrittänyt välttää. Löysin vastaukset haasteisiini lukemalla pyhiä kirjoituksia, rukoilemalla päivittäin, palvelemalla perhettäni ja muita sekä käymällä temppeleissä ja sunnuntaikokouksissani. Opin, että nuo yksinkertaiset asiat saavat aikaan ratkaisevan eron siinä, kestämmekö hyvin ja kärsivällisesti vaiko pelkästään kestämmekö.

Pyhäkouluvastaukset todellakin ovat parhaita vastauksia. ■

USKOMME RAVITSEMINEN

”Palveleminen, tutkiminen, rukoileminen ja jumalanpalvelus ovat neljä perusperiaatetta, joiden avulla me voimme ’täyttää sen, mitä [uskostamme] vielä puuttuu’ (1. Tess. 3:10). Jos me lakkaamme ravitsemasta uskoamme yhdelläkään näistä neljästä erityisestä keinoista, me olemme haavoittuvia. –

Paatuva maailmassa Herra voi tunkeutua tietoisuuteemme käyttämällä Hengen miekkaa, joka on Jumalan sana (ks. Ef. 6:17; ks. myös Jar. 12). Kuulemiseen täytyy liittää myös usko (ks. Hepr. 4:2) ja kristillinen palveleminen, kuten olemme yhä uudelleen kuulleet.”

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdenoista apostolin koorumista, ks. ”Ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 84.

KIRKON HYVÄKSYMÄN AINEISTON KÄYTTÄMINEN

”Opettajat ja johtohenkilöt käyttävät pyhiä kirjoituksia, myöhempien aikojen profeettojen opetuksia sekä hyväksytyttä opetusaineistoa opettaakseen ja todistaakseen evankeliumin opeista. Hyväksytyt opetusaineisto kullekin luokalle tai koorumille on lueteltu voimassa olevassa julkaisussa *Vuoden opetusohjelmaa koskevia ohjeita*. Tarpeen mukaan opettajat ja johtohenkilöt täydentävät opetusaineistoa kirkon lehtien avulla, varsinkin *Ensignin* ja *Liahonan* yleiskonferenssinumeroiden avulla.”

Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa, 2010, 5.5.4.

Kaukonäköinen elämäntapa

VALMISTAA MEITÄ TULEVAISUUTTA VARTEN

Myöhempien aikojen pyhät uskovat, että tulee olla valmis ja omavarainen. Uskomme siihen, että tulee valmistautua työllistymistä varten hankkimalla koulutusta, valmistautua taloudellisesti pahan päivän varalle ja valmistautua ajallisesti luonnonmullistusten tai muiden haasteiden varalle. Mikä tärkeintä, me uskomme siihen, että tulee valmistautua hengellisesti Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen ja asumiseen jälleen taivaallisen Isämme luona. Tätä valmiuden asennetta nimitetään kaukonäköiseksi elämäntavaksi.

Kaukonäköinen elämä kuvastaa todellista iankaikkista luonnettamme: meidän on määrä toimia omasta puolestamme eikä olla toiminnan kohteita (ks. 2. Nefi 2:26). Herra haluaa meidän olevan vastuullisia ja riippumattomia (ks. OL 78:14). Hän haluaa meidän elävän kaukonäköisesti sen vuoksi, millaisia meistä tulee sen kautta: vastuullisia, anteliaita, kypsiä, ystävällisiä. Sillä mitä omavaraisempia me olemme, sitä paremmin voimme auttaa perhettämme ja muita. Kuinka voimme ruokkia nälkäisiä, jos itse olemme nälkäisiä? Kuinka voimme antaa tietoa, jos meiltä itseltämme

puuttuu tietoa? Kuinka voimme vahvistaa muiden uskoa, jos meiltä itseltämme puuttuu uskoa?

Kaukonäköisen elämäntavan periaatteita ovat seuraavat:

- Valmistautuminen. ”Valmistautukaa, valmistautukaa siihen, mikä on tuleva, sillä Herra on lähellä” (OL 1:12).
- Ahkeruus. ”Älä ole laiska” (OL 42:42).
- ”Etsikää oppia vielä tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118).

Kun kirkon jäsenet tekevät kaiken voitavansa huolehtiakseen itsestään mutta eivät silti pysty täyttämään perustarpeitaan, he kääntyvät aluksi perheensä ja sukulaistensa puoleen saadakseen apua. Mikäli tämä ei riitä, kirkko voi auttaa. Piispat ja seurakunnanjohtajat voivat käyttää Herran varastohuoneen voimavaroja jäsenten auttamiseksi (ks. OL 82:18–19). Kaikki kirkon antama apu tähtää siihen, että jäseniä autetaan auttamaan itseään ja kannustetaan tekemään työtä. ■

Lisätietoja on kohdissa
1. Moos. 41; OL 38:30.

”Meillä kaikilla on velvollisuus huolehtia itsestämme ja perheestämme, niin ajallisesti kuin hengellisestikin. Huolehtiaksemme kaukonäköisesti meidän täytyy noudattaa kaukonäköisen elämän periaatteita: elää iloiten varojemme mukaan, olla tyytyväisiä siihen, mitä meillä on, välttää liiallista velkaa ja säästää tunnollisesti sekä varautua pahan päivän varalle.”

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista, ”Kaukonäköinen huolehtiminen – ajallisesti ja hengellisesti”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 8.

Me voimme tehdä työtä tullaksemme omavaraisiksi seuraavilla alueilla:

Hengellinen voima:

Turvaa Herraan, noudata käskyjä, rukoile ja tutki pyhiä kirjoituksia päivittäin, palvele muita.

Fyysinen terveys:

Noudata viisauden sanaa, harrasta liikuntaa, nuku riittävästi, huolehdi siisteydestä ja hygieniasta.

Koulutus: Opi lukemaan ja kirjoittamaan, hanki taitoja, tutki parhaita kirjoja (ks. OL 88:118).

Työllisyys: Tee työtä huolehtiaksesi omista tarpeistasi ja perheesi tarpeista.

Kotivara: Varastoi puhdasta juomavettä ja kokoa vähitellen varastoon niitä ruokia, joita syöt säännöllisesti, sekä pidempiaikainen varasto sellaisia ruoka-aineita kuten viljaa ja papuja.

Raha-asiat: Maksa kymmenykset ja uhrin, vältä tarpeetonta velkaa, kartuta vähitellen vararahasto.

VASTAUKSIA KYSYMYKSIIN

Jotkut saattavat miettiä, hamstraavatko myöhempien aikojen pyhät ruokaa. Todellisuudessa me varastoimme ruokaa ja vettä valmistautuaksemme sellaisia aikoja varten, jolloin ruokaa ja puhdasta vettä on niukasti tai ei ollenkaan tai kun perhe on taloudellisesti tiukilla. Hätätilanteissa ne, jotka ovat varastoineet ruokaa, tuntevat olonsa turvatumaksi ja kykenevät paremmin auttamaan sukulaisiaan ja naapureitaan selviytymään kriisitilanteesta.

VASEMMASTA: GRANT ROMNEY CLAWSONIN TEOS TONINEN TUUMINEN © IRI; VALOKUVAKUVITUS CRAIG DIMOND, CHRISTINA SMITH, JOHN LUKE JA ROBERT CASEY © IRI; VALOKUVA KIRSIKOISTA DAVID STOKER © 2008

Pieniäl ja yksinkertaisia asioita

”Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria” (Alma 37:6).

UNOHTUMATTOMIA HENKILÖITÄ

Newel K. Whitney (1795–1850)

Alla, upotus vasemmalla: muotokuva Newel K. Whitneyestä. Alla, oikeanpuoleinen upotus: Kirtlandissa Ohiossa sijainneen Newel K. Whitneyin kaupan yläkerta, jossa pidettiin profeettojen koulua ja kirkon kokouksia. Alareuna: Whitneyin kauppa.

Newel Kimball Whitney syntyi Vermontissa Yhdysvalloissa 5. helmikuuta 1795. Hän oli lahjakas liikemies, joka ystävystyi ja perusti liikeyrityksen Sidney Gilbertin kanssa. Liiketoimintansa alkuvuosina he matkustivat paljon. Eräällä näistä liikematkoista Newel tapasi Elizabeth Ann Smithin Kirtlandissa Ohiossa. Newel ja Ann seurustelivat kolme vuotta ja solmivat avioliiton vuonna 1823.

Yhdessä Newel ja Ann etsivät totuutta ja kuuluivat jonkin aikaa campbellilaisiin, jotka väittivät palauttaneensa muinaisen kristinuskon. Eräänä iltana Newel ja Ann

rukoilivat, jotta he saisivat ”tietää Herralta, kuinka [he] voisivat saada Pyhän Hengen lahjan”. Ann kuvaili näkyä, jonka he saivat vastauksena rukoukseensa: ”Henki lepäsi yllämme ja pilvi varjosti taloa. – – Sitten kuulumme äänen pilvestä sanovan: ’Valmistautukaa ottamaan vastaan Herran sana, sillä se on tulossa.’”¹

Pian tämän rukousvastauksen jälkeen, lokakuussa 1830, Kirtlandiin tuli myöhempien aikojen pyhien lähetyssaarnaajia. Marraskuussa Newel ja Ann kastettiin. Vain muutamaa kuukautta myöhemmin Whitneyin ovelle saapuivat

Joseph ja Emma Smith. Kun Joseph tervehti Newelia nimeltä, Newel sanoi, ettei hän tiennyt, kuka profeetta on, johon Joseph vastasi: ”Minä olen profeetta Joseph. Sinä olet rukoillut minua tänne, joten mitä haluat minusta?”² Sitten Whitney ottivat Smithit luokseen muutamaksi viikoksi ja järjestivät heille kodin syyskuussa 1832.

Sen lisäksi että Newel antoi Smithille majapaikan, hän antoi myös kauppansa yläkerran kokonaan kirkon käyttöön. Whitneyin kaupassa kirkon johtohenkilöt pitivät kokouksia ja profeettojen koulua.

Joulukuussa 1831 Newel kutsuttiin kirkon toiseksi piispaksi, ja myöhemmin hän palveli kirkon talousasioiden hoitajana auttaen kirkkoa hoitamaan varojaan ja pääsemään irti veloista. Syksyllä 1838 Whitney muuttivat Far Westiin Missouriin, missä Newel kutsuttiin jälleen piispaksi, ja kymmenen vuotta myöhemmin hän ylitti perheensä kanssa tasangot Salt Lake Cityyn, missä hän palveli kirkon johtavana piispana.

Newel kuoli 24. syyskuuta 1850 Salt Lake Cityssä hengityselinten sairauteen.

VIITTEET

1. Lainattuna julkaisussa Edward Tullidge, *The Women of Mormonism*, 1877, s. 41–42.
2. Lainattuna julkaisussa Elizabeth Ann Whitney, ”A Leaf from an Autobiography”, *Woman's Exponent*, 15. elokuuta 1878, s. 51.

Dan Jones (1810–1862)

Kirkon perustamisen jälkeen on kutsuttu yli miljoona lähetys-
saarnaajaa, mutta Dan Jones oli
enemmän kuin vain yksi miljoonasta.
Presidentti Gordon B. Hinckley
(1910–2008) sanoi tästä walesilaisesta
lähetysaarnajasta: ”Käännynnäisten
lukumäärällä mitattuna Dan Jones
kuuluu varmasti noin puoleen
tusinaan kaikkein tuloksellisimpia
lähetysaarnajia kirkon historiassa.”¹

Ennen lähetysaarnajaksi ryh-
tymistään Dan muutti siirtolaisena
Walesista Yhdysvaltoihin ja toimi
Mississippijoella kapteenina *Maid
of Iowa* -nimisessä höyrylaivassa,
joka toi monia myöhempien aiko-
jen pyhiä Nauvooseen Illinoisiin.
Hän liittyi kirkkoon vuonna 1843,
ja hänestä ja profeetta Joseph
Smithistä tuli läheiset ystävät.

Danin lähetystyötehtävät olivat
Joseph Smithin viimeisenä muis-
tiin merkityn profetian täyttymys.
Surmaamistaan edeltävänä yönä
profeetta Joseph Smith kuuli
ammuskelta Carthagen vankilan
ikkunan ulkopuolelta, joten hän
päätti nukkua lattialla. Dan Jones
oli hänen lähellä. Profeetta kysyi
Danilta, pelkäsikö tämä kuolemaa.
Dan vastasi: ”Luuletko, että sen aika
on tullut? Kun on mukana tällai-
sessa asiassa, en usko, että kuolema

olisi kovin pelottava.” Silloin Joseph
profetoi: ”Sinä näet vielä Walesin ja
ennen kuolemaasi täytät tehtäväk-
sesi annetun lähetystyön.”²

Profeetan lupaus täyttyi vuonna
1845, kun Dan ja hänen vaimonsa
Jane kutsuttiin palvelemaan Wale-
sissa. Dan käytti puhujanlahjoaan
ja opetti evankeliumia suurella
vakaumuksella. Hän puhui sujuvasti
walesin ja englannin kieltä, ja kuulijat
ovat kirjoittaneet muistiin, että hän
puhui niin kiehtovasti, että pystyi säi-
lyttämään kuulijakuntansa huomion
tuntikausia kummallakin kielellä.

Walesissa ollessaan Dan julkaisi
myöhempien aikojen pyhien aika-
kauslehtiä, lehtisiä ja kirjoja walesin
kielellä. Dan Jonesin johdolla lähe-
tysaarnajat Walesissa perustivat
hänen ensimmäisen lähetystyönsä
aikana 29 seurakuntaa ja kastoi-
vat vuosittain lähes 1 000 ihmistä.

Vasemmalta: Muotokuva walesilaisesta
lähetysaarnajasta Dan Jonesista.
Nauvoon laiturin Illinoisissa saapuu
höyrylaiva – samanlainen kuin se, jonka
kapteenina Dan Jones toimi. Dan Jones
auttamassa walesilaisia siirtolaisia.

Toisen kerran hänet kutsuttiin lähe-
tystyöhön Walesiin vuonna 1852, ja
huolimatta kasvavasta vainosta kirk-
koa kohtaan neljän vuoden aikana
kastettiin noin 2 000 ihmistä.

Palattuaan Utahiin Dan auttoi
tuomaan sinne monia walesilai-
sia käännynnäisiä. Kun hän kuoli
51-vuotiaana, hän oli auttanut
tuomaan arviolta 5 000 ihmistä
Länsi-Yhdysvaltoihin.

VIITTEET

1. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Se mikä on
kallisarvoisinta”, *Valkeus*, maaliskuu
1994, s. 8.
2. Julkaisussa *History of the Church*,
osa 6, s. 601.

SIVEELLISYYDEN JA HYVEELLISYYDEN opettaminen

Matthew O. Richardson

toinen neuvonantaja
pyhäkoulun ylimmässä
johtokunnassa

*Vanhemmat
voivat käyttää
näitä kuutta
toimintatapaa
opettaessaan
lapsilleen
sukupuolista
läheisyyttä
koskevia asioita.*

Minulla on ollut etuoikeus tavata nuoria ja nuoria aikuisia kaikilta elämän alueilta ja kaikkialta maailmasta. Kerran puhuin ryhmälle erityisen vaikuttavia teini-ikäisiä aiheenani hyveellisyys, siveys ja moraalinen elämä. Kun olin kertonut heille, kuinka suuren vaikutuksen heidän kommenttinsa, varmuutensa, olemuksensa ja käytöksensä tekivät minuun, kysyin: ”Kuinka teistä on tullut niin selväsanaisia ja varmoja vastauksissanne ja osaatte puhua niin luontevasti tämänkaltaisesta arkaluonteisesta aiheesta?” Eräs nuori nainen sanoi ollenkaan epäröimättä: ”Minulla on vanhemmat, jotka opettavat.” Muut nyökkäsivät yksimielisinä. Tämä yksinkertainen ja kuitenkin syvälinen kokemus tähdentää sitä, millainen vaikutus vanhemmilla on lastensa elämään – varsinkin heidän tehtävässään opettaa hyveellisyyttä, siveyttä, sukupuolista läheisyyttä ja asianmukaisia ihmissuhteita koskevia asioita.

Valitettavasti monet vanhemmat eivät ehkä opeta lapsilleen sukupuoliasioita niin hyvin kuin he voisivat. Esimerkiksi kun tein kyselyn yli 200 aktiiviselle myöhempien aikojen pyhiin kuuluvalla naimattomalle nuorelle, sain selville, että vain 15 prosenttia vastanneista piti sukupuoliasioissa vanhempiaan ensisijaisena tiedonlähteenä. Nämä nuoret kirkon jäsenet sanoivat, että he olivat saaneet tietoa tästä tärkeästä aiheesta pääasiassa ystäviltään tai

ikätovereiltaan, internetistä, mediasta, viihdeestä, oppikirjoista, sukulaisilta tai kirkon johtajiltaan.

Tämä ei tietenkään ole helppo aihe opettaa. Mutta uskon, että vanhemmat ovat näiden pyhien periaatteiden välittämisessä parhaita opettajia. Seuraavat toimintatavat auttavat teitä luomaan yksinkertaisia, tehokkaita ja kestäviä periaatteita ja käytäntöjä, jotka edistävät tehokasta oppimista ja opettamista – varsinkin opettaessanne lapsillenne, kuinka voi elää hyveellistä ja siveää elämää.

Opettamisen ja oppimisen tulee alkaa varhain. Vanhemmat, jotka opettavat tehokkaasti lapsilleen sukupuoliasioita, ymmärtävät, että useimmat lapset kohtaavat näitä aiheita paljon nuoremmassa iässä kuin he tai heidän vanhempansa odottavat tai toivovat. Monet lapset altistuvat seksiin liittyville asioille internetissä jo 11-vuotiaana ja jotkut sitäkin nuorempina. Viihdepaikat, urheilutapahtumat, mainonta ja jopa sosiaalinen media ovat lisääntyvässä määrin seksiin liittyvien kuvien ja vihjailujen kyllästämiä.

Jotkut vanhemmat kysyvät syystäkin: ”Milloin minun pitäisi alkaa puhua seksiin liittyvistä asioista?” Se riippuu lapsen iästä ja kypsyydestä sekä nimenomaisesta tilanteesta. Vanhemmat saavat hengellistä johdatusta, kun he rukoillen ja huolella havainnoivat lastensa käytöstä, tietoisesti kuuntelevat lapsiaan ja varaavat aikaa siihen, että pohtivat ja huomaavat, milloin ja mitä tulee opettaa. Muistan esimerkiksi, että poikani esitti minulle kysymyksiä kehon anatomiasta, kun hän oli hädintuskin viisivuotias. Vaikka tilanne hieman pelottikin, oli ilmeistä, että silloin oli oikea hetki puhua. Kun mietin, kuinka vastaisin, tuntui kuitenkin selvältä, että tämä *ei* ollut oikea hetki puhua poikani kanssa kaikista seksiin liittyvistä aiheista.

Opettamista ja oppimista tulee tapahtua usein. Oppiminen on pikemminkin prosessi, ei yksittäinen tapahtuma. Kun tarkoitetaan

sukupuoliseen läheisyyteen tai muiden siihen liittyvien asioiden opettamista lapsille, ihmiset käyttävät usein ilmausta ”se keskustelu”. Tämä ilmaus viittaa – joko tahallisesti tai tahattomasti – siihen, että vanhemmat opettavat tämän aiheen yhden keskustelun aikana. Se ei ole lapselle kaikkein tehokkain tapa oppia. Vapahtaja opetti, että me opimme ”rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle” (2. Nefi 28:30). Onnistumme opettamisessamme paremmin, kun puhumme lastemme kanssa aiheesta uudelleen, kun he kasvavat ja kypsyvät. Vanhemmat, jotka ymmärtävät tämän periaatteen, valmistautuvat henkisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti opettamaan lapsilleen seksiin liittyviä aiheita lasten ollessa lapsia ja nuoria.

Tehokas oppiminen ja opettaminen riippuu opettajan ja oppijan välisestä suhteesta. Kun on kyse seksiin liittyvien aiheiden opettamisesta lapsille, useimmat vanhemmat ovat huolissaan miltei yksinomaan siitä, *mitä* heidän pitäisi sanoa. Vaikka tämä on tärkeää,

tehokas opettaminen ja oppiminen tarkoittaa paljon muutakin kuin vain asiasta puhumista ja kertomista. Itse asiassa se, *miten* vanhemmat suhtautuvat lastensa opettamiseen, saattaa olla tärkeämpää kuin se, mitä he oikeastaan sanovat. Tutkimukset tukevat sitä päätelmää, että sukupuoliasioista keskusteltaessa eniten lapsiinsa vaikuttavat ne vanhemmat, jotka keskustelevat avoimesti, osoittavat rakkautta ja huolenpitoa sekä ovat aktiivisesti mukana lastensa elämässä.¹

Kommentit, joita sain myöhempien aikojen pyhien nuorten keskuudessa tekemässäni epävirallisessa tutkimuskyselyssä, keskittyivät toistuvasti siihen, että nuoret toivoivat vanhempiensa olevan avoimempia tai halukkaampia puhumaan seksiin liittyvistä aiheista. Nämä nuoret aikuiset ilmaisivat, että he paitsi halusivat vanhempiensa olevan mukana prosessissa, myös toivoivat, että heidän vanhempansa ”puhuisivat mieluummin *heidän kanssaan* kuin *heille*”. He kaipasivat keskustelujä, jotka

Sukupuoliasioista keskusteltaessa eniten lapsiinsa vaikuttavat ne vanhemmat, jotka keskustelevat avoimesti, osoittavat rakkautta ja huolenpitoa sekä ovat aktiivisesti mukana lastensa elämässä.

olisivat ”luonnollisia”, ”normaaleja”, ”luontevia” ja paljon vähemmän ”kiusallisia”. Tämän tulisi motivoida vanhempia pyrkimään uutterammin siihen, että he ovat helposti lähestyttäviä, saatavilla ja luontevia ja etteivät he anna aiheen, tilanteen tai edes ajoituksen hermostuttaa. Jotta vanhemmat voivat tehokkaasti opettaa lapsilleen asioita, joilla on eniten merkitystä, se edellyttää nimenomaan sitä, että vanhemmat auttavat lapsiaan tuntemaan olonsa vapautuneeksi ja turvalliseksi puhuessaan kaikista aiheista – varsinkin henkilökohtaisista.

Opettaminen ja oppiminen on tehokainta, kun aihe on merkityksellinen ja todellinen. Lähestymistavastamme riippuen sukupuolista läheisyyttä koskeva opettaminen voi tuntua kiusalliselta, epärealistiselta, epäkäytännölliseltä tai jopa saarnaavalta. Yhtenä onnistumisen salaisuutena on käsittää, että useimmat kysymykset ja huolenaiheet, joita lapsilla on, ovat reaktioita todellisen elämän tilanteisiin ja havaintoihin. Kun me kiinnitämme huomiota lapsiimme ja kuuntelemme ja havainnoimme heitä, me huomaamme, mitä meidän tulee opettaa.

Esimerkiksi elokuvat, muotivirtaukset, trendit, televisio-ohjelmat, mainokset tai musiikin sanoitukset tarjoavat runsaasti mahdollisuuksia puhua moraalien mittapuista. Muita tilaisuuksia tulee, kun havainnoimme, millaisia ovat lastemme suhteet ja kanssakäyminen muiden kanssa, miten he ja heidän ikätoverinsa pukeutuvat, kuinka he puhuvat, kuinka riippuvaisia he tuntuvat olevan vastakkaisesta sukupuolesta ja millaisia erilaisia tulkintoja siveydestä ja moraalien mittapuista on yhteiskunnassa. On paljon todellisen elämän tilaisuuksia puhua lastemme *kanssa* moraalista ja hyveellisyydestä.

Todellisen elämän tilanteissa tapahtuvan opettamisen kenties tärkein osatekijä on se, että vanhemmat ovat omassa elämässään esimerkkinä siveydestä, säädylisyydestä ja hyveellisyydestä. Lapset kuuntelevat ja noudattavat vanhempiensa neuvoja auliimmin, kun nämä neuvot perustuvat heidän vanhempiensa hyvään esimerkkiin.

Tämä on totta myös käänteisesti. Kuten vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Monin tavoin meidän tekemme puhuvat äänekäämmin kuin meidän sanamme. Presidentti Brigham

*Kun me
kiinnitämme
huomiota
lapsiimme ja
kuuntelemme ja
havainnoimme
heitä, me
huomaamme,
mitä meidän
tulee opettaa.*

Young (1801–1877) on opettanut: ’Meidän tulee antaa [lapsillemme] esimerkki, jota haluamme heidän noudattavan. Ymmärrämmekö me tämän? Miten usein näemmekään vanhempien vaativan kuuliaisuutta, hyvää käytöstä, ystävällisiä sanoja, iloisia ilmeitä, kohteliasta äänensävyä ja kirkkaita silmiä lapselta tai lapsilta, kun he itse ovat täynnä katkeruutta ja moitetta! Miten epäjohtonmukaista ja kohtuutonta tämä onkaan! Lapsemme huomaavat meissä sellaiset epäjohtonmukaisuudet ja saavat kenties oikeutuksen sille, että toimivat samalla tavoin.’²

Oppija oppii parhaiten, kun hän ymmärtää, mitä opettaja opettaa. Liian

monet nuoret ja nuoret aikuiset ilmaisevat turhautumista siihen, että heidän vanhemmillaan ja jopa kirkon johtokilöillä on taipumus käyttää ”salakielisiä sanoja” ja epäsuoria ilmauksia, jotka itse asiassa enemmänkin herättävät kysymyksiä kuin antavat vastauksia, pikemminkin lisäävät kireyttä kuin tuovat huojennusta. Tämä pitää paikkansa etenkin sukupuoliasioiden suhteen.

Palvellessani erään nuorten naimattomien aikuisten seurakunnan piispana minulta kysyttiin usein, mitä tarkoittaa ”petting” (’kiihottava hyväily’). Seurakuntani uskollisille jäsenille oli opetettu, ettei heidän pitänyt olla mukana pettingissä, mutta heille ei ollut koskaan opetettu, mitä pettingillä itse asiassa tarkoitetaan. Heidän oli vaikea noudattaa ohjetta, jota he eivät ymmärtäneet.

Presidentti Marion G. Romney (1897–1988), ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, selitti, ettei riitä, että opetamme siten, että muut ymmärtävät, vaan meidän täytyy myös opettaa siten, ettei kukaan ymmärrä väärin.³ Sen sijaan että puhuisimme salakielisin ilmauksin tai jopa slangi-ilmauksin, onnistumme paremmin, jos käytämme oikeita ja asianmukaisia termejä. Tämä edistää ymmärtämistä ja luo kunnioitusta.

Pohtikaa, kuinka vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista opetti tehokkaasti moraalisiin liittyviin periaatteita ja tasovaatimuksia. Hän sanoi: ”Kaikki sukupuolinen kanssakäyminen avioliiton ulkopuolella – tar koitan kaikkea tahallista toisen henkilön pyhien, intiimien ruumiinosien koskettelua, olipa tällä vaatteet päällä tai ei – on syntiä, ja Jumala on kieltänyt sen. On myös väärin

tarkoituksellisesti kiihottaa näitä tuntemuksia omassa kehossaan.”⁴

Opettaaksemme tehokkaasti meidän tulee varmistaa, että ne, joita me opetamme, ymmärtävät sanoman. Yksinkertaiset kysymykset kuten ”Vastaako tämä kysymykseesi?” tai ”Selitinkö asian riittävän hyvin?” tai ”Onko sinulla muita kysymyksiä?” ovat erittäin hyödyllisiä.

Oppija kokee kääntymyksen, kun opettaja liittyy sanoman ikuisiin periaatteisiin ja tasovaatimuksiin. Sen sijaan että keskittyisimme vain asiaankuuluviin ”elämän tosiasioihin”, tehokasta evankeliumin opetusta tapahtuu silloin, kun me liitämme nuo tosiasiat ”iankaikkisen elämän tosiasioihin”. Kun esimerkiksi puhumme kehostamme, voimme puhua siitä, kuinka rakastava taivaallinen Isä on luonut meidän kehomme ja kuinka meidän tulee suhtautua Hänen luomistoihinsa kunniotuksella ja Hänen odotustensa mukaisesti.

Samalla kun maailma on hukkumassa säädttömyyteen, tuleville sukupolville on vielä olemassa toivoa. Tämä toivo keskittyy

vanhempiin, jotka omistavat parhaat ponnistelunsa opettaakseen nousevaa sukupolvea olemaan hyveellisiä ja siveitä. Vanhemmat, jotka opettavat lapsiaan elämään hyveellisinä ja siveellisinä, pyrkivät lisäämään ymmärrystään ja kehittämään opetustaitojaan. Näin tehdessään he tulevat tietämään, että ”Herra lisää [heidän kykyjään], kun [he opettavat] Hänen määräämällään tavalla”. Onhan tämä ”rakkauten työtä – tilaisuus auttaa muita käyttämään tahdonvapauttaan vanhurskaasti, tulemaan Kristuksen luokse ja saamaan iankaikkisen elämän siunaukset”.⁵ ■

VIITTEET

1. Ks. Bonita F. Stanton ja James Burns, ”Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents”, julkaisussa *Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach*, toim. Daniel Romer, 2003, s. 193–200.
2. ”Meidän vanhempien velvollisuus Jumalaa kohtaan ja nousevaa sukupolvea kohtaan”, *Liahona*, elokuu 2010, s. 74.
3. Ks. Jacob de Jager, ”Älköön asiasta olko mitään väärinkäsityksiä”, *Valkeus*, huhtikuu 1979, s. 135.
4. Ks. Richard G. Scott, ”Vakavia kysymyksiä, vakavia vastauksia”, *Valkeus*, syyskuu 1997, s. 31.
5. Ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 4.

Todellisen elämän tilanteissa tapahtuvan opettamisen kenties tärkein osatekijä on se, että vanhemmat ovat omassa elämässään esimerkkinä siveydestä, säädyllyydestä ja hyveellisyydestä.

Opettakaa KOTONA VANHURSKAUTTA

Vanhemmilla on vastuullinen ja siunauksellinen tehtävä opettaa ja kouluttaa lapsiaan elämään vanhurskaasti.

Vanhin Delbert L. Stapley (1896–1978)

kahdentoista apostolin koorumista

Delbert L. Stapley syntyi 11. joulukuuta 1896 Arizonan osavaltiossa Yhdysvalloissa. Hänet erotettiin kahdentoista apostolin koorumin jäseneksi 5. lokakuuta 1950, ja hän palveli siinä koorumissa kuolemaansa asti 19. elokuuta 1978. Tämä hartaustilaisuuden puhe pidettiin Brigham Youngin yliopistossa 1. helmikuuta 1977. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

Vanhemmilla on mahdollisuus opettaa ja muovata pienten lastensa luonnetta, ennen kuin Saatanalla on valta kiusata heitä ja ennen kuin he saavuttavat kahdeksan vuoden iän tullen silloin vastuullisiksi Jumalan edessä. – – Herra on suonut vanhemmille nämä kallisarvoiset vuodet, lapsen elämän ensimmäiset vuodet, jolloin lapsi ei ole vastuussa siitä, mitä hän sanoo ja tekee. Vanhemmilla on vastuullinen ja siunauksellinen tehtävä opettaa ja kouluttaa lapsiaan elämään vanhurskaasti.

Tehokkain keino opettaa vanhurskautta ja uskontoa kotona on opettaa esimerkin

avulla. Toivon mukaan vanhemmat ovat pitäneet oman elämänsä suloisena ja puhtaana ja voivat siten hyödyntää oman elämänsä esimerkkiä opettaessaan ja kouluttaessaan omia lapsiaan. [Presidentti David O. McKay (1873–1970) on opettanut:] ”Jos haluatte opettaa uskoa Jumalaan, osoittakaa itse uskoa Häneen; jos haluatte opettaa rukousta, rukoilkaa itse; – – jos haluatte heidän olevan hillittyjä, pidättykö silloin itsekin hillittömyydestä; jos haluatte lapsenne elävän hyveellisesti, itsensä hilliten ja hyvältä kuuluvalla tavalla, olkaa silloin itse kelvollisena esimerkkinä kaikissa näissä asioissa.”¹ Kun teette niin, nämä opetukset vaikuttavat teidän lapsinne voimallisemmin; ja saadessaan tällaista opetusta vanhemmilta he voivat vahvistaa itseään Saatanan houkutuksia vastaan, jonka tavoitteena on tuhota heidän elämänsä, kun he saavuttavat vastuullisen iän. Vanhemmilla on velvollisuus olla sitä, millaisiksi he haluivat lastensa tulevan, mitä tulee kohteliaisuuteen, vilpittömyyteen, itsehillintään ja rohkeuteen tehdä oikein joka hetki. Esimerkki on paljon voimallisempi kuin sanat.

Päivittäisen elämän kotona tulee mukautua kirkkomme periaatteisiin ja tasovaatimuksiin. Liiketoimimme tulee olla sopuosinnassa uskontomme kanssa. Lapset ovat nopeita aistimaan vilpillisyyden. John Milton on sanonut, että tekopyhyys on ainoa synty, joka jää muilta huomaamatta, paitsi yksin Jumalalta. Lapset ovat kuitenkin herkkiä huomaamaan, mikä on väärin, ja he närkästyvät vilpillisyydestä ja valheellisista väitteistä. Tiedämme, että lapsiimme vaikuttaa paljon enemmän se, mitä me saarnaamme elämällemme, kuin se, mitä me saarnaamme puhumalla.

Vanhempien tulee aina olla rehellisiä lapsilleen, pitää heille antamansa lupaukset ja puhua aina totta. Juuri johdonmukainen isä tai äiti saavuttaa lapsensa luottamuksen. Kun lapsi tuntee, että kunnioitatte hänen luottamustaan ja osoitatte samaa vastavuoroisesti, hän ei riko luottamusta eikä hän tuota häpeää teidän nimellenne. – –

Vanhempien ei pidä koskaan riidellä lastensa nähden. Toisinaan riitoja syntyy, kun yritetään oikaista tai kurittaa lasta. Toinen vanhemmista arvostelee, toinen vastustaa. Ja kodin yhteinen vaikutus, ainakin mitä lapsen tulee, tehdään tyhjäksi. Vanhempien tulee yhdessä tietää, mihin suuntaan he haluavat lapsen kulkevan; muutoin lapsi saattaa hämmennyksen vuoksi joutua väärille teille. Richard L. Evans on sanonut: ”Vanhempien välinen erimielisyys on epäreilua ja hämmentävää ja heikentää perheen perustuksia. Niiden, joiden puoleen lapsen tulisi kääntyä opastusta saadakseen, tulee opastaa yhtenäisellä tavalla.”² Me tiedämme, että lapset ovat herkkiä huomaamaan perheen mielialoja ja tunteita; he voivat aistia kireitä suhteita ja erimielisyyksiä, joita he eivät aina pysty ymmärtämään tai määrittelemään. – –

Lapsella on oikeus tuntea, että kotonaan hän on turvapaikassa, suojassa ulkopuolisen

maailman vaaroilta ja pahuudelta. Perheen ykseys ja nuhteettomuus ovat välttämättömiä tämän tarpeen tyydyttämiseksi. Ei ole mitään muuta paikkaa kuin koti, jossa todellinen ja kestävä onni voidaan saavuttaa tässä elämässä. On mahdollista tehdä kodistamme kappale taivasta. Kuvittelen todellakin, että taivas on jatkoa ihanteelliselle kodille maan päällä.”³ – –

Evankeliumi, kuten me sitä opetamme, on totta. Kristus elää, Jumala elää, ja ylhäällä valmistellaan loistavia huoneita kaikille Hänen uskollisille ja omistautuneille lapsilleen. Suunnitelkaa nyt, millaisen kodin ja perheen te haluatte ja kuinka täytätte lastenne tarpeet pitääksenne heidät vanhurskaalla tiellä, joka johtaa perheen iankaikkiseen elämään selestisessä kodissa. Jumala siunatkoon kaikkia teitä, veljeni ja sisareni. Luulen, että voitte ymmärtää, että suuri osa siitä, mitä on sanottu, koskee teitä. Ja niiden nuorten vuoksi, jotka tulevat siunaamaan elämänsä, on hyvin tärkeää järjestää kotinne ja johtaa sitä pyhällä tavalla. ■

VIITTEET

1. *Secrets of a Happy Life*, toim. Llewelyn R. McKay, 1967, s. 11.
2. *Richard Evans' Quote Book*, 1975, s. 23.
3. Ks. David O. McKay, *Gospel Ideals*, 1953, s. 490.

Lapsella on oikeus tuntea, että kotonaan hän on turvapaikassa, suojassa ulkopuolisen maailman vaaroilta ja pahuudelta. Perheen ykseys ja nuhteettomuus ovat välttämättömiä tämän tarpeen tyydyttämiseksi.

AUTA NUORIA SAAMAAN HENGELLISIÄ KOKEMUKSIA

Kukaan ei voi pakottaa nuoria saamaan hengellisiä kokemuksia, mutta kuten nämä vanhemmat ja johtohenkilöt ovat huomanneet, on paljon keinoja edistää kokemuksia, jotka johtavat kääntymykseen.

Kun Vjatšeslav ja Zoja Gulko Ukrainassa alkoivat tutkia kirkkoa, heidän 13-vuotias tyttärensä Kira ei ollut innoissaan. Hän kieltäytyi osallistumasta lähetystyökeskusteluihin, ja kun hän tiesi vanhimpien olevan tulossa heidän kotiinsa, hän ”mielenosoituksellisesti sulki huoneensa oven”, hänen äitinsä muistelee.

Veli ja sisar Gulko, jotka päättivät liittyä kirkkoon, arvelivat, että jos he vain pystyisivät tarjoamaan Kiralle mahdollisuuden tuntee Hengen vaikutusta, hänen sydämensä voisi tuntee liikutusta. Koska sisar Gulkon oma todistus oli saanut alkunsa silloin kun hän osallistui erään toisen henkilön kastetilaisuuteen, hän pyysi Kiraa tulemaan omaan kastetilaisuuteensa – vain auttamaan häntä pukeutumaan kasteen jälkeen kuiviin vaatteisiin. Sisar Gulkon yllätykseksi Kira suostui.

”Se tapahtui!” Sisar Gulko muistelee.

”Taivaallinen Isä toimi hyvin ihmeellisellä

tavalla.” Kira todellakin *tunsi* Hengen, ja viikko vanhempiensa kastetilaisuuden jälkeen hän suostui tapaamaan lähetysaarnajat. Hän alkoi lukea Mormonin kirjaa. Muutaman viikon kuluttua sisar Gulko huomasi pienen paperin roikkuvan Kiran kirjoituspöydän yläpuolella; siihen oli kirjoitettu kohdan 2. Nefi 2:25 sanat. Kaksi ja puoli kuukautta oman kasteensa jälkeen Gulkot osallistuivat tyttärensä kastetilaisuuteen. Nyt, 20 vuotta myöhemmin, Kira on naimisissa. Hänet ja hänen miehensä Dave on sinetöity temppelissä, ja he kasvattavat kahta poikaansa evankeliumin piirissä. Kira on palvellut uskollisesti lukuisissa tehtävissä, ja hän on pysynyt aktiivisena kirkossa.

Zoja kertoo, että sen kokemuksen ansiosta hän oppi ratkaisevan tärkeän asian, joka soveltuu yhtä hyvin vanhempiin, jotka ovat olleet kirkon jäseniä koko ikänsä, kuin häneen ja hänen mieheensä, jotka olivat uusia jäseniä: vanhemmat ja johtohenkilöt eivät voi pakottaa lapsiaan evankeliumiin, mutta he *voivat* kutsua heitä paikkoihin ja luoda heille mahdollisuuksia saada omia hengellisiä kokemuksia. Nuo kokemukset voivat puolestaan johtaa kääntymykseen.

Mutta mikä sitten on paras tapa luoda tällaisia kokemuksia? Vanhemmat ja johtohenkilöt

Rinnasta nykypäivän esimerkkejä Jumalan sanaan ja nuorten elämään.

eri puolilta maailmaa kertovat, mikä on toiminut heidän kohdallaan.

Anna nuorille mahdollisuuksia palvella

Granja Vianan seurakunnassa Cotian vaar-nassa São Paulossa Brasiliassa aktiivisuus-prosentti oli nuorten miesten keskuudessa korkea. Mutta johtohenkilöt huomasivat, että joillakuilla nuorista miehistä oli henkilökohtaisia haasteita ja vaikeuksia täyttää pappeuteen liittyviä velvollisuuksiaan.

Kun piispakunta ja Nuorten Miesten joh-tohenkilöt olivat neuvotelleet yhdessä, he päättivät keskittää useampia Nuorten Miesten toimintoja viihteen tai huvittelun sijasta palvelemiseen. Tämä tarkoitti käyntejä vähemmän aktiivisten koorumin jäsenten luona, osallistumista käännytystyöhön kokoaikaisten lähe-tyssaarnaajien kanssa ja sakramentin toimit-tamista liikuntarajoitteisille seurakuntalaisille. Nämä toiminnot antoivat nuorille miehille mahdollisuuden toimia niiden periaatteiden

pohjalta, joita he oppivat seminaarissa ja sun-nuntaisin (ks. 2. Nefi 2:26).

Ajan mittaan ”nämä hengelliset toiminnot muuttivat kaiken”, kertoo eräs pappeusjohtaja.

”Olimme ihmeissämme, kun eräänä paasto-sunnuntaina kaikki meidän nuoret miehemme lausuiivat todistuksensa”, hän kertoo. ”Niin teh-dessään monet heistä muistelivat silmät kyy-nelissä sitä hyvää henkeä, jota he olivat tunte-neet niissä toiminnoissa. Eräs nuori mies ker-toi kokemuksesta, jolloin hän oli toimittanut sakramentin eräälle seurakuntamme iäkkäälle jäsenelle, joka on ollut vuoteenomana kolme vuotta. Hänen vaimonsa, joka on uskollinen sisar, otti nuoret miehemme vastaan iloisena ja toiveikkaana. Toimituksen jälkeen tämä sisar kertoi heille siitä onnesta, jota hän tuntee elämässään evankeliumin ansiosta huolimatta niistä valtavista ongelmista ja haasteista, joita hänellä on edessään. He tunsivat Hengen ja käsittivät, kuinka paljon evankeliumi vaikut-taa ihmisten elämään. Tämä kokemus oli niin voimallinen, että he muistavat sen vielä vuosia – kenties koko elämänsä.”

Hän huomauttaa, ettei hän ollut koskaan nähnyt sellaista tapahtuneen minkään ”jal-kapallopelin tai hauskan yhteistoimintaillan” jälkeen. Hän sanoo, että tämä kokemus sen sijaan opetti hänelle, kuinka tärkeää on edis-tää sellaisia kokemuksia, joissa nuoret voivat tuntea Hengen.

”Yhdessäolotoiminnot ovat tärkeitä”, hän jatkaa. ”Mutta hengelliset kokemukset ovat ratkaisevan tärkeitä, kun autetaan nuoria saa-maan oma todistus.”

Rennesin seurakunnassa Angersin vaar-nassa Ranskassa Nuorten Naisten johtaja, sisar Delphine Letort, antoi joka sunnuntai kortin kullekin läsnä olevalle nuorelle nai-selle ja pyysi häntä valitsemaan jonkun ikäto-verin, joka ei ollut kirkossa, ja kirjoittamaan hänelle. Nuoret naiset kirjoittivat sen viikon oppiaiheesta – mitä he oppivat tai mikä innoitti heitä – sekä myös henkilökohtaisen viestin ystävänä. Sitten sisar Letort tai jompi-kumpi hänen neuvonantajistaan lähetti kortit

postitse niille, jotka eivät olleet kirkossa.

Hän kertoo, että toiminta oli yksinkertainen mutta tehokas – se auttoi paitsi niitä, jotka eivät olleet paikalla, tietämään, että heitä muistettiin, myös niitä, jotka kirjoittivat viestejä, olemaan huomaavaisempia toisiaan kohtaan.

”Pienillä asioilla saadaan aikaan suuria ihmeitä”, hän sanoo (ks. Alma 37:6). ”Olemme nähneet niin tapahtuvan. Nuoria naisia on kannustettu, ja tämä kokemus on vahvistanut heidän todistustaan.”

Auta nuoria löytämään Jumalan sana

Alma opetti, että Jumalan sanan saarnaamisella on voimallinen vaikutus (ks. Alma 31:5). David Elmer, Nuorten Miesten johtohenkilö Texasissa Yhdysvalloissa, tiesi tämän ja halusi tarjota nuorille miehille, jotka hän vei partioveljyykselle, merkityksellisen kokemuksen, joka auttaisi heitä valmistautumaan tulevaisuutta varten.

Veli Elmer pohti rukoillen, mitä hän voisi opettaa nuorille miehille, ja tunsu johdatusta käyttäen kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin Neil L. Andersenin erästä puhetta. Vaelluksen aikana veli Elmer opetti sen sanoman pohjalta ja otti mukaan kertomuksen, jonka vanhin Andersen kertoi Sidney Goingista, uusiseelantilaisesta rugby pelaajasta, joka jätti urheilu-uransa tauolle palvella lähetystyössä. ”Teidän lähetystyönne tulee olemaan pyhä mahdollisuus tuoda muita Kristuksen luokse ja auttaa valmistautumaan Vapahtajan toiseen tulemiseen”, vanhin Andersen sanoi.¹

Kokemus oli voimallinen, veli Elmer kertoo, koska hän opetti elävän profeetan sanojen pohjalta. Hartaustilaisuuden päätteeksi kaikki nuoret miehet ja johtohenkilöt kirjoittivat nimikirjoituksensa rugby-palloon lupauksena siitä, että he palvelisivat lähetystyössä, ja konkreettisenä muistutuksena siitä, mitä he olivat oppineet ja tunteet. Monet isistä ja johtajista valvoivat sinä iltana pitkään jutellen nuorten miesten kanssa siitä, kuinka heidän lähetystyönsä oli vaikuttanut heidän elämäänsä.

”Meidän Jumalamme on henkilökohtainen; Hän tuntee nuorensa”, veli Elmer sanoo. ”Hän on tietoinen heidän elämästään ja haasteistaan ja siitä, mitä näille nuorille kuuluu. Ei koskaan tiedä, millä tavoin Hän on työskennellyt heidän elämässään. Niinpä me johtohenkilöt valmistelemme ja tarjoamme heille ilmapiirin, jossa he voivat tuntea Hengen. Sen voi tehdä pyhien kirjoitusten avulla ja profeettojen sanojen avulla, mutta nimenomaan Herra – emme me – tekee työtä heidän sydämissään.”

Opetta käyttäen sekä elävien että muinaisten profeettojen sanoja.

Ole johdonmukainen

Veli Elmer kertoo, että hän haluaa nuorten miesten muistavan vaelluksesta muutakin: heidän evankeliumin tutkimisensa oli johdonmukaista.

”Tunsin, että osa vastuullista tehtävääni oli antaa heille kokemuksia, joissa he tuntevat Hengen, ja jos halusin niin tapahtuvan, minun piti tehdä oma osani sen suunnittelemiseksi”, hän sanoo. ”Vanhin David A. Bednar on opettanut, että meidän tulisi luoda elämäämme hengellisiä malleja, kuten pyhien kirjoitusten tutkiminen ja rukous sekä perheilta.² Ja kun olimme poissa sen viikon, me pidimme yllä hengellisiä mallejamme. Me rukoilimme ryhmänä. Me annoimme nuorille miehille tehtävän pitää 10 minuutin hartaushetki aamulla, ja heidän johtajansa ja isänsä valmistivat hartaushetket illalla.

”Ideana oli se, että vaikka olimme kaukana kotoa ja toimintamme olivat erilaisia kuin tavallisesti, niin hengellisissä malleissamme ei tapahtunut katkoksia. Nuoret miehet ehkä muistavat nimenomaiset oppiaiheet tai eivät muista, mutta toivon, että he muistavat mallin, jota noudatimme – pidimme hartaushetkiä ja rukouksia sekä tutkimme pyhiä kirjoituksia.”

Huomaa luontevia opetustilanteita jokapäiväisissä toimissa.

Myra Bocobo Garcia Filippiineiltä tuntee myös johdonmukaisuuden arvon, ja hän tietää, että sen opettaminen alkaa kotona. Sisar Garciaalla ja hänen miehellään Edwinillä on kolme poikaa ja kuusi tyttäätä, iältään 8–22-vuotiaita, ja kaikki ovat mukana erilaisissa hyvissä harrastuksissa. Vaikka se voikin tarkoittaa sitä, että monet ihmiset ovat menossa moniin eri suuntiin, niin perhe tekee kaikkensa voidakseen säännöllisesti syödä päivällisen yhdessä.

”Hyväntuulinen ruoan valmistaminen ja aterian syöminen yhdessä on yksi parhaista keinoista koota lapsemme yhteen”, sisar Garcia sanoo. Hän toteaa, että ateriahetki on aika päivittää kuulumiset, tuntee yhteenkuuluvuutta ja tuntee kiitollisuutta Herran siunauksista.

Hyödynnä olemassaolevia tilaisuuksia opettaa ja kuunnella

Jocelyn Fielden Nova Scotiasta Kanadasta sanoo, että tärkeimmät asiat, mitä hän oppi kasvattaessaan kuutta lastaan, jotka nykyään

ovat iältään 20–30-vuotiaita, liittyvät paitsi suoranaiseen opettamiseen myös ”sellaisen ilmapiirin luomiseen, jossa lapset voivat oppia totuuksia itse”.

”Älä kiiruhda tekemään kaikkia heidän valintojaan tai vastaamaan kaikkiin heidän kysymyksiinsä”, hän sanoo. Sen sijaan hän suosittelee, että ohjaamme lapset ”pyhien kirjoitusten tai profeettamme neuvojen pariin saamaan johdatusta ja vastauksia”. Hän lisää: ”Ja ole valmis keskustelemaan siitä, mitä he löytävät.” Lisäksi kun lapset esittävät hänelle kysymyksiä, hän toisinaan vastaa esittämällä oman kysymyksen: ”Mitä sinun mielestäsi pitäisi tehdä?”

”Luota siihen, että he valitsevat oikein”, hän sanoo. ”Kun autamme lapsiamme oppimaan tunnistamaan Hengen elämässään niiden monien opetushetkien aikana, joita meillä on joka päivä heidän kanssaan, ja kun he tietävät, miltä Hengen vaikutus tuntuu, se toimii heille kannustimena tavoitella lisää hengellisiä kokemuksia ja siten vahvistaa todistustaan taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen todellisuudesta. Se saa aikaan kerrannaisvaikutuksen: mitä enemmän he tuntevat sitä valoa ja lohtua, jota Henki tuo, sitä enemmän he haluavat sitä ja pyrkivät tekemään asioita, jotka tuovat Hengen runsaampana heidän elämäänsä.”

Hän tähdentää nopeasti, että periaatteet, jotka ovat toimineet hänen perheessään, ovat niitä, joita kirkon johtajat ovat toistuvasti opettaneet. Esimerkiksi hän sanoo, että vaikka opettamista voi tapahtua muodollisten keskustelujen aikana, kuten perheillä, perheen tutkiessa yhdessä pyhiä kirjoituksia ja perherukouksen yhteydessä, Pyhä Henki voi johdattaa vanhempia panemaan merkille opetustilanteita.³

”Kävelylenkit, matkat toimintoihin, korien heittäminen [koripallon pelaaminen], perheen ateriahetket, yhdessä työskenteleminen, laulaminen ja muiden palveleminen ovat vain muutamia niistä toiminnoista, joiden aikana meidän perheessämme on tapahtunut evankeliumin opettamista”, hän kertoo.

Kuinka pysyin vahvana evankeliumissa

Tua Rogers

Minut kastettiin, kun olin 12-vuotias, ja monia vuosia olin ainoa kirkon jäsen perheessäni. Se ei ollut aina helppoa, mutta onneksi minua siunattiin hyvillä johtajilla, jotka auttoivat minua pyrkiessäni oppimaan evankeliumin oppeja ja käyttämään noita oppeja vahvistaakseni ja parantaakseni elämäni. Koska olen päättänyt pysyä uskollisena sille, mihin uskon, olen nähnyt suurten siunausten tulevan elämäni ja paljon myöhemmin myös perheeni jäsenten elämään.

Tässä on muutamia asioita, jotka ovat auttaneet minua pysymään vahvana:

- Pysy lähellä taivaallista Isää muun muassa rukouksen ja pyhien kirjoitusten tutkimisen avulla. Hän on tietoinen kohtaamistamme tilanteista. Hänen lähellään pysyminen on auttanut minua muistamaan, kuka olen.
- Noudata kirkon johtajien neuvoja. Olen omassa elämässäni huomannut profeettojen ja apostolien neuvojen totuuden.
- Tiedä, että eläminen evankeliumin mukaan muovaa elämästä paremman nyt ja iankaikkisesti. Tämä on auttanut minua

säilyttämään tasovaatimukseni ja uskon. Johtajat ovat kannustaneet minua käymään temppeleissä, mikä on auttanut minua saamaan näkemyksen iankaikkisesta elämästä.

- Ympäroi itsesi hyvillä ystävillä, joilla on samat tasovaatimukset kuin sinulla. Minua on siunattu hyvillä ystävillä, joiden ansiosta minun on ollut helppo tehdä hyviä valintoja ja säilyttää uskonni.
- Pysy lähellä perhettäsi. Rakastan perhettäni, ja olen halunnut luoda vahvat suhteet heihin.
- Elä elämäsi. Noudata tasovaatimuksia ja osallistu kirkon ohjelmiin. Ne auttavat sinua osoittamaan uskoa ja tekemään hyviä valintoja. Hyvät valinnat tekevät elämästä usein helpomman, ja ne tekevät elämästä aina onnellisemman.

”Evankeliumin aiheista puhuminen käy usein luontevasti samalla kun olemme tekemässä jotakin muuta.”

Työskennelkää yhdessä kohti yhteistä tavoitetta

Pian sen jälkeen kun KaYan Danise Mok oli suorittanut tutkinnon Brigham Youngin yliopistossa Havaijin kampuksella, hän palasi kotiin Hongkongiin ja hänet kutsuttiin Nuorten Naisten johtajaksi. Samalla kun hän sopeutui siihen, että oli taas kotimaassaan, aloitteli uraa ja jatkoi opintojaan, hän rukoili vilpittömästi saadakseen innoitusta niin että voisi auttaa nuoria naisia, joiden parissa hän toimi, saamaan todistuksen valmistautuakseen tulevaisuutta varten.

Eräänä sunnuntaina kun sisar Mok opetti iankaikkista näkökulmaa, hän tunsu kehotuksen lukea Mormonin kirja erään tietyn nuoren naisen kanssa, joka sattui olemaan sinä päivänä ainoa nuori nainen kirkossa.

”Neuvonantajani ja minä toimimme nopeasti asettaen tavoitteet Mormonin kirjan lukemiseksi yhdessä tämän nuoren naisen kanssa”, sisar Mok kertoo. ”Hän otti epäroimättä haasteen vastaan, koska suorittaisimme sen tavoitteen yhdessä.”

Siitä lähtien sisar Mokilla, hänen neuvonantajallaan ja tällä nuorella naisella on ollut Facebookin ja tekstiviestien

välityksellä toimiva ”tukijärjestelmä”, jonka avulla he ovat muistuttaneet toisiaan lukemisesta ja kertoneet toisilleen, mitä ovat oppineet.

Sisar Mok kertoo nähneensä tämän nuoren naisen elämässä todisteita merkittävästä muutoksesta, joka kumpusi hänen pyhien kirjoitusten tutkimisestaan. Kun sisar Mok luki pyhiä kirjoituksia kulkiessaan päivittäin junalla töihin ja takaisin, hän koki itsekkin saavansa siunauksia. ”Minäkin tunsin Hengen ja sain vastauksia rukouksiini, kun kuljin edelleen eteenpäin elämässä”, hän sanoo.

”Kokemukseni mukaan jotkut nuoret kantavat huolta ja tuntevat epävarmuutta siitä, voivatko he saada todistuksen ja hengellisiä kokemuksia, kuten muut ovat saaneet”, hän jatkaa. ”Työskentelemällä yhdessä heidän kanssaan me teoillamme vakuutamme heille, että tämä toimii ja että me olemme valmiita tukemaan heitä joka askeleella.” ■

VIITTEET

1. Neil L. Andersen, ”Maailman valmistaminen toiseen tulemiseen”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 50.
2. Ks. David A. Bednar, ”Uutterampi ja huolehtivampi kotona”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 17–20.
3. Ks. esim. Robert D. Hales, ”Velvollisuutemme Jumalaa kohtaan: vanhempien ja johtajien tehtävä nousevaa sukupolvea kohtaan”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 95–98; David A. Bednar, ”Uutterampi ja huolehtivampi kotona”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 17–20.

Vanhin
Paul B. Pieper

seitsemänkymmenen koorumista

ALMAN KIRJA: .. OPETUKSIA TÄLLE PÄIVÄLLE

Nefiläiset kestivät uskollisesti oman aikansa koettelemukset ja ovat todisteena siitä, että Herra suo siunauksia ja varjelusta, joita tarvitsemme kohdataksemme menestyksellisesti oman aikamme haasteet.

Hallituskautensa loppupuolella kuningas Moosia ehdotti, että kuninkaiden hallitusvalta korvattaisiin kansan valitsemien tuomarien johtamalla järjestelmällä. Ehdotetun järjestelmän oli määrä pohjautua Jumalan antamiin lakeihin, ja järjestelmän johdossa olisivat tuomarit, jotka kansan oli määrä valita.

Ehdotetun järjestelmän perustana oli tahdonvapauden periaate – kuninkaan sijaan yksittäiset ihmiset ottaisivat vastuuta ja olisivat tilivelvollisia siitä, että toimivat lain mukaisesti. Koska ”ei ole tavallista, että kansa haluaa mitään sellaista, mikä on vastoin oikeaa” (Moosia 29:26), tämä järjestelmä suojelisi paremmin yksilöiden oikeuksia ja yhteiskunnan kollektiivista vanhurskautta.

Vastauksena Moosian ehdotukseen kansa ”alkoi tavattoman innokkaasti toivoa, että jokaisella olisi yhtäläiset mahdollisuudet kautta koko maan; niin, ja jokainen ilmaisi

haluavansa vastata omista synneistään” (Moosia 29:38).

Alman kirja sisältää kansan historian niiden 40 vuoden ajalta, jotka seurasivat sitä, kun kansa oli ottanut käyttöön ehdotetun järjestelmän. Alman aikakirjan viimeiset luvut, luvut 43–62, kertovat rajujen haasteiden ja koetusten ajasta. Tänä lyhyenä 19 vuoden ajanjaksona kansa kohtasi sisäisiä poliittisia haasteita, ulkoisia uhkia ja miltei jatkuvia aseellisia selkkauksia.

Kahdesti hallitusjärjestelmä kohtasi sisäisen uhkan, kun jotkut pyrkivät asettautumaan kuninkaaksi ja riistämään kansalta oikeuden valita johtajansa ja palvella Jumalaa vapaasti. Samanaikaisesti kansan täytyi puolustautua lukuisia ulkoisia hyökkäyksiä vastaan, kun lamanilaiset olivat päättäneet tuhota nefiläisten hallituksen ja alistaa nefiläiset orjuuteen.

Näiden monien haasteiden aiheuttama taloudellinen häiriö – vaikka sitä ei erikseen

Kaikkien haasteidensa keskellä vanhurskaat nefiläiset pystyivät ammentamaan voimaa siitä tosiasiasta, että heidän vaikuttimensa olivat oikeenlaiset. Heidän ainoana tarkoituksenaan oli puolustaa ”itseään ja perheitään ja maitaan, maataan ja oikeuksiaan ja uskontoaan”.

mainitakaan – oli kansalle todennäköisesti merkittävänä haasteena. Pyhää aikakirjaa kootessaan Mormon tunti innoitusta esittää yksityiskohtaisen kertomuksen tästä ajanjaksosta. Itse asiassa jos hän olisi esittänyt vastaavia yksityiskohtia muutenkin nefiläisten tuhannen vuoden historian ajalta, Mormonin kirjassa olisi yli 2 500 sivua!

Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) on opettanut:

”Mormonin kirja – on kirjoitettu meidän aikaamme varten. Nefiläisillä ei koskaan ollut tätä kirjaa, ei myöskään muinaisten aikojen lamanilaisilla. Se on tarkoitettu meille. – Jumalan innoittamana – Hänen, joka näkee kaiken alusta asti – [Mormon] lyhensi vuosisatojen aikakirjat valiten ne kertomukset, puheet ja tapahtumat, joista olisi eniten hyötyä meille. – –

Meidän tulee koko ajan kysyä itseltämme: ’Miksi Herra innoitti Mormonia (tai Moronia tai Almaa) ottamaan tämän mukaan aikakirjaansa? Mitä sellaista minä voin tästä oppia, mikä auttaa minua elämään tänä aikana?’¹

Nykyään myöhempien aikojen pyhät kaikkialla maailmassa huomaavat kohtaavansa monia samoja haasteita kuin nefiläiset kohtasivat tänä historiansa ajanjaksona, kuten pyrkimyksiä riistää jäseniltä oikeus palvella Jumalaa ja puolustaa asioita, jotka ovat tärkeitä siinä yhteiskunnassa, jossa me elämme. Jotkut myöhempien aikojen pyhät ovat kokeneet ulkoisen hyökkäyksen ja selkkausten uhkan sellaisten voimien taholta, jotka ovat sitoutuneet tuhoamaan heidän kansakuntansa ja vapautensa.

Onneksi nefiläiset pystyivät voittamaan haasteensa äärimmäisten ponnistelujen, uhrausten ja Herran avun voimalla. Muutamat opetukset siitä, kuinka he menestyksellisesti vastasivat haasteisiinsa, saattavat opastaa meitä ja antaa meille rohkeutta kohdata omia haasteitamme nykyään.

1. Säilyttäkää oikeanlaiset pyrkimykset ja motiivit.

Kaikkien haasteidensa keskellä vanhurskaat nefiläiset pystyivät ammentamaan voimaa siitä tosiasiaista, että he toimivat oikeanlaisista motiiveista. Heidän ainoana tarkoituksenaan oli ”[puolustaa] itseään ja perheitään ja maitaan, maataan ja oikeuksiaan ja uskontoaan” (Alma 43:47). Heidän pyrkimyksensä oli säilyttää oma tahdonvapautensa – oikeus toimia vanhurskaasti ja vastata omasta käytöstään – eikä antaa kuninkaan sanella heidän käytöstään.

Heidän motiivinaan oli säilyttää yhdenvertaisuus lain edessä, etenkin heidän vapautensa palvella Jumalaa ja säilyttää kirkkonsa (ks. Alma 43:9, 45).

Yhteiskunnassa on ja tulee aina olemaan voimia, jotka pyrkivät manipuloimaan yleistä mielipidettä saadakseen valtaa henkilökohtaiseksi hyödyksi. On olemassa kiusaus omaksua heidän motiivinsa ja kääntää selkkaus valtataisteluksi. Herran tapa on toimia aina pelkästään puhtaiden pyrkimysten ja motiivien pohjalta, kuten nefiläiset toimivat. Niin tehdessään he pystyivät saamaan avukseen taivaan voimia voittaakseen haasteensa ”Herran voimassa” (Alma 46:20; ks. myös Alma 60:16; 61:18).

Samalla tavoin vastatessamme niihin haasteisiin, joita kohtaamme nykyään, meidän tulee jatkuvasti tarkistaa, ovatko sydämessämme olevat pyrkimykset ja motiivit puhtaita ja perustuvatko ne Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteisiin. Jos toimimme (tai manipuloimme toisia toimimaan) itsekkyydestä, henkilökohtaisen edun vuoksi tai toisten alentamiseksi, me emme saa tarvittavaa taivaallista apua kestääksemme haasteitamme.

2. Olkaa ystävällisiä ja anteliaita.

Kun nefiläisten aiempia vihollisia, Anti-Nefi-Lehin kansaa, uhkasi tuho, nefiläiset äänestivät antaakseen heille paikan, jossa he voisivat asua ja rakentaa uuden elämän, ja tarjosivat heille suojelua (ks. Alma 27:21–22; 43:11–12). Koska antinefiläiset olivat vannoneet valan, etteivät koskaan enää tarttuisi aseisiinsa, he antoivat sen sijaan ”suuren osan omaisuudestaan [nefiläisten sotajoukkojen] tukemiseksi” (Alma 43:13) näinä kriittisinä aikoina. Aikakirjassa ei ole kuitenkaan mitään merkintää siitä, että nefiläiset olisivat kohdelleet näitä maahanmuuttajia muuten kuin kunnioitusta ja rakkautta osoittaen, vaikka nämä olisivat varmasti olleet helppo poliittinen maalitaulu niille, jotka olisivat haluneet lietsoa erimielisyyttä.

Se, miten ystävällisesti nefiläiset kohtelivat Ammonin kansaa, kuten heitä sittemmin kutsuttiin, sai vastakaikua ja lopulta myötävaikutti siihen, että muodostettiin yksi muistiin merkityn historian innoittavimmista sotilasryhmistä – 2 000 nuorta sotilasta. Ironista kyllä, näiden nuorten miesten palvelu saattoi olla ratkaisevan tärkeää sille, että nefiläisten yhteiskunta säästyivät varhaiselta tuholta.

Sillä, että nefiläiset halusivat olla ystävällisiä ja anteliaita hätää kärsiviä kohtaan, oli tärkeä vaikutus siihen, että nefiläisten kansakunta säilyi ja että he pääsivät äärimmäisen hädän hetkenään osallisiksi taivaan siunauksista. Se, miten ystävällisesti nefiläiset kohtelivat Ammonin kansaa, sai vastakaikua ja lopulta myötvai-kutti siihen, että muodostettiin 2 000 nuoren sotilaan ryhmä.

Sisäisen erimielisyyden, ulkoisen hyökkäyksen ja taloudellisten haasteiden aikoina meillä on taipumus suhtautua kielteisesti niihin, jotka eivät ole meidän kaltaisiamme. Käy helpoksi arvostella heitä ja tuomita heidät. Saatamme kyseenalaistaa heidän uskollisuutensa yhteiskuntaa kohtaan, heidän arvonsa yhteiskunnassa ja heidän vaikutuksensa omaan taloudelliseen hyvinvointiimme. Nämä kielteiset suhtautumistavat ovat ristiriidassa sen kanssa, että Vapahtaja kehotti rakastamaan lähimmäisiämme niin kuin itseämme, ja ne jakavat ihmisiä eri leireihin sekä synnyttävät kiistaa ja eristäytymistä. Jos Ammonin kansaa ei olisi toivotettu tervetulleeksi nefiläisten yhteiskuntaan, se olisi kenties voinut herättää nousevassa sukupolvessa kiittolisuuden sijaan kaunaa. Uusi sukupolvi olisi voinut 2 000 uskollisen sotilaan kasvattamisen sijaan vieraantua ja liittyä jälleen lamanilaisiin.

Sillä, että nefiläiset halusivat olla ystävällisiä ja anteliaita hätää kärsiviä kohtaan, oli tärkeä vaikutus siihen, että nefiläisten kansakunta säilyi ja että he pääsivät äärimmäisen hädän hetkenään osallisiksi taivaan siunauksista. Jumalan kansa tarvitsee näitä siunauksia nykyään.

3. Kuunnelkaa ja seuratkaa innoitettuja johtajia.

Herra tiesi, mitä haasteita nefiläiset kohtaisivat, ja Hän kasvatti heidän avukseen innoitettuja johtajia näiden haasteiden voittamiseksi. Sotapäällikkö Moroni oli sotilas, mutta häntä innoitettiin valmistamaan väkensä suojaksi rintahaarniskoja, käsivarsisuojaus, päakilpiä ja paksuja vaatteita (ks. Alma 43:19). Sen tuloksena nefiläiset pärjäsivät taistelussa paljon paremmin kuin lamanilaiset (ks. Alma 43:37–38). Myöhemmin Moroni johti kansansa luomaan kaupunkiansa ympärille maakasoja sekä rakentamaan niiden päälle hirsivarustuksia ja aitoja terävistä paaluista (ks. Alma 50:1–3). Nämä innoitetut valmistelut auttoivat nefiläisiä säästymään tuholta.

Samalla kun Moroni valmistautui sotaan, Helaman ja hänen veljensä saarnasivat Jumalan sanaa ja kehottivat kansaa vanhurskauteen, jotta Herran Henki voisi johdattaa heitä ja säästää heidät. Nefiläiset säästyivät kuuntelemalla innoitettujen johtajien ajallista ja hengellistä ohjausta. Takaiskuja ja kärsimyksiä seurasi vain silloin kun syntyi sisäisiä erimielisyyksiä ja ihmiset kieltäytyivät ottamasta varteen innoitettuja varoituksia.

Olemme siunattuja, kun saamme elää aikana, jolloin Herra on kutsunut eläviä profeettoja, näkijöitä ja ilmoitussensajia varoittamaan meitä ja opastamaan meitä valmistautumaan nykypäivän haasteisiin. Vuonna 1998 presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) antoi innoitetun ohjeen ja varoituksen kirkon jäsenille:

”On tullut aika järjestää oma huoneemme.

Niin monet kirkkomme jäsenistä tulevat juuri ja juuri toimeen tuloillaan. Itse asiassa jotkut elävät lainarahoilla. – –

Talous on hauras asia. – – Ilmassa on myrskyn merkkejä, joista meidän on syytä ottaa vaarin.”²

Äskettäin puhuin erään miehen kanssa, joka kuuli presidentti Hinckleyn sanat ja Hengen kehotuksen. Hän ja hänen vaimonsa päättivät realisoida sijoituksensa, maksaa talonsa lainan ja vapautua veloista.

Nykyään tuo mies on omavarainen. Sen jälkeen tullut taloudellinen laskukausi on vaikuttanut hyvin vähän hänen perheeseensä. Itse asiassa hän ja hänen vaimonsa ovat omavaraisuutensa ansiosta pystyneet palvelemaan lähetystyössä.

Presidentti Thomas S. Monsonia on valmistettu meidän aikaamme varten. Hänen elämänsä ja opetuksensa ovat sanoma, jonka Jumala on lähettänyt suojelemaan ja siunaamaan meitä nykyään. Aikana, jolloin monet kantavat huolta siitä, mitä heillä ei ole, presidentti Monson opettaa meitä olemaan kiitollisia niistä monista siunauksista, joita Herra on antanut meille. Ja aikana, jolloin monet keskittyvät omiin ongelmiinsa, presidentti Monson kehottaa meitä ojentamaan pelastavan kätemme ja unohtamaan itsemme muita siunatessamme. Presidentti Monsonin ohjeen noudattaminen tarjoaa perheellemme sitä hengellistä suojaa ja niitä siunauksia, joita me tarvitsemme tänä aikana.

Olen kiitollinen saadessani elää aikana, jolloin evankeliumi on palautettu. Olen kiitollinen siitä, että Herra on valmistanut Mormonin kirjan meidän aikaamme varten. Nefiläiset kestivät uskollisesti oman aikansa koettelemukset ja ovat todisteena siitä, että Herra suo siunauksia ja varjelusta, joita tarvitsemme kohdataksemme menestyksellisesti oman aikamme haasteet. ■

VIITTEET

1. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, *Liahona*, lokakuu 2011, s. 56–57.
2. ”Pojille ja miehille”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 65.

*Nefiläiset sääs-
tyivät kuuntele-
malla innoitet-
tujen johtajien,
kuten Moronin,
ajallista ja hen-
gellistä ohjausta.
Takaiskuja ja
kärsimyksiä
seurasi vain
silloin kun syntyi
sisäisiä erimieli-
syyksiä ja ihmi-
set kieltäytyivät
ottamasta var-
teen innoitettuja
varoituksia.*

KUINKA SELVIYTYÄ

HENGISSÄ VIHOLLISALUEELLA

**Presidentti
Boyd K. Packer**

kahentoista apostolin
koorumin presidentti

Me vietämme kirkon seminaarin sata-vuotisjuhlaa. Muistoni vievät varhaisiin aikoihin, jolloin tämän ohjelman voimavarat olivat sangen vähäiset.

Noiden vaatimattomien alkuaikojen jälkeen meillä on nykyään 375 008 oppilasta seminaari-luokissa 143 maassa ja yli 38 000 vapaaehtoista tai kokoaikaista opettajaa kautta maailman. Panostamme paljon nuorisoomme. Tiedämme teidän arvonne ja teidän mahdollisuutenne.

Viisaus auttaa teitä taistelemaan vihollista vastaan

Puhun teille henkilönä, joka on nähnyt menneisyyden ja haluaa valmistaa teitä tulevaisuutta varten.

Te vartutte vihollisalueella. Kun kypsytte hengellisesti, te ymmärrätte, kuinka vastustaja on soluttautunut teitä ympäröivään maailmaan. Hän on kodeissa, viihteessä, mediassa, kielessä – kaikessa ympärillänne. Useimmissa

tapauksissa hänen läsnäoloaan ei havaita.

Haluan kertoa teille siitä, mikä tulee olemaan kaikkein arvokkainta ja haluttavinta. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ”Hanki viisautta, se on aarteista kallein, hanki ymmärrystä”, ja voisin lisätä: ”Pane sitten toimeksi!” (Sananl. 4:7.) Minulla ei ole aikaa hukattavana eikä teilläkään ole. Kuunnelkaapa siis tarkasti!

Hetki, jolloin päätin tulla opettajaksi, on hyvin kirkkaana mielessäni. Toisen maailmansodan aikana olin vähän päälle kahdenkymmenen ikäinen ilmavoimien lentäjä. Olin sijoitettuna pienelle Ie Shiman saarelle. Tämä pieni yksinäinen saari – suurin piirtein postimerkin kokoinen – on aivan Okinawan pohjoiskärjen edustalla.

Eräänä yksinäisenä kesäiltana istuin rantakalliolla katselemassa auringonlaskua. Pohdiskelin, mitä tekisin elämässäni sodan jälkeen, jos olisin niin onnekas, että jäisin henkiin. Mitä minä halusin tehdä? Juuri sinä iltana päätin, että minusta tulisi opettaja. Järkeilin, että opettajat oppivat aina uutta. Oppiminen on yksi elämän olennaisista tarkoituksista.

Opetin ensin seminaarissa Brigham Cityssä vuonna 1949. Olin ollut oppilaana siinä seminaarissa lukioaikoinani.

Alun perin seminaarissa opetettiin kolmea kurssia: Vanha testamentti, Uusi testamentti ja Kirkon historia. Minulla oli etuoikeus lisätä vanhaisaamun kurssi, joka käsittelee Mormonin kirjaa. Sodasta palattuani minulla oli todistus Mormonin kirjasta ja ymmärrys siitä, kuinka Pyhän Hengen lahja toimii.

Pyhän Hengen lahja suojelee teitä vihollisalueella

Teille on koko elämänne ajan opetettu oppia Pyhän Hengen lahjasta, mutta opetukset kantavat vain tiettyyn pisteeseen asti. Te voitte – ja itse asiassa teidän täytyy – kulkea loput matkasta yksin voidaksenne saada itse selville, kuinka Pyhällä Hengellä voi olla ohjaava ja suojaava vaikutus.

Prosessi on sama nuorille miehille ja nuorille naisille. Teidän on hyvin tärkeää saada selville, kuinka Pyhä Henki toimii omassa elämässänne. Kun kerran saatte sen selville omalta osaltanne, voitte elää vihollisalueella ilman että joutuisitte harhautetuiksi tai teidät tuhottaisiin. Yksikään kirkon jäsen – ja tarkoitan teitä jokaista – ei koskaan tee

vakavaa virhettä ilman että Pyhän Hengen kuiskaukset ensin varoittaisivat siitä.

Joskus, kun olette tehneet virheen, olette saattaneet jälkeensä sanoa: ”Tiesin, ettei minun olisi pitänyt tehdä niin. Se ei tuntunut oikealta”, tai ehkä: ”Tiesin, että minun olisi *pitänyt* tehdä niin. En vain uskaltanut toimia!” Nuo vaikutelmat ovat sitä, että Pyhä Henki yrittää ohjata teitä kohti hyvää tai varoittaa teitä joutumasta vaikeuksiin.

On tiettyjä asioita, joita ette saa tehdä, mikäli aiotte pitää viestintälinjat avoinna. Te ette voi valehdella tai petkuttaa tai varastaa tai toimia moraalittomasti ja odottaa noiden kanavien toimivan esteettä. Älkää menkö sinne, missä ympäristö vastustaa hengellistä yhteydenpitoa.

Teidän täytyy oppia etsimään saatavillanne olevaa voimaa ja ohjausta ja sitten noudattaa sitä kurssia, tapahtuipa mitä tahansa.

Laittakaa tehtäväluettelonne ensimmäiseksi kohdaksi sana *rukous*. Suurimmaksi osaksi rukouksenne ovat hiljaisia. Rukouksen voi ajatella mielessään.

Teillä voi aina olla suora viestintäyhteys taivaallisen Isänne kanssa. Älkää antako vastustajan vakuuttaa teille, ettei toisessa päässä ole ketään kuuntelemassa. Teidän rukouksenne kuullaan aina. Ette ole koskaan yksin!

Pitäkää huolta kehostanne. Olkaa puhtaat. ”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?” (1. Kor. 3:16.)

Lukekaa huolella lupaukset, jotka ovat Opin ja liittojen luvussa 89. Viisauden sanassa ei luvata täydellistä terveyttä vaan sitä, että teissä olevia hengellisiä reseptoreja vahvistettaisiin.

Vältätkää tatuointeja ja senkaltaisia asioita, jotka turmelevat ruumistanne. Teidän kehonne luotiin Jumalan kuvaksi.

Profeettojen neuvot opettavat totuutta

Haluaisin nyt puhua suoraa puhetta eräästä toisesta asiasta.

Me tiedämme, että sukupuoli on säädetty kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa.¹ ”Henki ja ruumis ovat ihmisen sielu” (OL 88:15). Johtavat veljet ovat suuresti huolissaan tästä sukupuoliasiasta, samoin kuin kaikesta moraalisuuden liittyvästä.

Muutamalta teistä olette ehkä kokeneet hämmentäviä tunteita tai teille on kerrottu, että sellaiset tunteet ovat

synnynnäisiä, eikä ole omaa syytänne, jos toimitte noiden kiusausten mukaisesti. Opillisesti tiedämme, että jos se olisi totta, teidän tahdonvapautenne olisi poistettu, eikä niin voi tapahtua. Te voitte aina valita, että noudatatte Pyhän Hengen kuiskauksia ja elätte moraalisesti puhdasta ja siveellistä elämää, joka on täynnä hyveellisyyttä.

Presidentti Gordon B. Hinckley esitti yleiskonferenssissa seuraavan ilmoituksen: ”Meiltä kysytään kantaamme niihin, jotka pitävät itseään – homoina ja lesboina. Vastaukseni on, että me rakastamme heitä Jumalan poikina ja tyttärinä. Heillä saattaa olla tiettyjä taipumuksia, jotka ovat voimakkaita ja joita voi olla vaikea hillitä. Useimmilla ihmisillä on eri aikoina yhden- jos toisenkinlaisia [kiusauksia]. Elleivät he toimi näiden taipumusten mukaan, he voivat edetä kuten kaikki muutkin kirkon jäsenet. Jos he rikkovat siveyden lakia ja kirkon moraalisääntöjä, silloin he ovat kirkkokurin alaisia aivan kuten muutkin.

Haluamme auttaa – –, vahvistaa heitä, antaa heille apua heidän ongelmissaan ja auttaa heitä heidän vaikeuksissaan. Mutta emme voi pysyä toimettomina, jos he menevät mukaan moraalittomaan toimintaan, jos he yrittävät kannattaa ja puolustaa saman sukupuolen edustajien välistä avioliittoa ja elää sellaisessa liitossa. Sellaisen salliminen olisi erittäin vakavan ja pyhän Jumalan säättämän avioliiton perustan ja sen perimmäisen tarkoituksen, perheen kasvatamisen, väheksymistä.”²

Presidentti Hinckley puhui kirkon puolesta.

Käyttäkää tahdonvapauttanne pysyäkseenne turvallisella alueella tai päästäksenne sinne

Ensimmäinen lahja, jonka Aadam ja Eeva saivat, oli tahdonvapaus: ”Saat kuitenkin itse päättää, sillä se on sinulle suotu” (Moos. 3:17).

Teillä on tämä sama tahdonvapaus. Käyttäkää sitä viisaasti kieltäytymällä toimimasta minkään epäpuhtaan mielihalun tai epäpyhän kiusauksen mukaisesti, joita mieleenne saattaa tulla. Älkää edes aloittako, ja jos jo olette aloittaneet, lopettakaa se. ”Kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus” (Moroni 10:32).

Älkää kajotko kehossanne oleviin lisääntymisen voimiin itsekseenne tai kumpaankaan sukupuoleen kuuluvien ihmisten kanssa. Se on kirkon periaate, eikä se tule muuttumaan. Kun tulette vanhemmaksi, tulee kiusauksia kokeilla tai tutkia moraalittomia toimintoja. Älkää tehkö sitä!

Avainsana on *kuri* – itsekuri. Sana *discipline* [’kuri] tulee sanasta *disciple* [’opetuslapsi] eli *seuraaja*. Olkaa Vapahtajan opetuslapsia eli seuraajia, niin olette turvassa.

Joku teistä saattaa ajatella: ”Olen jo syyllistynyt yhteen tai toiseen vakavaan virheeseen. Minun kohdallani on liian myöhäistä.” Koskaan ei ole liian myöhäistä.

Teille on opetettu kotona ja seminaarissa Jeesuksen Kristuksen sovitusta. Sovitus on kuin pyyhkeksi. Se voi pyyhkiä pois syyllisyyden ja syyllisyyttä aiheuttavan tekijän – mikä se sitten onkin – vaikutuksen.

Syyllisyys on hengellistä kipua. Älkää kärsikö kroonista kipua. Hankkiutukaa siitä eroon. Lopettakaa se. Tehkää parannus, ja jos on tarpeen, tehkää parannus yhä uudestaan ja uudestaan ja uudestaan, kunnes vihollisen sijasta te itse hallitsette itseänne.

Pysyvä rauha tulee tekemällä usein parannusta

Elämä on sarja yrityksiä ja erehdyksiä. Lisätäkää tehtävälueeteloonne ”tee parannus usein”. Se tuo teille pysyvää rauhaa, jota ei voi ostaa millään maallisella hinnalla. Sovituksen ymmärtäminen voi olla kaikkein tärkein totuus, mitä nuoruudessaanne voitte oppia.

Jos olette tekemisissä sellaisten ihmisten kanssa, jotka vetävät teitä alaspäin sen sijaan että kohottaisivat teitä, pysähtykää ja vaihtakaa seuraa. Saatatte joskus olla yksin ja yksinäisiä. Silloin voidaan kysyä tärkeä kysymys: ”Kun olet yksin, oletko hyvässä seurassa?”

Voi olla vaikeaa päästä eroon tavasta, jonka pauloihin olette antaneet itsenne kietoutua. Mutta teissä on voima. Älkää vaipuko epätoivoon. Profeetta Joseph Smith opetti, että ”kaikilla olennoilla, joilla on ruumis, on valta niiden yli, joilla ei ole ruumista”³. Te pystytte vastustamaan kiusausta!

Todennäköisesti ette milloinkaan kohtaa vastustajaa henkilökohtaisesti; hänellä ei ole tapana näyttäytyä siten. Mutta vaikka hän tulisikin henkilökohtaisesti koettelemaan ja kiusaamaan teitä, teillä on etulyöntiasema. Voitte tehdä tahdonvapautenne selväksi, ja hänen on jätettävä teidät rauhaan.

Hyödyntäkää seminaarin siunaukset

Te ette ole tavallisia. Te olette hyvin tärkeitä. Te olette erityisiä. Kuinka minä tiedän sen? Minä tiedän sen, koska te olette syntyneet sellaisena aikana ja sellaisessa paikassa, jossa Jeesuksen Kristuksen evankeliumi voi tulla teidän

elämääne teidän kotinne ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon opetusten ja toimintojen välityksellä. Se on, kuten Herra itse on sanonut, koko maan päällä ainoa tosi ja elävä kirkko (ks. OL 1:30).

On muitakin asioita, joita voisimme lisätä luetteloon, mutta te tiedätte, mitä teidän pitäisi tehdä elämässänne ja mitä ette saa tehdä. Te tiedätte oikean ja väärän, eikä teitä tarvitse käskeä kaikissa asioissa.

Älkää hukatko näitä seminaariopetuksen vuosia. Käyttäkää hyödyksenne teillä oleva suurenmoinen siunaus oppia kirkon oppeja ja profeettojen opetuksia. Oppikaa sitä, mikä on kaikkein arvokkainta. Se tulee siunaamaan teitä ja teidän jälkeläisiänne monien sukupolvien ajan.

Ei kulu monta vuotta, ennen kuin olette naimisissa ja teillä on lapsia, ja avioliitto, jonka tulisi olla sinetöity tempelissä. Rukouksemme on, että huomaatte aikanaan kotiutuneenne turvallisesti omaan perheseurakuntaanne.

Kulkekaa eteenpäin toivoen ja uskossa

Älkää pelätkö tulevaisuutta. Kulkekaa eteenpäin toivoen ja uskossa. Muistakaa tuo Pyhän Hengen yliverainen lahja. Oppikaa ottamaan vastaan sen opetuksia. Oppikaa etsimään sitä. Oppikaa elämään sen mukaisesti. Oppikaa rukoilemaan aina Jeesuksen Kristuksen nimessä (ks. 3. Nefi 18:19–20). Herran Henki tulee olemaan kanssanne, ja te tulette olemaan siunattuja.

Luotamme teihin syvästi ja täysin.

Lausun teille todistukseni – todistuksen, jonka olen saanut nuorena. Ettekä te eroa muista sen enempää kuin minäkään. Teillä on aivan yhtä suuri oikeus siihen todistukseen kuin kenellä tahansa. Te saatte sen, jos ansaitsette sen. Pyydän teille Herran siunauksia – jotta tämän todistuksen siunaukset olisivat teidän elämässänne johdattamassa teitä luomaan onnellisen tulevaisuuden. ■

Seminaarin satavuotisjuhlalähetyksessä 22. tammikuuta 2012 pidetystä puheesta.

VIITTEET

1. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129; ks. myös Moos. 3:5; Abr. 3:22–23.
2. Ks. ”Mitä ihmiset kyselevät meistä?”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 83.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 220.

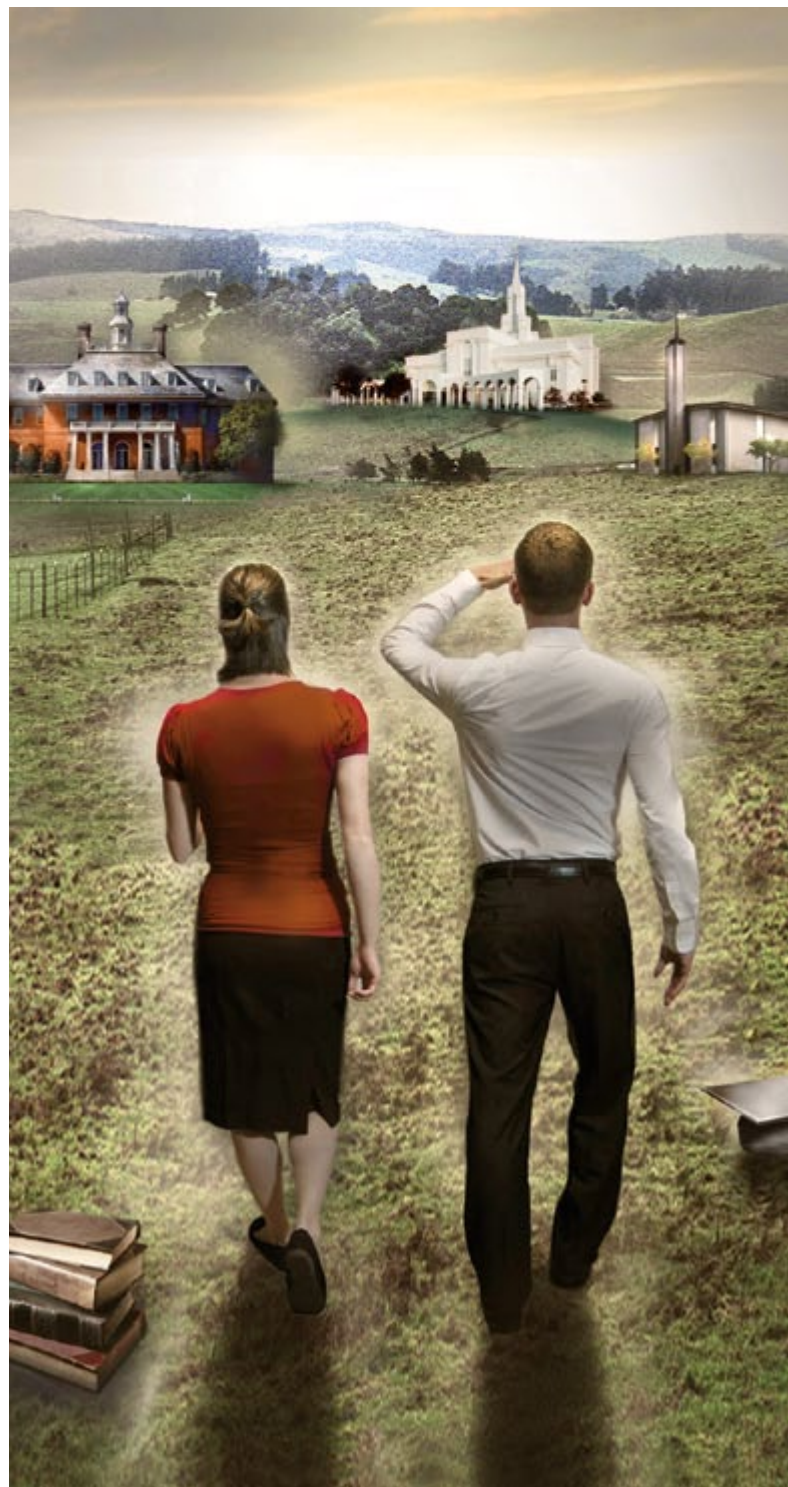

Katso koko puhe

Katso tai kuuntele presidentti Packerin koko puhe sivustolla seminary.lds.org/history/centennial.

Älkää hukatko näitä seminaariopetuksen vuosia. Käyttäkää hyödyksenne teillä oleva suurenmoinen siunaus oppia kirkon oppeja ja profeettojen opetuksia. Oppikaa sitä, mikä on kaikkein arvokkainta.

RUKOILIN ROHKEUTTA

Vanhempani ovat kirkon jäseniä, mutta he eivät ole kovinkaan aktiivisia. Tämä johtaa joskus ristiriitailanteisiin, koska he uskovat, että perheen yhteisen ajan tulisi mennä kaiken muun edelle – kirkossa käymisen, kirkon tehtäväni kunniaa pitämisen ja kaikkien muiden toimintojen edelle.

Koska toimin johtohenkilönä Alkeisyhdistyksessä ja kuulun seurakuntamme kuoroon, minulle kuuluvat kirkon kokoukset haittaavat joskus perhevelvollisuuksieni täyttämistä. Eräänä päivänä kun olin valmistautumassa mennäkseni Antananarivon seurakuntakeskukseemme katsomaan yleiskonferenssilähetystä, vanhempani muistuttivat minua siitä, että meillä oli kotona vieraita.

”Sinun pitää valita perheesi ja kirkon välillä”, äiti sanoi minulle. ”Joko jäät tänne meidän kanssamme etkä katso konferenssia tai menet konferenssiin ja saat rangaistuksen.”

Päätin, etten ryhtyisi väittelemään äidin kanssa. Sen sijaan pysähdyin hetkeksi pyytääkseni taivaallista Isää antamaan minulle rohkeutta ja voimaa. Pyysin Häntä myös neuvomaan minulle, mitä tehdä. Pitäisikö minun jäädä kotiin perheeni luo vai mennä kirkkoon kuuntelemaan profeetan ääntä?

Heti kun lopetin rukoukseni, tunsin Pyhän Hengen. Tunsin Hengen kannustavan minua kertomaan äidille, kuinka tärkeää minun oli mennä kuuntelemaan profeettaa. Minusta tuntui, että minun pitäisi kertoa äidille, että saisin viisaita neuvoja paitsi tämänhetkistä elämäni myös tulevaisuuttani varten.

Jumala voi tehdä ihmeellisiä asioita, ja Hän pehmitti vanhempieni sydämen niin että he antoivat minun mennä yleiskonferenssiin ilman rangaistusta. Tämä oli merkittävä kokemus

***Heti kun lopetin
rukoukseni, tunsin
Pyhän Hengen
kannustavan
minua kertomaan
äidille, kuinka
tärkeää minun
oli mennä
kuuntelemaan
profeettaa.***

elämässäni. Se vahvisti minulle sen pyhiin kirjoitusten kohdan totuuden, jossa sanotaan, että ”Pyhän Hengen voimalla [me voimme] tietää totuuden kaikesta” (Moroni 10:5).

Tiedän, että jos toimimme evankeliumin periaatteiden pohjalta ja kuuntelemme Henkeä, voimme aina olla tyytyväisiä valintoihimme. Tämä kokemus vahvisti todistustani siitä, että Jumala on valmiina tukemaan meitä ja että Pyhä Henki auttaa meitä elämässämme. ■

Fy Tianarivelo, Madagaskar

MINNE KUULUN?

Ennen kuin liityin kirkkoon, elämäni oli täynnä murhetta. Vanhempani erosivat, kun olin seitsemänvuotias, ja sen jälkeen isäni joutui vankilaan. Äitini oli alkoholisti ja menetti kaiken, mikä hänelle oli tärkeää. Minut lähetettiin asumaan sijaisperheeseen.

Näiden asioiden vuoksi vartuin paljon nopeammin kuin monet ikätovereistani. Minusta ei koskaan tuntunut siltä, että voisin löytää oman paikkani, ja sen vuoksi elin jatkuvaa kapinavaihetta. Aloin jo hyvin nuorena tupakoida ja tehdä muita asioita, joiden nykyään tiedän olevan vastoin viisauden sanaa. Olin varma siitä, että olin tuomittu epäonnistumaan elämässä.

Ainoa asia, joka teki minut onnelliseksi, oli muiden auttaminen – olipa kyse sitten heidän kanssaan siivoamisesta tai heidän elämäntarinansa kuuntelemisesta. Halusin kiihkeästi ihmisten tietävän, että he pystyisivät luottamaan minuun. Eräänä vuonna lähdin lomalle ja tapasin erään vanhemman naisen, jota päätin palvella kuuntelemalla häntä. Hän oli kristitty ja alkoi puhua minulle uskonnosta.

En ollut oikeastaan koskaan uskonut Jumalaan. Toisinaan kun olin ajatellut, että Hän *ehkä* on olemassa, syytin Häntä niistä vaikeista asioista, joita olin kokenut. Mutta kun tämä nainen kuvaili, kuinka tärkeää on uskoa Jumalaan, huomasin ajatuksen kiehtovan minua. Ennen kuin lähdin, hän sanoi jotakin erityisen kiinnostavaa: ”Mormonit noudattavat Jumalan käskyjä.”

En ollut koskaan kuullut mormoneista, joten menin kotiin, avasin

nettiyhteyden ja aloin etsiä. Löysin mormon.org-sivuston ja tilasin ilmaisen Mormonin kirjan. Lähetyssearnaajat toivat sen muutaman päivän kuluttua.

En ollut varma, pystyisinkö alkamaan uskoa Jumalaan, mutta lähetyssearnaajat auttoivat minua ymmärtämään, että voisin paitsi uskoa Häneen myös tuntee Hänet. Kun aloin rukoilla ja tutkia Mormonin kirjaa, huomasin, että olin alkanut kulkea onnen löytämisen ihanaa matkaa. Lopetin tupakoimisen. Lakkasin syyttelemästä Jumalaa ja aloin kiittää Häntä hyvistä asioista elämässäni. Tulin tietämään, että Hänen Poikansa oli kärsinyt syntieni vuoksi ja kaiken sen tuskan vuoksi, jota olin ikinä tuntenut. Lokakuun 28. päivänä 2007 minut kastettiin Hänen kirkkonsa jäseneksi.

Ellen olisi itse kokenut tuota muutosta pettymyksestä onneen, en uskoisi sen olevan mahdollista.

Hän sanoi jotakin erityisen kiinnostavaa: ”Mormonit noudattavat Jumalan käskyjä.”

Nykyään rakastan tehtävääni Alkeis-yhdistyksessä ja olen kiitollinen siitä, että minulla oli tilaisuus olla apuna järjestämässä palvelutempaus eräässä nuorten naimattomien aikuisten konferenssissa Puolassa. Se, että voin säännöllisesti auttaa muita kirkon palvelutyön kautta, on lisännyt sitä onnea, jota olen löytänyt Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Kaiken, mitä nykyään teen, teen puhtaasta rakkaudesta Jeesuksen Kristuksen ansiosta. Uskon, että elämä on ihanaa ja että silloinkin kun meillä on haasteita, me emme joudu hukkaan, jos me seuraamme Vapahtajaa.

Tapaamani nainen oli oikeassa: usko Jumalaan on ratkaisevan tärkeää. Me emme voi löytää paikkaamme tässä maailmassa, elleimme tunne Häntä. Olen kiitollinen siitä, että viimein minulla on paikka, jonne tiedän kuuluvani. ■

Dorota Musiał, Puola

KERRO MEILLE KIRKOSTASI

Olessani matkalla tapaamaan veljeäni istuin lentokoneen peräosassa, missä lentoemännät istuvat. Koneen peräosan kaksi istuinriviä ovat vastakkain.

Esittäydyin ympärilläni istuville ihmisille ja mainitsin sitten, että menisin käymään Brigham Youngin yliopistossa. Minua vastapäätä istuva mies kertoi, että hänen tyttärellään on hyvä ystävä, joka oli juuri lähtenyt kokoaikaiseen lähetystyöhön. Hänen tyttärensä tiesi kirkosta vähän, mutta hän itse ei tiennyt lähestulkoon mitään. Lentoemäntä julisti heti, ettei hän haluaisi kuulua ”siihen kirkkoon”, koska se oli naisia vastaan. Mies sanoi kuulleensa jotakin samankaltaista – että myöhempien aikojen pyhiin kuuluvia naisia pidetään vähemmän tärkeinä kuin miehiä, että he eivät voi saada pappeutta tai johtaa kokouksia ja että kirkko on miesten johtama.

Sitten hän kääntyi minun puoleeni ja kysyi: ”Miten te suhtaudutte siihen?” Kaikki seitsemän ihmistä kääntyivät minuun päin odottavina.

Sydämeni alkoi hakata. Lapsena olin opetellut ulkoa uskonkappaleet juuri tällaista tilannetta varten, ja nuorena sekä nuorena aikuisena olin harjoitellut todistuksen lausumista Joseph Smithin näystä ja Mormonin kirjasta. Mutta minulla ei ollut aavistustakaan siitä, kuinka pitäisi vastata miehen kysymykseen. Rukoilin mielessäni taivaallista Isää johdattamaan minua.

Sitten sanoin ensimmäiset sanat, jotka tulivat mieleeni: ”Te vain ette tiedä Apuyhdistyksestä.” Heidän

kasvojensa ilmeet kertoivat, etteivät he tienneetkään.

”Pappeus toimii yhdessä naisten kanssa, jotka kuuluvat kaikki Apuyhdistykseen”, selitin. ”Meillä on nainen Apuyhdistyksen johtajana, ja hän johtaa naisten toimintoja kirkossa kautta maailman. Naisten vastuullisena tehtävänä on tuoda hellyyttä ja lähimmäisenrakkautta jäsenten elämään ja varsinkin oman perheen elämään.”

Ympäriälläni olevat ihmiset kuuntelivat tarkasti.

”Me elämme kummallista aikaa, jolloin jotkut naiset haluavat naisten toimivan ja ajattelevan kuten miehet. Mutta me uskomme, että Jumala jakaa tehtäviä. Me odotamme

naisten olevan johtajia naisten keskuudessa ja johtajakumppaneita omassa kodissaan. Miehet tukeutuvat vahvasti meihin saadakseen neuvoa näillä alueilla. Se on vanhurskas tasapaino. Sen ansiosta kirkkomme järjestöt ja kotimme menestyvät. Ja me todellakin uskomme, että Herran edessä ei ole miestä ilman naista eikä naista ilman miestä (ks. 1. Kor. 11:11). Me uskomme, että me emme ole kokonaisia ilman toinen toistamme. Me uskomme, ettei meitä ole luotu kilpailemaan toinen toisemme kanssa vaan täydentämään toinen toistamme.”

Tunsin itseni siunatuksi, kun olin lopettanut. Tiesin, että puhumani sanat olivat Hengen innoittamia. Jokainen näytti olevan tyytyväinen

Sanoin ensimmäiset sanat, jotka tulivat mieleeni: ”Te vain ette tiedä Apuyhdistyksestä.”

selitykseeni. Sitten mies sanoi: ”Kerro meille lisää kirkostasi.”

Sitten kahden seuraavan tunnin ajan minulla oli riemukas mahdollisuus kertoa palautuksesta, vastata kysymyksiin ja lausua todistukseni evankeliumista, jota rakastan. ■

Shauna Moore, Virginia, USA

PITÄISIKÖ MINUN VALITA TYÖ VAI KIRKKO?

Vaimoni ja minä solmimme avioliiton vuonna 1981 Tokion temppelessä Japanissa. Elämä häiden jälkeen ei aluksi ollut helppoa. Olin kiitollinen siitä, että minulla oli työpaikka, mutta meillä oli vaikeuksia kulujemme kattamisessa. Pysimme taivaallista Isää auttamaan, ja teimme kaiken, mitä pystyimme, saadaksemme rahamme riittämään ja maksaaksemme kymmenykset.

Tiesimme, että jos luottaisimme Herraan, Hän pitäisi meistä huolen.

Yhdellä viikolla sekä vaimoni että ystäväni antoivat minulle saman pienen ilmoituksen, joka oli leikattu sanomalehdestä. Ilmoitus koski kokoaikaisen englanninopettajan paikkaa.

Lähetin yritykselle ansioluetteloni, ja minut pyydettiin haastatteluun.

Haastattelun lopussa haastattelija sanoi: ”Olet kirjoittanut ansioluettelosi, että olet tehnyt vapaaehtoistyötä lähetyssaarnaajana Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle. Se siis tarkoittaa, että käyt sunnuntaisin kirkossa, eikö niin? Jos sinun pitäisi valita, menetkö sunnuntaina kirkkoon vai työhön, kumman valitsisit?”

Se oli vaikea kysymys, koska tarvitsin paremman työpaikan. Mutta pohdittuani asiaa vastasin: ”Menisin kirkkoon.”

Epämääräisesti hymyillen haastattelija sanoi: ”Aha, selvä.” Sitten hän päästi minut lähtemään luvaten, että yritys tekisi päätöksen samana iltana ja että minun pitäisi soittaa kuullakseni tulokset. Kun lähdin huoneesta, arvelin epäonnistuneeni.

Myöhemmin samana iltana, kun koitti soittamisen aika, soitin hyvin peloissani yrityksen numeroon.

”Miten haastattelun tulokset menivät?” kysyin sihteeriltä. ”Epäonnistuin, eikö niin?”

Hänen vastauksensa ällistytti mutta ilahdutti minua.

”Haluaisimme tarjota sinulle työpaikkaa”, hän sanoi.

Suunnilleen kuukautta myöhemmin sain tietää, miksi olin saanut työpaikan. Sihtööri selitti, että haastattelija asui myöhempien aikojen pyhien kokoajaisten lähetyssaarnaajien naapurissa. Hän oli usein aamuisin katsellut, kun lähetyssaarnaajat ajoivat polkupyörillään reippaasti työhönsä.

”Hän uskoi, että kun kuu-
lut samaan kirkkoon, sinä teki-
sit yhtä kovasti töitä meille kuin

**Haastattelija kysyi minulta:
”Jos sinun pitäisi valita, menetkö
sunnuntaina kirkkoon vai työhön,
kumman valitsisit?”**

lähetyssaarnaajat tekivät työtä kirkolle”, hän sanoi. ”Olet onnekas!”

Siitä lähtien perheellämme on aina ollut kaikkea, mitä olemme tarvinneet.

Aina kun ajattelen tätä erinomaista kokemusta, saan siitä kannustusta ja lohtua. Tiedän, että Jumala siunaa lapsiaan usein muiden ihmisten välityksellä. En osaa kyllin ilmaista, kuinka kiitollinen olen vaimostani ja ystävästäni sekä heidän saamastaan innoituksesta tuoda se sanomalehti-ilmoitus minulle, niistä utterista lähetyssaarnaajista ja heidän erinomaisesta esimerkistään sekä armollisesta, rakastavasta ja huolehtivasta taivaallisesta Isästä, jolla on ihmeellinen voima pyhittää meidän kokemuksemme meidän hyväksemme. ■

Kenya Ishii, Japani

Siveys SIVEETTÖMÄSSÄ MAAILMAMASSA

Kirkon lehtien edustajat tapasivat ryhmän nuoria aikuisia eri puolilta maailmaa ja keskustelivat siitä, mitä haasteita ja siunauksia liittyy siihen, että pysyy siveänä maailmassa, joka ei arvosta – ja jopa pilkkaa – siveyttä. Heidän avoin, rehellinen ja vilpitön keskustelunsa tuntui kohottavalta ja innoittavalta, ja toivomme, että sinäkin löydät heidän kommentistaan jotakin, mikä auttaa sinua arvostamaan avioliiton ja intiimin suhteen pyhyyttä.

Kun niin monet ihmiset pyrkivät oikeuttamaan moraalittoman käytöksen, mitkä evankeliumin totuudet auttavat teitä pysymään sukupuolisesti puhtaina?

Martin Isaksen, Norja: Pyhissä kirjoituksissa kehoitetaan olemaan siveä. Se on riittävä syy minulle.

Lizzie Jenkins, Kalifornia, USA: Siveys on sitoumus. Me elämme sen mukaan. Se on elämäntapa.

Liz West, Englanti: Se, että ymmärrän, kuka olen, että ymmärrän, että elämään liittyy paljon muutakin kuin nykyhetki ja juuri tämä ilta, on minulle suurena apuna. Pelastussuunnitelma – vaikka en teini-ikäisenä olisi osannutkaan selittää sitä yksityiskohdaisesti – on hyvin hyödyllinen. Iankaikkisen avioliiton käsite on ihana! Kun ihmiset ymmärtävät tämän sitoumuksen, he käsittävät, kuinka uskomatonta on, että Jumala on asettanut meidät tänne perheisiin ja antanut meille käskyjä, jotta voimme olla paitsi turvassa myös onnellisia. Kun elän näiden periaatteiden mukaan ja kerron niistä ystävilleni sanoen ”En

aio juoda” tai ”En aio mennä niihin juhliin” tai ”En aio tehdä sitä”, he kunnioittavat minua. Lopulta he itse asiassa pitävät minun puoliani. Sen ymmärtäminen, että olen arvokas Jumalan lapsena ja että taivaallinen Isä tietää, kuka olen, ja todella välittää minusta, on suurena voimana.

Anna (Anja) Vlasova, Venäjä: Minulle on suureksi avuksi ajatella sitä, että kuulun taivaalliseen perheeseen. Rakastan ja kunnioitan Jumalaa, enkä halua Hänen tuntevan häpeää tekemistäni valinnoista.

Kaylie Whitemore, Florida, USA: Olen ehdottomasti sitä mieltä, että perheiden pyhyyden ymmärtäminen on antanut minulle vahvan päättäväisyyden elää siveyden lain mukaan. Toinen asia on se, että kun me rikomme käskyjä, siitä aiheutuu kielteisiä seurauksia, joita en halua kokea.

Falande (Fae) Thomas, Haiti: Olen todella ajatellut sitä, miten ihmiset sanovat: ”Miksi odottaa, kun voisi saada kaiken nyt?” Mutta olen

miettinyt, kuinka pitkään sellainen onnellisuus kestää. Mieluummin elän siveyden lain mukaan ja koen siitä koituvaa rauhaa.

Hippolyte (Hip) Kouadio, Norsunluurannikko: Yksi niistä asioista, jotka ovat minulle avuksi, on perhejulistus: ”Me julistamme – Jumalan määränneen, että pyhiä lisääntymisen voimia tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi.”¹

Toinen asia, josta on apua, on se, kuinka johtavat veljet selittävät meille siveyden. He varoittavat meitä siitä, kuinka moraalittomuus alkaa, ja opettavat, että kun käytämme väärin kehoamme, me pahoinpitelemme sielua. Vanhin Jeffrey R. Holland on opettanut, että Vapahtaja on maksanut hinnan, jotta me voimme jonakin päivänä saada ylösnousseen ruumiin. Me voimme olla kiitollisia Hänen maksamastaan hinnasta pitämällä kehomme puhtaina.²

Liz: Muistan erään hyvin yksityiskohtaisen keskustelun erään henkilön kanssa ollessani suunnilleen 15-vuotias. Puhuimme siitä, kuinka minä en usko siihen, että pitäisi olla intiimissä suhteessa ennen naimisiinmenoa, ja muistan hänen sanoen: ”Niin, mutta entä jos niin vain tapahtuu? Mitä jos jonakin iltana

“Vapahtaja on maksanut hinnan, jotta me voimme jonakin päivänä saada ylösnousseen ruumiin. Me voimme olla kiitollisia Hänen maksamastaan hinnasta pitämällä kehomme puhtaana.”

vain...?” Mutta tiesin, että minulla oli mahdollisuus valita. Mitään ei noin vain ”tapahdu”.

Minusta on käsittämätöntä, että taivaallinen Isä on antanut meille tahdonvapauden ja käskyjä vapauttaakseen meidät ja että Saatana tekee kaikkensa sitoakseen meidät tai rajoittaakseen meitä. Ne hetket, joista ystäväni puhui ja jolloin jotakin voisi ”tapahtua”, olivat juhlia, joissa ihmiset olivat juoneet alkoholia ja jakautuivat pareittain. Niinpä en aseta itseäni niihin tilanteisiin. Valintaa ei pitäisi tehdä loppuvaiheessa, kun vastaus on joko kyllä tai ei. Valinta tehdään aikaisemmin, kun kysyy itseltään: ”Menekö juhliin?”

Monet ihmiset – elleivät he mieti asioita perusteellisesti etukäteen eivätkä mieti seurauksia – tekevät sitä, mitä sattuvat sillä hetkellä haluamaan. Mutta jos sanoo: ”Haluan tämän lopputuloksen. Siksi aion tehdä nämä valinnat”, silloin välttyy monilta vaikeuksilta.

Mainitsitte tahdonvapauden ja käskyt. Mutta auttavatko liitot – kasteliitot tai temppeliliitot – teitä elämään tasovaatimustenne mukaan?

Fae: Ajattelen elämäni, ennen kuin minut kastettiin, ja sitä, kuinka paljon enemmän elämässä on järkeä nyt, kun olen tehnyt liittoja. On ihmeellistä, kuinka me voimme sovituksen ansiosta saada anteeksi. Kun muistan liittoni, ajattelen, kuinka voin tehdä parannuksen, tulla paremmaksi ja jatkuvasti kulkea eteenpäin.

Anja: Varsinkin temppelissä näkee asioista iankaikkisen näkökulman.

Temppeli auttaa ajattelemaan omaa iankaikkisuutta eikä vain tätä päivää, joten silloin tulee tehneeksi viisaampia valintoja.

Lizzie: Monesti uskomme, että intiimi suhde on pahasta, mutta se ei ole. Siihen vain täytyy saada lupa oikealla valtuudella, sen pitää tapahtua oikeaan aikaan ja oikean henkilön kanssa. Siitä liitoissa on kyse. Teemme sitoumuksia. Sanomme: ”Olen todellakin valmis ottamaan tämän askeleen elämässäni.” Liitot auttavat minua, koska tiedän tekeväni asioita siinä järjestyksessä kuin minun odotetaan. Ja tiedän, että jos teen, mitä taivaallinen Isä haluaa, olen onnellisempi.

Jonathan Tomasini, Ranska: Jos rikkoisin liittoni, en olisi uskollinen itselleni enkä olisi uskollinen Jumalalle. Avioliiton lupaukset auttavat minua näkemään, että haluan pystyä olemaan vaimolleni aviopuoliso, jolla on itsekuria, joka on valmistautunut olemaan hyvä aviomies ja on pitänyt itsensä puhtaana.

Maailmassa esitetään paljon perusteluja – joista monet tuntuvat vakuuttavilta ja monitahoisilta – sille, miksi siveyden laki on aikansa elänyt. Mitä perusteluja te olette kuulleet, ja kuinka te olette vastanneet niille, jotka ovat kyseenalaistaneet tasovaatimuksianne?

Lizzie: Kun olin lukion viimeisellä luokalla, muistan, kuinka eräs opettaja antoi meille ”neuvoja.” Hän oli mennyt naimisiin heti lukion jälkeen, ja avioliitto oli päättynyt kehnosti, joten hän sanoi meille kutakuinkin, että ”kyllä maailmassa miehiä riittää”.

TASOVAATIMUS JA AVAIN

”Tasovaatimuksena on edelleen pidättyvyys ennen avioliittoa ja täydellinen uskollisuus avioliitossa. Vaikka olisimme kuinka kaukana muiden tavoista, vaikka tasovaatimuksia vähäteltäisiin kuinka paljon tahansa, vaikka toiset kuinka antaisivat periksi, me emme anna periksi, me emme voi antaa periksi. –

Teille on annettu Pyhän Hengen lahja. Kun teidän on tehtävä päätöksiä, kuulette hyväksyviä tai varoittavia kuis-kauksia. Pyhä Henki voi johdattaa teidät pois pahasta ja tuoda teidät takaisin, jos olette harhautuneet ja eksyneet polultanne. Älkää koskaan unohtako, että olette Jumalan poikia ja tyttäriä. Saatana ei voi vangita teitä iankaikkisesti. Teillä on aina parannuksen-teen avain vankilan oven avaamiseksi.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ks. ”Totuuden viiri on pystytetty”, Liahona, marraskuu 2003, s. 26.

Hän tarkoitti, että on paljon asioita, joita voimme kokeilla, paljon ehdokkaita, joita voimme käydä läpi. Muis-tan järkyttyneeni siitä, että opettajani sanoi niin. Siitä lähtien olen ajatellut, että kyllähän niitä ihmisiä monia onkin, mutta en halua monia ihmisiä!

Jonathan: Eräs tuttuni sanoi, että kun hän seurustelee jonkun kanssa, hän haluaa nähdä, onko hän kyseisen henkilön kanssa seksuaalisesti yhteensopiva. Hän kertoi esimerkkinä seurustelustaan erään pojan kanssa, josta hän oli pitänyt, ja kun he olivat olleet intiimissä suhteessa, hän ei enää tuntenut heidän sopivan yhteen, eikä suhde toiminut. Hän käytti sitä koke-musta perustelunaan, ja se vaikutti varsin vakuuttavalta. Lopulta selitin hänelle uskovani, että voi oppia tuntemaan toinen toisensa oikein hyvin muilla tavoin, ja jos niin tekee ja raken-taa luottamuksen eläen siveyden lain mukaan, niin naimisiin mennessä keskinäinen yhteensopivuus on suurempi.

Anja: Yleisin perustelu, jonka aina kuulen, on se, että kun kaksi ihmistä rakastaa toisiaan, intiimi suhde on ihan sopivaa. Se on vain rakkauden ilmaus.

Martin: Kun kuulen puoluste-lun ”Me rakastamme toisiamme”, mieleeni tulee lainaus presidentti Spencer W. Kimballilta. Hän sanoo, että liian usein himo hiipii ovesta sisään, kun ihmiset luulevat olevansa rakastuneita.³ Niin käy monen ihmi-sen kohdalla, kun he ovat intiimissä suhteessa ennen avioliittoa: kyse on himosta, vaikka he luulevat rakasta-vansa toisiaan. Jos he tosiaan rakas-taisivat toisiaan, he kunnioittaisivat

toisiaan enemmän, tukisivat toisiaan ja ymmärtäisivät, että intiimille suh-teelle on oma aikansa. Ja minulle intiimi suhde ennen avioliittoa osoit-taa, etteivät he oikeastaan aio tukea toinen toistaan niin paljon kuin he luulevat aikovansa. Koska elleivät he pysty auttamaan toinen toistaan elä-mään tasovaatimustensa mukaan nyt, niin kuinka he aikovat tukea toisiaan myöhemmin?

Kaylie: Jotkut, jotka eivät usko Jumalaan, ajattelevat, että Raamattu ja siveyden laki ovat aikansa eläneitä. Minulla oli lukiossa muutamia ystäviä, jotka olivat pohjimmiltaan ateisteja tai agnostikkoja – ja minulla oli yksi ystävä, joka ei oikeastaan uskonut oman kirkkonsa opetuksiin. Hän vain eli sen mukaan, kuinka itse halusi ja minkä katsoi oikeaksi omalla kohdal-laan. Intiimi suhde on hänen mieles-tään tyydytyksen tuottamista itselle, ja kaikki, mikä rajoittaisi sitä tyydytyk-sen tuottamista, on epämieluisaa.

Luulen, että ystäväni oli yllätynyt siitä, että minä uskon Raamattuun ja Jumalan käskyihin, mutta yritin auttaa häntä ymmärtämään, etten pidä käs-kyjä rajoituksina; elän niiden mukaan, koska ne tekevät minusta onnellisem-man. Vaikka olemme eri mieltä, hän kunnioittaa minua, ja me olemme pysyneet hyvinä ystävinä.

Liz: Kaikkiin näihin perusteluihin löytyy vastaus evankeliumin perus-periaatteista. Kun uskoo, että on olemassa Jumala, kun uskoo, että on olemassa suurempi suunnitelma, kun uskoo, että on vastuussa valinnois-taan, kun uskoo, että on olemassa joku, joka rakastaa sinua ja välittää

sinusta, ja kun uskoo, että Jumalan lapsena ihmisellä on luontainen arvo – silloin todennäköisemmin pitää itseään arvokkaana ja kunnioittaa kehoaan. Kun ihminen ei tunne näitä periaatteita tai ei usko niihin, hän turvautuu muihin ihmisiin ja paikkoihin nähdäkseen oman arvonsa.

Mitkä vaikutteet tai esimerkit ovat auttaneet teitä päättämään elää siveyden lain mukaan?

Hip: Minulla oli huonetoveri, joka oli kihloissa. Eräänä päivänä jutelimme hänen tulevista häistään, ja joku kysyi: ”Mitkä sitoumukset teidän kahden mielestä auttavat teitä pysymään vahvoina?” Hän vastasi: ”Siveyden lain rikkominen voisi tuhota suhteemme. Niinpä päätimme, ettemme tekisi mitään, mitä emme haluaisi tehdä piisпамme tai vanhempiemme läsnä

”En pidä käskyjä rajoituksina; elän niiden mukaan, koska ne tekevät minusta onnellisemman.”

ollessa.” Se vaikuttaa minuun vieläkin.

Jonathan: Nyt kun olen nuori aikuinen, on helpompi kuunnella profettoja ja pohtia asioita, joita kirkon johtajat sanovat. Joskin ennen tätä vaihetta suuri osa vastuusta oli vanhemmillamme ja perheellämme. Kirkko voi tarjota tietoa ja paljon suurenmoisia asioita, mutta perheeni esimerkki on todella auttanut minua käsittämään, että evankeliumi on hyvä asia ja että se tekee meidät onnellisiksi.

Liz: Kun olin nuori, lähin minun ikäiseni kirkon jäsen asui puolentoista tunnin matkan päässä, joten koulussa ei ollut muita jäseniä. Mutta yhtä asiaa todella arvostan, ja se on se, että vaikka minä olin ainoa nuori, niin minun johtajani tulivat aina toimintailtaan, he tulivat aina seminaariin, he tulivat aina opettamaan minulle oppi-aiheen – joka ainoa kerta. He eivät koskaan sanoneet: ”No, meillä on tänään vain yksi oppilas, joten emme pidä luokkaa.” Olen varma, että opin paljon, mutta parhaiten muistan sen, että johtajani olivat johdonmukaisia. Ja heidän ansiostaan sain tilaisuuksia tuntea Hengen vaikutusta.

En usko, että pystymme koskaan täysin arvostamaan Pyhän Hengen lahjaa. Vaikka minulla oli vanhemmat ja perhe ja johtajat, niin koulussa olin yksin. Mutta Henki oli minun kanssani. Niinpä kaikki, mikä pitää Hengen vaikutuksen jonkun elämässä, myötävaikuttaa suuresti siihen, että kyseinen henkilö noudattaa siveyden lakia.

Lizzie: Yksi suurimmista vaikuttavista tekijöistä on ollut omakohtaisen todistuksen saaminen. Ellei ole

tiukasti juurtunut evankeliumiin, on todella helppo valita toinen tie. Mutta jos aloittaa sen varmistamisesta, että itsellä on vahva evankeliumin perusta, niin kaikki muu asettuu kohdalleen.

Hip: Kun joku haluaa olla fyysisesti vahva, hän treenaa, ja kun hän treenaa, hän saa tuloksia. Jos sovellamme sitä hengellisyyteen, niin meidän täytyy treenata hengellisesti. On monia asioita, joita meidän tulee tehdä treenataksemme hengellisesti, kuten lukea pyhiä kirjoituksia ja tehdä kaikki voitavamme, jotta meillä voi olla Hengen vaikutus. Meidän tulee myös asettaa vanhurskaita tavoitteita ja työskennellä niiden tavoitteiden eteen. Mutta me emme yksin pysty saavuttamaan niitä tavoitteita. Meillä tulee olla Herra tukenamme. Häneltä me saamme voimaa ja Hengen vaikutuksen voittaaksemme haasteemme. Silloin voimme noudattaa presidentti Thomas S. Monsonin vetoomusta:

”Älkää antako intohimojenne tuhota unelmianne. Kestäkää kiusaukset.

Muistakaa nämä Mormonin kirjan sanat: ’Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea.’”⁴ ■

VIITTEET

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
2. Ks. ”Of Souls, Symbols, and Sacraments”, julkaisussa *Brigham Young University 1987–88 Devotional and Fireside Speeches*, 1988, s. 77–79.
3. ”Synnin hetkellä puhdas rakkaus työnnetään yhdestä ovesta ulos himon luikah- taessa sisään toisesta. Silloin lihan himo ja hallitsematon intohimo ovat korvanneet kiintymyksen. On hyväksytty oppi, jota paholainen niin innokkaasti julistaa, että luvattomat sukupuolisuhteet ovat oikeutettuja.” (*Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball, 1982, s. 279.)
4. ”Olkaa esimerkkinä”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 113.

”Mitä tarkoitetaan sillä, että kunnioittaa Jumalan pappeutta?”

Pappeus on voima, jolla taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus suorittavat työtään. Se on suurin voima maan päällä. Pappouden kautta suoritetaan toimituksia, annetaan siunauksia, tehdään temppelityötä, saarnataan evankeliumia ja tehdään ihmetekoja.

Pappoudenhaltijat edustavat Vapahtajaa, joten he kunnioittavat pappeutta tekemällä sitä, mitä Vapahtaja tekisi, jos Hän olisi täällä. He kunnioittavat pappeutta elämällä sen arvoisella tavalla. He kunnioittavat pappeutta pukeutumisellaan, teoillaan, sanoillaan, palvelullaan ja jopa ajatuksillaan.

Myös nuoret naiset voivat kunnioittaa pappeutta pitämällä kasteenliittonsa ja osallistumalla kunnioittavasti pappouden toimituksiin kuten sakramenttiin tai temppelityöhön. He voivat tukea isäänsä, veljiään ja muita pappoudenhaltijoita, jotta nämä pitäisivät käskyt ja eläisivät kelpolisina suorittaakseen pappesusvelvollisuuksiaan.

Me kaikki voimme kunnioittaa pappeutta palvelemalla uskollisesti tehtävissämme, kunnioittamalla niitä, joilla on pappeus, kunnioittamalla työtä, jota sen kautta tehdään, ja kunnioittamalla toimituksia ja liittoja, joita sen avulla saamme.

Toimi kuten Jumalan edustaja

Jos alamme ymmärtää, kuinka ihmeellistä on, että Jumala on suonut meille tämän lahjan, silloin pappouden kunnioittamisesta tulee yksinkertaista: toimi niin, että tunnet kiitollisuutta ja kunnioitusta sinulle uskottua voimaa kohtaan. Kysy itseltäsi: jos kaikki ympärilläni tietäisivät, että minulla on Jumalan voima, parantaisiko vai huonontaisiko se heidän käsitystään Hänestä? Sitä pappouden kunnioittaminen on – että käsittää olevansa Jumalan edustaja ja että tekee parhaansa

toimiakseen tavalla, joka osoittaa kunnioitusta sitä luottamusta kohtaan, jota Hän on osoittanut meille.

Mason R., 19, Colorado, USA

Ole hyveellinen

Koska olen nuori nainen, voisin sanoa, ettei minun tarvitse kunnioittaa pappeutta. Mutta kaikkien nuorten naisten pitää kunnioittaa sitä. Me kunnioitamme pappeutta olemalla hyveellisiä. Me kunnioitamme pappeutta auttamalla nuoria miehiä pitämään ajatuksensa puhtaina. Me pukeudumme säädyllisesti ja käytämme siistiä kieltä. Näin tekemällä me autamme nuoria miehiä kunnioittamaan pappeutta, ja niin mekin kunnioitamme pappeutta.

Marisa B., 14, Arizona, USA

Täytä velvollisuutesi Jumalaa kohtaan

Tärkein tapa kunnioittaa pappeutta on mielestäni se, että tekee niitä asioita, joita Herra itse tekisi, jos Hän olisi täällä maan päällä, koska me edustamme Jeesusta Kristusta. Se tarkoittaa sitä, että täytämme kaikki sitoumuksemme, velvollisuutemme ja lupauksemme, jotka annoimme Jumalalle, kun meidät asetettiin papputeen. Kunnioittamalla Hänen pappeuttaan me noudatamme Hänen käskyään nousta ja loistaa, ”jotta [valomme] olisi viirinä kansakunnille” (OL 115:5). Me autamme muita tietämään, että maan päällä on monia Jumalan valtuuttamia palvelijoita.

Bismarck B., 18, Santo Domingo, Dominikaaninen tasavalta

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Osoita kunnioitusta pappetta kohtaan

Minun mielestäni pappouden kunnioittaminen on sitä, että tuntee kunnioitusta ja varmuutta käyttäessään pappetta. Kun seurakunnassa on Aaronin pappouden jäseniä, jotka kunnioittavat pappetta ja sakramenttia yhtä paljon kuin meidän seurakunnassamme, silloin sakramentin jakamisessa ja valmistamisessa voi saada suurenmoisia kokemuksia. Meillä kaikilla on valkoinen paita ja solmio. Tiedämme, että sillä on suurenmoinen vaikutus seurakunnassa, ja sillä on ollut vaikutusta minuun. Tiedän, että pappoudenhaltijana oleminen on paras asia, mitä minulle on koskaan tapahtunut.

Hansen B., 15, Texas, USA

Älä tingi tasovaatimuksistasi

Pappouden kunnioittaminen tarkoittaa sitä, ettei saata itseään tilanteisiin, joissa tietää ehkä tinkivänsä tasovaatimuksistaan. Kun seminaarissa opiskelimme Vanhaa testamenttia, löysimme luvusta 1. Moos. 39 esimerkin siitä, kuinka Egyptin Joosef kunnioitti pappettaan juoksemalla pakoon Potifarin vaimon lähentelyä.

Yksi tapa, jolla nuoret naiset auttavat meitä kunnioittamaan pappetta, on se, että he noudattavat Nuorten voimaksi -tasovaatimuksia ja puokeutuivat säädylisesti.

Joseph B., 16, Texas, USA

Pidä pappuus kunniaissa

Minulle pappouden kunnioittaminen tarkoittaa sitä, että nuoret miehet kunnioittavat sitä lahjaa, jonka Herra on antanut heille, ja pitävät sen kunniaissa. Kun näen nuoren miehen kunnioittavan pappetta, tunnen paljon

suurempaa rauhaa ja kunnioitan sitä nuorta miestä enemmän. Taivaallinen Isä on uskonut hänelle pappouden, joten minusta tuntuu, että nuoren miehen velvollisuutena on paitsi olla pappoudenhaltija myös pitää pappuus kunniaissa.

Melinda B., 16, Washington, USA

Muista Vapahtaja

Pappuus on ainoa todellinen Jumalan voima maan päällä ja osoittaa meille tien takaisin Hänen luokseen. Kun ajattelemme pappouden kunnioittamista, ajattelemme presidentti Thomas S. Monsonin ja muiden apostolien opetusten noudattamista. Paras tapa kunnioittaa pappetta on tehdä niitä asioita, joita meille opetetaan, mikä auttaa meitä muistamaan Vapahtajan. Kun muistamme Hänet, Hänen Henkensä on meidän kanssamme.

Hengen kumppanuus auttaa meitä pitämään tavoitteen mielessämme ja olemaan esimerkkinä evankeliumin tasovaatimuksista.

Pyhäkoulun luokka: Kylie E., Jaiten B., Joseph E., Alexandra R., Kaylie V., Alisha F. ja Haylee W. (puuttuu kuvasta); Idaho, USA

SE ON PYHÄ

”Nuorten miesten ja nuorten naisten – – tulee kunnioittaa [pappetta] ja tunnustaa se pyhäksi asiaksi, – – sillä juuri tämän

valtuuden nojalla evankeliumin toimituksia suoritetaan kaikkialla maailmassa ja kaikissa pyhissä paikoissa, eikä niitä voida suorittaa ilman sitä. Myös niiden, joilla tämä valtuus on, tulee kunnioittaa sitä itsessään. Heidän tulee elää niin, että he ovat saamansa valtuuden – – arvoisia.”

Presidentti Joseph F. Smith (1838–1918), ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith, 1999, s. 144.*

SEURAAVA KYSYMYS

”Mitä sanon kirkkoon kuulumattomille, jotka kysyvät, miksi jotkut kirkon jäsenet eivät elä tasovaatimustemme mukaan?”

Lähetä vastauksesi 15. marraskuuta mennessä sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Questions & Answers 11/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sähköpostiviesti tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

OLE VIISAS
JA OLE ..
YSTÄVÄ

**Vanhin
Robert D. Hales**
kahdentoista
apostolin koorumista

Opi ja hanki nuoruudessasi tietoa ja viisautta. Ja kohota ja vahvista lähipiirissäsi olevia.

Jos todella haluatte elää hyvän elämän, niin te haluatte noudattaa pyhissä kirjoituksissa annettua neuvoa: ”Opi viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt” (Alma 37:35). Oppimisprosessi voidaan tiivistää seuraavalla tavalla:

Me kaikki aloitamme perusälystä. Me lisäämme siihen tietoa sen oppimisen kautta, jota saamme oppitunneilla ja lukemalla. Me lisäämme siihen elämän kokemuksiä. Ja sitten saavutamme neljännen vaiheen: viisauden. Siihen maailma lopettaa etenemisen. Mutta meillä on jotakin, mitä maailmalla ei ole. Kasteen ja konfirmoinnin yhteydessä meille on annettu Pyhän Hengen lahja. Kun olemme uskollisia laeille, toimituksille ja liitoille, jotka otamme päällemme kasteessa, säännöllisille ja usein toistuville sitoumuksille, joita teemme

sakramenttikokouksessa, sekä pappeus- ja temppeliliitoille, meillä on aina Pyhän Hengen lahja opettamassa ja johtamassa meitä. Henki johdattaa meitä toimimaan ja tekemään. Meillä kaikilla on hengellisiä lahjoja ja kykyjä (ks. OL 46).

Viisaus yhdistettynä hengellisiin lahjoihin johtaa ymmärtämiseen sydämessä. ”Hanki viisautta, se on aarteista kallein, hanki ymmärrystä, sijoita kaikki varasi siihen” (Sananl. 4:7). On tärkeää kasvattaa viisautta ja ymmärrystä nuoruudessaan.

Eräs nuoruuteni kokemus opetti minulle jotakin viisaudesta. Olin kaupunkilaispoika, joten isäni lähetti minut töihin setäni maatilalle Länsi-Utahiin. Siellä ollessani en koskaan pystynyt ymmärtämään, miksi karjaeläimet, joilla oli valittavanaan tuhansia hehtaareja, aina työnsivät päänsä piikkilanka-aidan läpi syömään ruohoa aidan toiselta puolelta. Oletteko koskaan miettineet, kuinka paljon me muistutamme niitä? Me aina vääntäydymme katsomaan, mitkä ääriajat ovat, varsinkin ollesamme nuoria. Inhimillisinä olentoina – luonnollisina ihmisinä – meillä on taipumus työntyä piikkilanka-aidan luo

ja pistää päämme sen läpi. Miksi me teemme niin?

Me voimme kokea hyvin suurta iloa elämässä ilman että venytämme rajoja. Muistakaa, viisaus ”on aarteista kallein”, ja sen viisauden avulla ”jumalattomien polulle älä lähde, älä kulje pahojen tietä. Pysy siltä poissa, älä poikke sille, käänny etäämmäksi ja kulje sen ohi.” (Sananl. 4:14–15.) Älkää menkö lähelle. Älkää työntäkö päätänne piikkilanka-aidan läpi.

Onko teillä hyviä ystäviä?

Huomaatte, että näiden viisautta koskevien opetusten lisäksi Sananlaskujen kirjassa opetetaan valitsemaan hyviä ystäviä: ”Jumalattomien polulle älä lähde, älä kulje pahojen tietä” (Sananl. 4:14). ”Heidän tielleen, poikani, älä lähde, pidä jalkasi poissa heidän poluiltaan, sillä he rientävät pahaa kohti” (Sananl. 1:15–16).

Mistä tiedätte, onko teillä hyviä ystäviä? Annan teille kaksi koetta. Jos käytätte näitä kokeita, ette koskaan kulje outoja polkuja ettekä kulje pois kaidalta ja kapealta polulta, ”joka johtaa iankaikkiseen elämään” (2. Nefi 31:18).

1. Hyvien ystävien ansiosta teidän on helppo elää käskyjen mukaan, kun olette heidän kanssaan.

Todellinen ystävä vahvistaa teitä ja auttaa teitä elämään evankeliumin periaatteiden mukaan, joiden avulla voitte kestää loppuun asti.

2. Todellinen ystävä ei vaadi teitä valitsemaan omien tapojensa ja Herran tapojen välillä

eikä vie teitä siten pois kaidalta ja kapealta polulta. Vastustaja kuljeskelee ympäri tätä maapalloa ja haluaa kovasti, että jokainen meistä lankeaisi. Jos ystävänne vievät teitä jumalattomuuden poluille, luopukaa heistä heti. Valitkaa ystävänne viisaasti.

Millaisia ystäviä te olette?

Nyt esitän vaikean kysymyksen: millaisia ystäviä *te* olette?

Elämässä on kyse muustakin kuin itsemme pelastamisesta. Meidän tehtävänämmä on kohottaa ja vahvistaa kaikkia lähipiirissämme olevia. Herra haluaa meidän kaikkien tulevan yhdessä takaisin Hänen luokseen.

Te olette majakka, eikä ole mitään vaarallisempaa kuin sammunut majakka. Muistakaa, keitä te olette: te olette valona maailmalle, ystäville, veljillenne ja sisarillenne. He katsovat teihin.

Sananlaskujen luku 4 jatkuu:

”Oikeamielisten tie on kuin aamun kajo, joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.

Olkaa valona maailmalle ja johtakaa ja opastakaa lähipiirissänne olevia vanhurskauden poluilla. He luottavat teihin kuin uskolliseen majakkaan.

Jumalattomien tie on synkin yö, he kompastuvat, tietämättä mihin.” (Jakeet 18–19.)

He eivät oikeastaan tiedä, miksi he kompastuvat. Heillä ei ole valoa, ei ohjausta.

Tiedättekö, millaista on olla riippuvainen majakasta, jonka valo on sammunut? Seurauksena on pimeys, ja olemme eksyksissä.

Kun lentokoneen sähkökatkeavat, lentäjä voi käyttää apunaan vain niitä mittareita, jotka toimivat ilman sähköä. Hän tuntee itsensä täysin avuttomaksi ollessaan yksipaikkaisessa hävittäjässä 12 000 metrin

korkeudessa ilmassa pilvien ja muun sellaisen heiteltävänä. Hänellä ei ole mitään tietoa suunnasta. Minä olen selvinnyt sellaisesta kokemuksesta, ja olen iloinen ollessani tässä. Se on kokemus, jota en koskaan unohda. Tekin saatatte jonakin päivänä huomata olevanne sellaisessa tilanteessa. Ei ole mitään niin vaarallista kuin sammunut majakka, varsinkin silloin kun on riippuvainen sen valosta.

Onko joku riippuvainen siitä, että teidän valonne opastaa häntä? Olkaa hyvänä esimerkkinä. Olkaa valona maailmalle ja johtakaa ja opastakaa lähipiirissänne olevia vanhurskauden poluilla. He luottavat teihin kuin uskolliseen majakkaan. Olkaa valmiina, kun joku tarvitsee teitä.

Henki on opastava valo, joka tuo iloa ja onnea. Älköön käytöksemme koskaan kieltäkö meiltä Hengen kumppanuutta. Voi, kuinka rukoilenkaan, ettemme koskaan olisi yksin ja murheissamme tässä pimeässä ja kolkossa maailmassa (ks. 1. Nefi 8:4).

Olkoott Herran siunaukset kanssanne, kun pyritte nuoruudessanne oppimaan ja hankkimaan tietoa ja viisautta. Hankkikaa myös viisautta ja ymmärrystä sydämeenne evankeliumin totuuksista kuuliaisuuden sekä myös Hengen – Pyhän Hengen – valon kautta. Olkaa hyviä ystäviä. Kohottakaa ja vahvistakaa lähipiirissänne olevia. Tehkää maailmasta parempi paikka sen ansiosta, että te olette täällä. Auttakaa ystäviänne pysymään kaidalla ja kapealla polulla, kestäämään loppuun asti ja palaamaan kunniakkaasti. ■

PUKEUDUIN *tanssiaisiin*

Crystal Martin

Tunsin kiusausta mennä joukon mukana, mutta sitten käsitin, että minun piti sen sijaan olla esimerkkinä.

Kun olin teini-ikäinen, evankeliumin mukaan eläminen oli joskus vaikeaa. Kotipaikkakunnallamme ei asunut monia kirkon jäseniä, ja ystäväni, jotka eivät olleet kirkon jäseniä, toisinaan vaikeuttivat pysymistäni oikeilla raiteilla.

”Sinun pitäisi käyttää tätä, se toisi esiin silmiesi värin”, yksi ystävästäni sanoi minulle ennen tanssiaisia. Hän näytti mekkoa, jonka hän aikoi antaa minulle lainaksi, mutta siinä ei ollut hihoja. Päätin käyttää mekkoa boleron kanssa.

Kun menin tansseihin, keneläkään muulla ei ollut hihallista mekkoa, ja tunsin erottuvani joukosta. Kun minulle alkoi tulla liian kuuma, ystäväni sanoivat minulle, että minun pitäisi vain riisua bolero ja että näyttäisin joka tapauksessa paremmalta.

Juuri kun olin hyväksymäisilläni sen, että boleron riisuminen olisi perusteltua, muistin patriarkallisen siunaukseni. Siunauksessani minulle sanottiin, että minulla olisi monia kiusauksia ja jos lankeaisin, monet henkilöt seuraisivat minua. Silloin käsitin, että minun täytyi pysyä oikeilla raiteilla – ei vain itseni vuoksi vaan myös muiden vuoksi, jotka katsoivat minusta mallia. Päätin pitää boleron ylläni.

Joskus minua on pilkattu sen vuoksi, etten ole tehnyt sitä, mitä kaikki muut ovat tehneet, mutta olen pysynyt vahvana ja minua on siunattu sen ansiosta. Olen myöhemmin saanut tietää, että monet ihmiset ovat katsoneet minusta mallia. Jotkut ystävästäni ovat jopa kertoneet, että he ovat kunnioittaneet minua sen vuoksi, että olen noudattanut

tasovaatimuksiani. He ovat pyytäneet anteeksi sitä, että he lukiossa hankaloittivat tilannettani, kun en tehnyt sitä, mitä kaikki muut tekivät.

Koska olen noudattanut kirkon tasovaatimuksia ja pyrkinyt olemaan hyvänä esimerkkinä, olen saanut osakseni lähetystyökokemuksia ja olen voinut opettaa evankeliumia muille. En olisi pystynyt vaikuttamaan muihin, ellen olisi pysynyt oikeilla raiteilla. ■

PUKEUTUMISEN TASOVAATIMUKSET

”Älä milloinkaan madalla pukeutumisen tasovaatimuksiasi. Älä käytä erityistilannetta puolusteluna säädyttömyydelle. – Nuorten naisten tulee välttää – vaatteita, jotka eivät peitä olkapäitä.”

Nuorten voimaksi, kirjanen, 2011, s. 6–7.

Pukeutuminen ja ulkoinen olemus:

ANNA PYHÄN HENGEN JOHDATTA

Mary N. Cook

ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

Kristuksen edustajina me osoitamme arvostusta kehoamme kohtaan ”kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla” noudattamalla tiettyjä tasovaatimuksia.

Kim on jatkuvasti käyttänyt säädyllisiä vaatteita. Tässä eräänä päivänä kysyin hänen mielipidettään siitä, mitä hän pitää säädyllisenä hameena, säädyllisenä puserona ja säädyllisenä uimapukuna. Sen sijaan että olisimme puhuneet helman pituuksien ja kaula-aukkojen tarkoista mitoista, me keskustelimme säädyllisyyteen liittyvistä periaatteista sekä haasteesta löytää säädyllisiä vaatteita, jotka näyttävät viehättäviltä. Meillä oli hauskaa ideoidessamme luovia tapoja pidentää hametta. Lopulta Kim sanoi: ”Elei minusta tunnu hyvältä, kun ensimmäisen kerran puen jonkin vaatteen ylleni, niin tavallisesti se tarkoittaa sitä, että vaate on säädytön eikä minusta tunnu hyvältä käyttä sitä. Olen oppinut jättämään sen kokonaan ostamatta. Minä vain panen sen kaupassa takaisin paikalleen.”

Kun Kim pyrkii elämään kelvollisena, Pyhä Henki voi johdattaa häntä pukeutumiseen liittyvissä valinnoissa. Hän elää reilusti säädyllisyyden tasovaatimuksen mukaan, eikä hän yritä muuttella pukeutumista ja ulkoista olemusta koskevia sääntöjä. Hän

ymmärtää, että hänen kehonsa on temppeli (ks. 1. Kor. 3:16) ja että hänellä on vastuullinen tehtävä huolehtia siitä, varjella sitä ja vaatettaa se asianmukaisesti.

Kun temppeli rakennetaan, huolehditaan tarkoin siitä, että sitä suojellaan ja että se koristellaan kauniisti sekä sisä- että ulkopuolelta. Yksi avain temppelien suunnittelemiseen on sen ymmärtäminen, että temppeli edustaa Herraa – se on Hänen huoneensa. Me arvostamme temppeleitä pyhinä rakennuksina, joihin vain ne, jotka ovat kelvollisia, saavat mennä. Me kunnioitamme temppeleitä, koska voimme niiden pyhien toimitusten ja liittojen ansiosta, joihin osallistumme, palata taivaallisen Isämme luo.

Teidän kehonne on kallisarvoisempi kuin hienoinkaan temppeli maan päällä. Te olette Jumalan rakkaita poikia tai tyttäriä! Nämä samat periaatteet – edustaminen, arvostaminen ja kunnioittaminen – pätevät ehkä vieläkin paremmin siihen, kuinka pidätte huolta kehostanne ja suojelette sitä.

Edustaminen

Joka viikko, kun nautimme sakramentin, me otamme päällemme Vapahtajan nimen. Me olemme Hänen edustajiaan maan päällä. Yksi Nuorten voimaksi -kirjaisen periaatteista esittää: ”Pukeutumisellasi ja ulkoisella olemuksellasi voit osoittaa [Herralles], että tiedät, kuinka kallisarvoinen ruumiisi on. Voit

osoittaa, että olet Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi ja että rakastat Häntä.”¹

Kun eräs nuori nainen luki nämä sanat, hän päätti, ettei hän halunnut kulkea säädyttömyyden rajan lähelläkään. Hän poisti heti vaatekaapistaan kaikki ne vaatteet, jotka eivät olleet sopusoinnussa Vapahtajan edustajana olemisen kanssa. Hän sanoi: ”Minun olisi viisainta olla edes sovittamatta kaupoissa mitään vaatetta, jonka tiedän olevan sellainen, etten voisi pitää sitä ylläni. Miksi alistuisin kiusaukseen?” Edustamisen periaate auttoi häntä tekemään tämän lujan päätöksen.

Arvostaminen

Kristuksen edustajina me osoitamme arvostusta kehoamme kohtaan ”kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla” (Moosia 18:9) lupaamalla noudattaa tiettyjä tasovaatimuksia. Herra edellyttää, että vain ne, jotka ovat puhtaita, voivat astua temppeliin. Teidän päätöksenne olla hyveellisiä osoittaa teidän arvostavan Herraa ja fyysistä kehoanne.

Meidän tulee osoittaa arvostusta myös muiden kehoa kohtaan ja auttaa heitä elämään hyveellisesti. Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”[Nuorten naisten] täytyy ymmärtää, että kun he käyttävät vaatteita, jotka ovat liian tiukkoja, liian lyhyitä tai liian syvään uurrettuja, he voivat lähettää väärän viestin nuorille miehille, joiden kanssa he ovat tekemisissä, mutta sen lisäksi he syövyttävät omaan mieleensä harhakuvitelman, että naisen arvo riippuu yksinomaan hänen aistillisesta viehätyksestään. Tämä ei ole koskaan kuulunut eikä se tule koskaan kuulumaankaan vanhurskaaseen määritelmään uskollisesta Jumalan tyttärestä.”²

Nuoret naiset, arvostakaa kehoanne ja auttakaa muita, varsinkin nuoria miehiä, säilyttämään ajatukset ja teot hyveellisinä. Arvostakaa kehoanne tietäen, että *päivittäinen* vanhurskas elämä antaa teille *iankaikkista* arvoa.

Kunnioittaminen

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista on opettanut meitä: ”Aivan kuten temppelialue kuvaa temppelin sisällä tapahtuvan toiminnan pyhyyttä ja kunnioittamista, samoin meidän vaatteemme kuvaavat meidän sisimpämme kauneutta ja puhtautta. Pukeutumistemme kuvaa sitä, kunnioittamemeko [toimituksia] ja iankaikkisia liittoja asianmukaisella tavalla ja valmistaudummeko vastaanottamaan ne.”³

Osoittakaa kunnioitustanne Vapahtajamme sovitusuhria kohtaan pukeutumalla pyhävaatteisiin osallistuaksenne sakramenttitoimitukseen. ”Nuorten miesten tulee olla arvokkaasti pukeutuneita osallistuessaan sakramenttitoimituksen suorittamiseen.”⁴ Nuoret naiset, pukeutukaa säädyllisesti.

Nouskaa! Olkaa esimerkkinä säädyllisestä pukeutumisesta kotona, koulussa, rannalla, tansseissa tai urheillessanne. Noudattakaa Kimin esimerkkiä, kun valitsette itsellenne vaatteita, antaen Pyhän Hengen johdattaa teitä valinnoissanne. ”Kysy itseltäsi: ’Olisinko tyytyväinen olemukseeni, jos olisin Herran edessä?’”⁵

Jos elätte näiden kolmen periaatteen mukaan – edustaminen, arvostaminen ja kunnioittaminen – kun valitsette itsellenne vaatteita, te *tosiaankin* loistatte (OL 115:5) Vapahtajan rakkaina edustajina. ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, Kirjanen, 2011, s. 6.
2. ”Äidit ja tyttäret”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 20.
3. ”Säädyllisyys – kunnioitusta Herraa kohtaan”, *Liahona*, elokuu 2008, s. 20.
4. *Nuorten voimaksi*, s. 7.
5. *Nuorten voimaksi*, s. 8.

SANAN VAHVISTAMIA

Nuoret kertovat tilanteista, jolloin pyhien kirjoitusten kohdat ovat opettaneet heitä, lohduttaneet heitä ja opastaneet heitä.

PYHÄT KIRJOITUKSET AUTTAVAT HÄDÄSSÄ

”Pyhät kirjoitukset ovat kuin valopakkauksia, jotka valaisevat mielemme ja valmistavat meitä ylhäältä tulevalle johdatukselle ja innoitukselle. — Pyhien kirjoitusten kohtien ulkoa opetteleminen voi antaa suurta voimaa. Pyhien kirjoitusten kohdan opetteleminen ulkoa on kuin solmisi uuden ystäväyden. On kuin löytäisi uuden henkilön, joka voi auttaa hädässä, antaa innoitusta ja lohtua sekä olla kannustamassa tarvittavaan muutokseen.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista, ”Pyhien kirjoitusten voima”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 6.

Pyysimme nuoria kertomaan meille tilanteesta, jolloin jostakin pyhien kirjoitusten kohdasta, jonka he ovat opetelleet ulkoa, on ollut heille hyötyä, kuten vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista puhui lokakuun 2011 yleiskonferenssissa (ks. oheinen lainaus). Tässä on muutamia heidän vastauksistaan.

Rauha sielulleni

”Poikani, rauha olkoon sielullesi; vastoinkäymisesi ja ahdinkosi kestävät vain pienen hetken” (OL 121:7).

Pyhien kirjoitusten kohta, joka vuosien mittaan on antanut minulle suurinta lohtua, on Oppi ja liitot 121:7, joka annettiin, kun profeetta Joseph Smith oli Libertyn vankilassa ja anoi apua taivaalliselta Isältä. Olen seminaarissa opetellut tämän jakeen ulkoa ja muistan sen, kun tarvitsen lohtua. Se muistuttaa minua siitä, että taivaallinen Isäni rakastaa minua ja on tietoinen koettelemuksistani. Olen tämän jakeen avulla tuntenut rauhaa turhautumisen ja heikkouden hetkinä.

Tämä jae auttoi minua, kun olin eräissä juhlissa, joiden ilmapiiiri muuttui sellaiseksi, että tiesin, ettei minun pitäisi olla siellä. Kieltäydyin kohteliaasti, kun ystäväni kehottivat minua juomaan tai polttamaan. Tämä jae on antanut minulle voimaa, jota olen tarvinnut puolustaakseni uskonkäsityksiäni.

Tämä jae auttoi minua myös tekemään erään vaikean päätöksen. Ystäväni ja minä olimme olleet erottamattomia viiden vuoden ajan. Harrastimme yhdessä urheilua, kävimme yhteisillä retkillä ja olimme yhdessä

joka viikonloppu. Mutta hän alkoi viettää aikaa erään vanhemman kaveriporukan kanssa, jonka parissa minä en halunnut olla. Lopulta hän pakotti minut valitsemaan: joko pitäisin hänet ystäväniäni tai pitäisin kiinni viisauden sanaa ja siveyden lakia koskevasta uskonkäsityksistäni. Olin aivan murtunut. En ollut koskaan tiennyt, että sen puolustaminen, mihin uskon, voisi olla niin vaikeaa. Mutta päätin hankkia uusia ystäviä pitäen aina mielessäni taivaallisen Isän lupauksen Joseph Smithille siitä, että kaikki järjestyisi parhain päin.

Mikään ei ole sen arvoista, että tinkisin uskonkäsityksistäni, ja koen todellista ja kestävästä iloa, kun valitsen oikein. Tämä pyhien kirjoitusten kohta on vahvistanut todistustani ja suonut apua, kun olen tarvinnut sitä.

Lauren J.

16, Arkansas, USA

Se, mikä on heikkoa, tulee vahvaksi

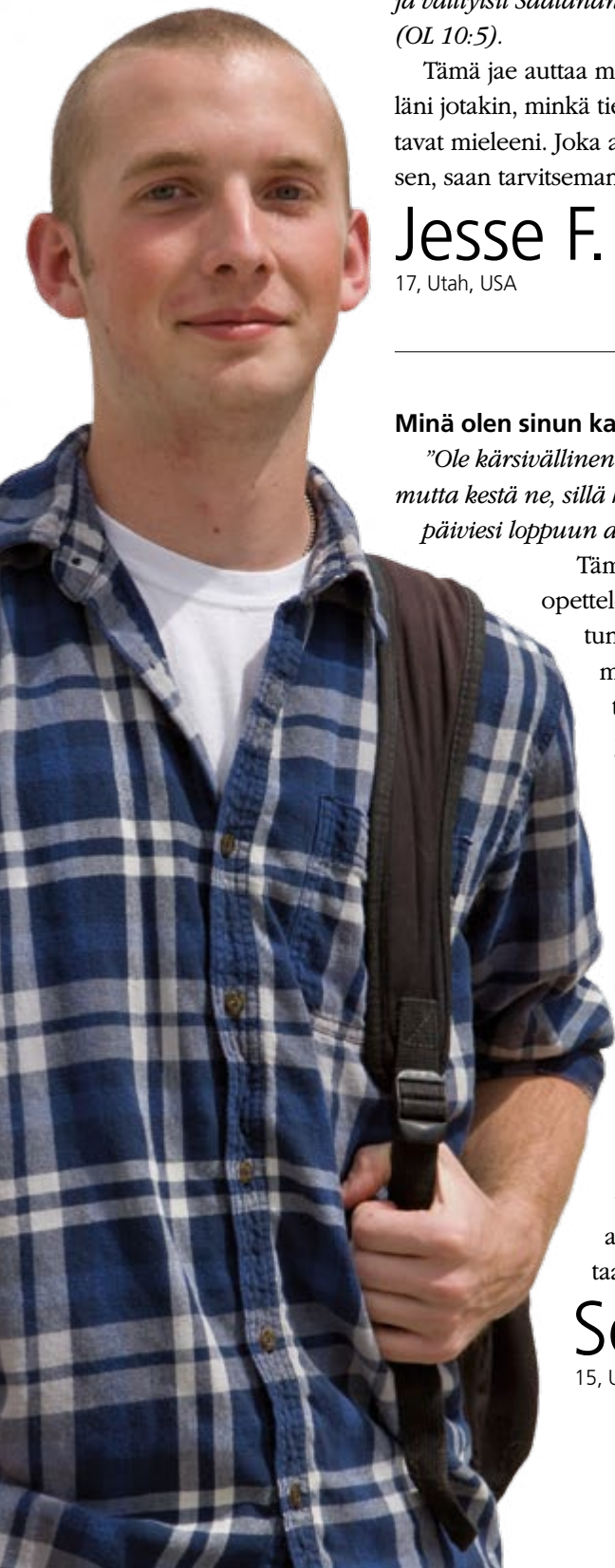
Kuukausia ennen lukion pääsykokeita en tuntenut olevani valmis. Olin varma siitä, että olisi mahdotonta pärjätä hyvin. Niinpä käännyin taivaallisen Isäni puoleen rukouksessa. Rukoillessani nämä sanat tulivat mieleeni: ”Ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrtyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrtyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoa, heissä vahvaksi.” (Et. 12:27.)

Ymmärsin, että kun rukoilen taivaalliselta Isältä voimaa kohdata haasteita ja koetuksia, Hän siunaa minua ja auttaa minua voittamaan heikkouteni. Huoleni vieminen Herran eteen oli paras päätös, minkä saatoin tehdä. Hän on paras opettaja, ja tiedän, että Hän auttoi minua.

Irvin O.

16, El Salvador

Rukoile aina

”Rukoile alati, että selviytyisit voittajaksi, niin, että voitaisit Saatanan ja vältyisit Saatanan palvelijoiden käsiltä, jotka tukevat hänen työtään” (OL 10:5).

Tämä jae auttaa minua kohtaamaan kiusaukset. Kun olen tekemäisilläni jotakin, minkä tiedän olevan väärin, tämä jae ja sen sanoma putkautavat mieleeni. Joka ainoa kerta kun rukoilen saatuani tämän kehotuksen, saan tarvitsemäni avun voittaakseni kohtaamani kiusaukset.

Jesse F.

17, Utah, USA

Minä olen sinun kanssasi

”Ole kärsivällinen ahdingoissa, sillä sinä saat monia, mutta kestä ne, sillä katso, minä olen sinun kanssasi aina päiviesi loppuun asti” (OL 24:8).

Tämän pyhien kirjoitusten kohdan ulkoa opetteleminen on ollut siunauksena, kun olen tuntenut pelkoa tai yksinäisyyttä. Aina kun muistan sen, saan rohkeutta ja minusta tuntuu paremmalta. Me nuoret miehet ja nuoret naiset tarvitsemme opastusta ja tukea, varsinkin kun kohtaamme vaikeita koettelemuksia ja haasteita. Vaikka tulevaisuus näyttää toisinaan epävarmalta tai masentavalta, tiedän, että voin luottaa Herraan ja päästä Hänen lämpimään syleilyynsä.

Kun olin pieni, minulle opetettiin kotona ja Alkeisyhdistyksessä, että Herra olisi aina vierelläni, jos tekisin oman osani. Niiden opetusten ja myös tämän pyhien kirjoitusten kohdan ansiosta tiedän, että voin aina luottaa Häneen.

Sofia I.

15, Uruguay

ASETA TAVOITE

Voisit asettaa tavoitteeksi opetella ulkoa muutamia pyhien kirjoitusten kohtia. Voisit opetella ulkoa pyhien kirjoitusten hallittavia jakeita seminaarissa tai ohjelmassa Velvollisuus Jumalaa kohtaan tai Edistyminen.

SUORA JA KAPEA ON TIE

Valittavana on monia teitä, mutta vain yksi
johtaa iankaikkiseen elämään.

(Ks. 2. Nefi 9:41; 31:17-21; Alma 7:9)

Alkeisyhdistyksestä

Kun on aika siirtyä Nuoriin Miehiin tai Nuoriin Naisiin, nämä ovat muutamia kokemuksia, joita sinulla on odotettavissa!

MITÄ NUORISSA MIEHISSÄ OLEMISEEN KUULUU?

Aaronin pappeus – muiden palvelemista Vapahtajan puolesta

sakramentin jakamista
paastouhrien keräämistä
perheesi vahvistamista

Velvollisuus Jumalaa kohtaan

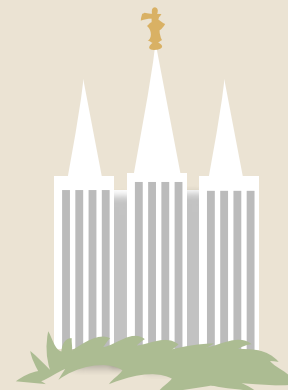
uusien asioiden oppimista ja tekemistä
muille kertomista
läheisemmän suhteen luomista
taivaalliseen Isään

Nuorten voimaksi

tasovaatimuksia, jotka vahvistavat sinua

Valmistautumista

lähetystyöhön
avioliittoon ja isänä olemiseen

Temppeleissä käymistä

menemistä kasteelle edesmenneiden puolesta
valmistautumista liittojen solmimiseen
Pyhän Hengen tuntemista

Toimintoja

palvelemista koorumisi kanssa
hauskoja toimintailtoja!

Rakkaat Alkeisyhdistyksen nuoret miehet

Kun täytätte 12 vuotta, olette kyllin vanhoja saamaan Aaronin pappeuden. Se on hyvin tärkeää. Kun Jumala antaa teille pappeuttaan, Hän kertoo teille luottavansa teihin. Teidän pyhänä velvollisuutenanne tulee olemaan palvella muita, kuten Vapahtaja palvelisi.

Nyt on aika aloittaa valmistautuminen. Katsokaa ja kuunnelkaa ympärillänne

olevia pappeudenhaltijoita, kun he siunaavat ja jakavat sakramentin, kastavat, antavat siunauksia, palvelevat lähetystyössä ja johtavat perhettään. Tehkää aina parhaanne elääksenne evankeliumin tasovaatimusten mukaan. Silloin tulette olemaan valmiita sitä suuremoista päivää varten, jolloin saatte Aaronin pappeuden.

Parhain terveisin

David L. Beck

Nuorten Miesten ylijohtaja

siirtyminen

MITÄ NUORISSA NAISISSA OLEMISEEN KUULUU?

Uusia ystäviä

yhdessä oppimista ja hauskanpitoa
toinen toisemme tukemista

Uskosi kasvattamista Jeesukseen Kristukseen

totuuden ja vanhurskauden edustamista
todistukseksi jakamista

Nuorten voimaksi

tasovaatimuksia, jotka vahvistavat sinua

Edistyminen

uutta opittavaa
tavoitteiden asettamista ja
hyveellisyydessä kasvamista

Tempelissä käymistä

menemistä kasteelle edesmenneiden
puolesta
Pyhän Hengen tuntemista
valmistautumista liittojen solmimiseen

Toimintoja

yhdessä palvelemista
hauskoja toimintailtoja!

Valmistautumista Jumalan tyttärenä

olemaan johtohenkilönä
ja hyvänä esimerkkinä
tulemaan uskolliseksi
vaimoksi ja äidiksi

Rakkaat Alkeisyhdistyksen nuoret naiset

Odotamme innolla sitä päivää, jolloin siirrytte Nuoriin Naisiin! Te olette taivaallisen Isän rakkaita tyttäriä. Nuorissa Naisissa opitte olemaan Hänen todistajinaan kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla. Te saatte kaulakorun, joka muistuttaa teitä siitä, että te edustatte totuutta ja vanhurskautta ja annatte Vapahtajan valon loistaa koko maailmalle. *Edistymisen*-kirjasenne auttaa teitä tutkimaan pyhiä kirjoituksia, asettamaan henkilökohtaisia tavoitteita ja edistymään tiellä kohti temppeleitä. Kaikki nämä asiat auttavat teitä valmistautumaan siihen, että olette vaimo ja äiti ja suurenmoisen johtohenkilö maailmassa.

Parhain terveisin

Elaine S. Dalton

Nuorten Naisten ylijohtaja

VALOKUVA © BUSATH PHOTOGRAPHY

Hyvä Amiga

Terveisiä Meksikosta! Minusta oli hienoa saada kirjeesi ja kuulla, että sinulla on pian syntymäpäivä. Kuulostaa siltä, että sinua vähän pelottaa lähteä Alkeisyhdistyksestä. Saanko kertoa sinulle siitä, kun itse siirryin Nuoriin Naisiin?

Minuakin pelotti lähteä Alkeisyhdistyksestä. Kannoin huolta siitä, etten saisi yhtään ystäviä. Pelkäsin sitä, etten olisi enää yksi vanhimmista tytöistä vaan yksi nuorimmista.

Mutta kaikki sujui tosi hienosti. Piispa piti minulle puhuttelun ennen syntymäpäivääni ja kertoi minulle, että muutos olisi hyvä asia. Sunnuntaina minua vieläkin ujostutti ja jäin Alkeisyhdistyksen luokkaan. Onneksi yksi Nuorten Naisten johtohenkilöistä löysi minut sieltä. Hän sanoi: "Ajattelin löytäväni sinut täältä! Tule, on aika mennä luokkaan."

Alkuohjelmassa sisar Diaz toivotti minut tervetulleeksi, ja hän antoi minulle kolme kirjasta, joita olen oppinut rakastamaan: Nuorten voimaksi, Nuorten Naisten Edistymisen ja päiväkirja. Kun katselin ympärilläni luokassa, huomasin, että tunsin joitakin tyttöistä Alkeisyhdistyksen ajalta. Jotkut tytöistä, joita en tuntenut, tervehtivät minua. Pian tunsin pelon sijasta rauhaa.

Sen jälkeen asiat ovat sujuneet aina vain paremmin. Toimintailat ovat olleet minulle erityisen tärkeitä, koska niissä olen oppinut, kuinka voin elää evankeliumin mukaan ja kuinka voin auttaa perhettäni ja ystäviäni. Ja joka vuotisella leirillä on todella hauskaa! Nyt kun olen lehvänsitoja, toivon saavani Edistymisen-ohjelman pian suoritettua. Maltan tuskin odottaa sitä, että saan käyttää Nuorten Naisten riipusta, jotta se voi muistuttaa minua siitä, kuinka paljon olen vuosien varrella kasvanut lähemmäksi taivaallista isääni.

Älä siis pelkää, ystäväni. Kohoa siivillesi ja liidä Nuoriin Naisiin. Lupaam, ettet pety.

Rakkain terveisin
Maribel

Avaa innolla uusi luku elämässä

Marissa Widdison

kirkon lehdet

A sutko sinä sellaisella alueella, jossa puiden lehdet vaihtavat väriään valmistautuessaan talvea varten? Nämä neljä kaverusta asuvat. Noah B., Dylan L., Patrick M. ja Ben M. asuvat kaikki Prinssi Edwardin saarella Kanadan itärannikon tuntumassa. Puiden tavoin nämä pojat valmistautuvat uuteen vaiheeseen elämässä. Heidän kunkin 12-vuotissyntymäpäivä on yhden vuoden sisällä, ja se merkitsee Alkeisyhdistyksen hyvästelemissä ja Nuoriin Miehiin siirtymistä. Näin he kertovat varttumisesta ja eteenpäin siirtymisestä.

Ole oma itsesi

Kun Noah muutti tänne, hänen uudet ystävänsä auttoivat häntä sopeutumaan elämään saarella. Nyt joukon vanhimpana hän auttaa muita tottumaan elämään Nuorissa Miehistä. ”Olin huolissani

siitä, hyväksyttäisiinkö minut ja tutustuisinko muihin”, Noah kertoo alkuaajoista Nuorissa Miehistä. ”Toiminnoissa käyminen on todella auttanut.” Noah’n lempilaulu Alkeisyhdistyksessä kertoo Helamanin sotajoukosta, ja sellaisena hän näkee pappeuskoorumin – yhdessä toimivana, yhtenäisenä.

Hänen neuvonsa? ”Ole oma itsesi.”

Kunnioita pappeutta

Patrickille pappeuden saaminen ei ole sitä, että täyttää tietyn määrän vuosia. Kyse on siitä, että on kelpoollinen ja valmistautunut. ”Ei pappeutta saa siksi, että on täyttänyt 12 vuotta”, Patrick sanoo. ”Siihen täytyy valmistautua.”

Dylan ymmärtää, kuinka tärkeää valmistautuminen on. Hän pyrkii menemään kirkkoon 15 minuuttia aikaisemmin valmistautuakseen hengellisesti sakramentin jakamiseen. ”Olen jakanut sakramentin kolme tai neljä kertaa, ja joka kerta Henki

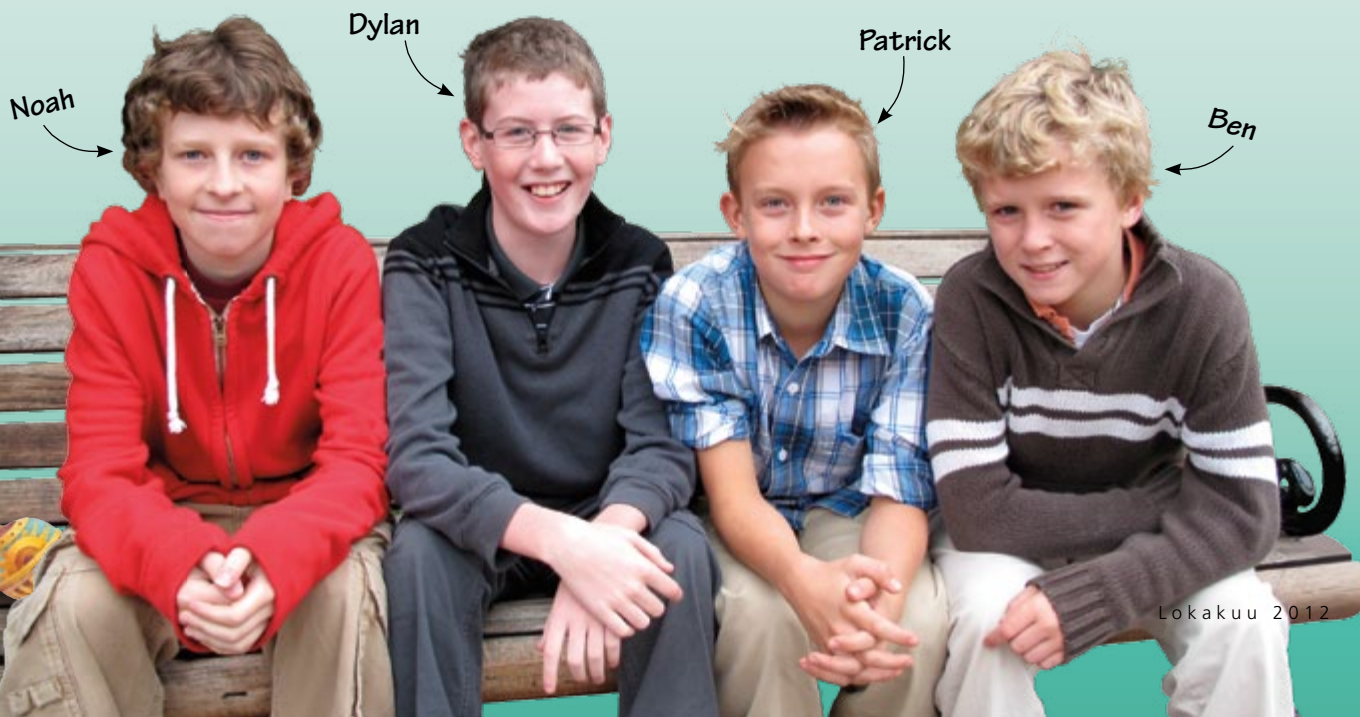
koskettaa sydäntäni. En usko, että koskaan totun siihen”, hän sanoo.

Ben sanoo, että sakramentin jakaminen muistuttaa häntä viimeisestä ateristiasta: ”Jeesus oli siellä. Me olemme siellä, missä Jeesus oli, ja Hän haluaa meidän olevan siellä.”

Katse kohti temppeleä

Ben pyrkii ansaitsemaan oman Usko Jumalaan -kunniakirjan ja odottaa innolla sitä, että pääsee ensimmäisen kerran kasteille kuolleiden puolesta. ”En ole vielä ollut temppelein sisäpuolella, mutta muut ihmiset aina todistavat siitä, kuinka lämmin ja hyvä tunne heillä on, kun he ovat olleet temppeleissä”, Ben sanoo.

Noah meni hiljattain ensimmäisen kerran temppeleihin. Hän kertoo, että hänen kooruminsa nuoret miehet kohtelivat häntä kuin perheenjäsentä. ”Sinua saattaa pelottaa, mutta siellä on ihmisiä auttamassa sinua”, hän sanoo. ”Tunnet olevasi tervetullut.” ■

Jeesus, saavuthan

Koruttomasti ♩ = 72-84

Kirkon tuottamasta musikaalista
Savior of the World: His Birth and Resurrection

1. Jee-sus, Her-ra, saa-vu sei-meen, Näy-tä meil-le kas-vo-si,
2. Saa-vu, Jee-sus, sär-ky-nei-den sy-dän-ten ja miel-ten luo.
3. Saa-vu, Jee-sus, Va-pah-ta-ja, Niin kuin aa-mun-sa-ras-tus.

Suu-ri Luo-ja, al-hai-se-hen as-tut mai-seen ma-jaa-si.
Rak-ka-u-tes sie-lu-jem-me Le-vä-tä Sun luo-nas suo.
It-ke-vi-en lap-si-e-si mur-hei-siin tuo loh-du-tus!

Va-lo voit-taa pi-mey-den, saa-vu, Her-ra ih-mis-ten.
Ku-nin-kaa-na maa-il-maan Saa-vu mei-tä joh-ta-maan.
Ku-nin-kaa-na maa-il-maan Saa-vu mei-tä joh-ta-maan.

Jee-sus, Her-ra, saa-vu sei-meen, Jee-sus, saa-vut-han!
Pol-vis-tuin Sua ter-veh-dim-me. Jee-sus, saa-vut-han!
Pol-vis-tuin Sua ter-veh-dim-me. Jee-sus, saa-vut-han!

Savior of the World: His Birth and Resurrection kirjoitettiin ja sävellettiin ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin johdolla.

© 2003 IRI. Kaikki oikeudet pidätetään. Tämän laulun saa kopioida satunnaisesti, epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Tämä huomautus täytyy liittää kuhunkin kopioon.

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista kertoo muutamia ajatuksia tästä aiheesta.

Miksi on TÄRKEÄÄ, että seuraan JEESUSTA KRISTUSTA uskollisesti, olinpa missä tahansa?

Jeesus Kristus on Jumalan ainosyntyinen ja rakas Poika.

Hän on meidän Luojamme. Hän on maailman Valo. Hän on meidän Vapahtajamme synnistä ja kuolemasta.

Tämä on kaikkein tärkein tieto maan päällä, ja sinä saat tietää sen itse.

Me seuraamme Jeesusta Kristusta. Ei ole mitään välimaastoa.

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Pappeuden siunaukset ovat kaikkien saatavilla

Kun Joseph Smith käänsi Mormonin kirjaa, hänellä ja hänen kirjurillaan Oliver Cowderylla oli eräs kysymys. He menivät metsään rukoilemaan asiasta. Heidän rukoillessaan ”sanansaattaja taivaasta laskeutui

valopilven sisässä”. Tämä sanansaattaja oli Johannes Kastaja. Hän pani kätensä Josephin ja Oliverin pään päälle ja antoi heille Aaronin pappeuden. Sitten Johannes Kastaja käski Josephia ja Oliveria kastamaan toinen toisensa. Hieman myöhemmin apostolit Pietari, Jaakob ja Johannes tulivat maan päälle ja asettivat Josephin ja Oliverin Melkisedekin pappeuteen. Jumalan pappeus oli jälleen maan päällä. (Ks. JS–H 68–72.)

Pappeuden kautta me voimme saada ihania siunauksia ja toimituksia. Näitä siunauksia isät ja

muut kelvolliset pappeudenhaltijat antavat muun muassa vastasyntyneille pienokaisille, sairaille ja lapsille. Meidänkin täytyy saada tiettyjä pappeuden siunauksia palataksemme taivaallisen Isän luo. Näitä toimituksia ovat muun muassa upotuskaste, Pyhän Hengen lahjan saaminen ja pyhät temppelitoimitukset, joilla voidaan sinetöidä perheenjäsenet yhteen ikuisesti. Temppelissä voidaan lisäksi suorittaa toimituksia niiden ihmisten puolesta, jotka ovat kuolleet saamatta evankeliumin siunauksia. Pappeuden siunaukset ovat kaikkien saatavilla! ■

Laulu ja pyhien kirjoitusten kohta

- Valitse *Lasten laulukirjasta* jokin pappeudesta kertova laulu
- OL 84:35

VO-TOIMINTA

Pappeus auttaa ihmisiä

Pappeus on Jumalan voima ihmisten palvelemiseksi ja siunaamiseksi toimitusten ja siunausten välityksellä. Piirrä itsesi näiden kuvien tilanteisiin.

Pappeudenhaltijat siunaavat ja jakavat sakramentin. Piirrä itsesi penkkiin istumaan valmiina ottamaan sakramentti.

Pappeuden siunauksia voidaan antaa sairaille. Piirrä itsesi sairaana vuoteeseen.

Vain sinulle

Ota Kallisarvoisesta helmestä esiin kohta JS–H 68–73. Täytä näiden jakeiden avulla alla olevat tyhjät kohdat. Kirjoita jollekin toiselle paperille muita asioita, joita opit lukiessasi nämä jakeet.

1. "[Aaronin pappeus] pitää hallussaan _____ palveluksen ja _____ evankeliumin."
2. _____ kastettiin ensimmäisenä.
3. Oliver Cowdery kastoi _____.
4. Johannes Kastaja toimi _____ ja _____ käskystä.
5. Myöhemmin Pietari, Jaakob ja Johannes antoivat Josephille ja Oliverille _____ pappeuden.

Perheenjäsenet voidaan sinetöidä yhteen temppelitoimituksin. Piirrä kuva perheestäsi temppelin edessä.

Kaste ja Pyhän Hengen lahjan saaminen ovat pappeuden toimituksia. Piirrä itsesi seisomaan kastealtaan eteen.

Vastaukset: 1. enkelien, parannus-
Johanneksen; 5. Melkisedekin.
Smithin; 4. Pietarin, Jaakobin ja
sen; 2. Oliver Cowdery; 3. Joseph

Kaksinkertaiset siunaukset

Haluamme esitellä Sophie ja Elodie A:n, jotka asuvat Antananarivossa Madagaskarilla.

Richard M. Romney

kirkon lehdet

Kymmenvuotiaat kaksossisarukset Sophie ja Elodie asuvat Madagaskarilla. Se on isokokoinen saari Afrikan rannikon tuntumassa. Heidän perheellään on kerrottavanaan mieluisa tositarina. "Kun isä tapasi lähetyssaarnaajat ensimmäisen kerran, hän tiesi, että kirkko on totta", Elodie sanoo. "Hän oli pikakäännynäinen." Heidän äitinsä kastettiin muutama kuukausi myöhemmin.

Ennen kuin tytöt syntyivät, heidän vanhempansa paastosivat ja rukoukivat, että saisivat tytön. "Ja yhden tytön sijaan äiti sai kaksi", Sophie sanoo.

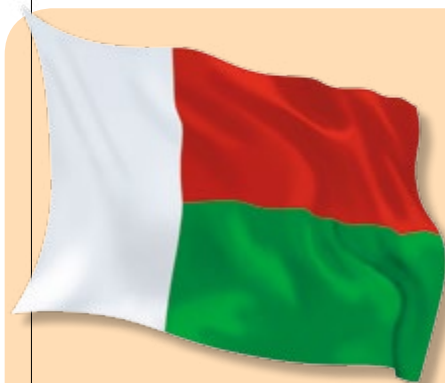
Siitä lähtien siunaukset ovat tulleet kaksinkertaisina! ■

Sophien ja Elodien perhe säästi rahaa kolmen vuoden ajan matkustaakseen Johannesburgin temppeliin Etelä-Afrikassa, jotta heidät voitiin sinetöidä yhteen. Sinne päästäkseen heidän piti matkustaa yli 2 100 kilometriä ja ylittää Intian valtameri.

*Tyttöjen äidillä on
terveysklinikka heidän
kotinsa vieressä. Tytöt
auttavat lakaisemalla
ja pitämällä sen
siistinä.*

*Madagaskarin lipussa valkoi-
nen kuvaa puhtautta, punainen
merkitsee itsenäisyyttä ja vihreä
edustaa toivoa.*

*Sophiella ja
Elodiella on
kaksi kissaa,
ja heistä
on mukava
helliä niitä.*

*Makit ja kameleontit ovat
kaksi eläinlajia, joita esiintyy
Madagaskarilla.*

*Kaksoset nauttivat
perheillasta kahden
veljensä, erään sukulais-
tytön sekä isän ja äidin
kanssa.*

Enkö minäkin voi mennä **KASTEELLE?**

”[Lapset] kastetakoon syntiensä anteeksisaamiseksi kahdeksan vuoden iässä” (OL 68:27).

”Nuno ja Miriam, noudattatko te Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä ja menettekö kasteelle ensi lauantaina?” sisar Silva kysyi.

Paulo ei ollut uskoa korviaan. Lähetysaarnajasisaret olivat juuri kutsuneet hänen kymmenvuotiaan veljensä ja siskonsa menemään kasteelle!

”Joo! Kyllä!” kaksoset sanoivat onnellisina.

Miriam oli yhtä hymyä. Nuno läpsäytti kättä sisar Lopesin kanssa. Isoäiti säteili isossa punaisessa nojatuolissaan huoneen nurkassa.

Muutamien viikkojen ajan lähetysaarnajasisaret olivat opettaneet Pauloa ja hänen sisaruksiaan isoäidin kotona vihreällä, tuulisella São Miguelin saarella 1 600 kilometrin päässä Manner-Portugalista. Pauloista oli mukava avata isoäidin etuoven yläosa ja tuntea merituulen henkäys samalla kun hän katseli, kun sisar Lopes ja sisar Silva kävelivät pitkin katua opettamaan hänelle evankeliumia.

Lähetysaarnajasisaret sanoivat, että tämän päivän oppiaihe olisi erityinen. Nyt Paulo tiesi syyn. Nuno ja Miriam olivat menossa kasteelle, aivan kuten Jeesus on opettanut! Paulokin halusi noudattaa Vapahtajan esimerkkiä.

”Sisaret, voinko minäkin mennä kasteelle ensi lauantaina?” hän kysyi innokkaana painaen Mormonin kirjan kuvakertomuskirjaa lähemmäksi itseään.

Sisar Silva hymyili mutta pudisti päätään. ”Olen pahoillani, Paulo. Herra on sanonut meille, että meidän kaikkien pitää mennä kasteelle mutta vasta kun olemme täyttäneet kahdeksan vuotta. Koska olet vasta kuusivuotias, et ole vielä vastuussa valinnoistasi.”

”Mutta sisaret”, Paulo vastusteli, ”minä olen rukoillut ja lukenut Mormonin kirjaa meidän perheen kanssa, kuten te olette opettaneet minulle. Käyn joka viikko Alkeisyhdistyksessä isoäidin ja Mário-enon kanssa. Tiedän, että kirkko on tosi! Enkö minä voi mennä kasteelle Nunon ja Miriamin kanssa?”

”Olet elänyt todella hienosti käskyjen mukaan ja saanut tietoa evankeliumista”, sisar Lopes sanoi. ”Mutta sinun pitää silti odottaa kaksi vuotta, ennen kuin voit mennä kasteelle.”

Paulon kurkkua alkoi kuumottaa, ja hänen silmänsä täytyivät lämpimistä kyynelistä. Hän hypähti

seisaalleen ja juoksi ullakkohuoneeseen, jossa hän nukkui sisarus-
tensa kanssa.

Itkettyään muutaman minuutin
tyynyään vasten Paulo kuuli jonkun
kiipeävän ullakon portaita. Mário-
eno istahti Paulon vuoteelle.

”Mitä tapahtui, Paulo?” Mário-eno
kysyi.

”Sisar Silva ja sisar Lopes sanoivat,
etten minä voi mennä kasteelle,
mutta Nuno ja Miriam voivat”, Paulo
sanoi. ”Minä haluan olla kirkon
jäsen! Minusta on mukavaa laulaa
kirkon lauluja sakramenttikokouk-
sessa ja oppia lisää pyhistä kirjoituk-
sista Alkeisyhdistyksessä. En halua
jäää jälkeen.”

”Paulo, voit silti olla mukana kir-
kon toiminnassa, vaikka et olekaan
kyllin vanha menemään kasteelle”,
Mário-eno sanoi lempeästi.

”Miten muka?” Paulo nyyhkäisi
tyynyynsä.

”No, sinähän tiedät, että Alkeisyh-
distyksessä valmistellaan sakrament-
tikokousohjelmaa”, Mário-eno sanoi.
”Sinun Alkeisyhdistyksen opettajasi
kertoi minulle, että hän etsii vapaa-
ehtoisia, jotka voisivat lausua ohjel-
massa todistuksensa. Se on yksi
tapa, jolla voit osallistua kirkossa”,
Mário-eno selitti.

”Ihanko totta?” Paulo nousi istu-
maan ja katsoi enoaan. Hän mietti
hetken. ”Minähän voisin lausua
todistukseni myös Nunon ja Miria-
min kastetilaisuudessa!”

”Sehän on hieno ajatus!” Mário-
eno sanoi. ”Vaikka oletkin liian
nuori menemään kasteelle, sinulla
voi silti olla todistus.”

Paulo hypähti vuoteeltaan ja sän-
täsi portaita alas.

”Minne olet menossa, Paulo?”
Mário-eno huusi.

”Menen harjoittelemaan todistuk-
seni lausumista lähetyssaarnaajille!”

Paulo huusi onnellisena takai-
sin. ”Aion lausua sen samalla
kun odotan, että itse pääsen
kasteelle!” ■

”Kärsivällisyys tarkoittaa aktii-
vista odottamista ja kestämistä.
Se tarkoittaa jossakin asiassa
pitäytymistä ja kaiken voita-
vamme tekemistä – työsken-
telemistä, toivomista ja uskon
osoittamista.”

**Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toi-
nen neuvonantaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa. ”Jatkakaa
kärsivällisesti”, Liahona, toukokuu
2010, s. 57.**

Pukeudun kuin diakoni

Hilary M. Hendricks

Perustuu tositapahtumaan

5.

Haluan ylleni valkoisen paidan ja siistit housut. Haluan pukeutua kuin diakoni.

Äiti auttoi Eeliä pukemaan ylleen siistit housut, valkoiset paidan ja solmion.

6. Kirkossa Eeli pani käsivartensa ristiin seurattessaan, kun diakonit jakoivat sakramenttia.

7. Kun eräs diakoni tarjosi Eelille sakramenttia, Eeli otti leipäpalasan ja ojensi tarjottimen sitten äidille.

8. Äiti hymyili Eelille. Eelistä oli mukava auttaa. Hän tunsi olevansa aivan kuin diakoni.

PIILOKUVIA

Eeli haluaa pukeutua kuin diakoni. Auta häntä löytämään huoneestaan ne tavarat, joiden avulla hän voi pukeutua kuin diakoni.

Me saamme pelastavat toimitukset pappeuden kautta.

”Kaikki ne, jotka ottavat vastaan tämän pappeuden, ottavat vastaan minut, sanoo Herra” (OL 84:35).

Brasilialaiset nuoret yhdistävät sukututkimuksen ja temppelityön

Melissa Merrill

Kirkon uutisia ja tapahtumia

José A. Moscão pani merkille erään ilmiön: Campinasin temppeliin tulevilla nuorilla oli paljon ”tyhjää aikaa”.

Veli Moscão, joka on temppelin yhteydessä olevan sukututkimuskeskuksen johtaja, tiesi, että monien nuorten oli matkustettava temppeliin pitkän matkan päästä, ja useimmat tulivat ryhmissä ja viipyivät muutamia päiviä. Heillä oli pakostakin aikaa kasteiden toimittamisen ja aterioiden välillä sekä odotellessaan vanhempiaan ja johtajiaan, jotka osallistuivat muihin temppelitoimituksiin.

Hän ajatteli, että ehkäpä hän voisi tarjota nuorille vaihtoehdon vaelteluun temppelialueella aina silloin kun heillä oli jonkin verran vapaata aikaa.

Niinpä hän tarjosi.

Kutsu

Hän alkoi kutsua nuoria keskuksen ja tarjoutui opettamaan heille indeksoinnin tekemistä FamilySearchissa.

Ensin jotkut nuorista olivat ujoja tai haluttomia. Mutta veli Moscão sanoi, että kun hän puhui heidän kanssaan ihmisten pelastamisesta pimeydestä ja heidän nimiensä tuomisesta valoon kuuliaisuuksessa elävän profeetan sanoille, nuoret liikkutuivat (ks. David A. Bednar, ”Lasten sydämet kääntyvät”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 24–27).

On merkittävä asia, että temppeli ja sukututkimuskeskus sijaitsevat samassa rakennuksessa, koska se tähdentää fyysisellä tavalla sitä, että temppelityö ja sukututkimustyö ovat saman suuren työn kaksi osaa. Sen nuoret temppelipiirin

alueella alkavat oppia, kertoi George A. Oakes, Campinasin temppelin johtaja.

”Ennen kuin aloimme tähdentää heidän saamistaan mukaan sukututkimustyöhön ja indeksointiin, heidän temppelimatkinsa tarkoituksena oli ensisijaisesti mennä kasteelle kuolleiden puolesta. Nyt indeksointikokemuksista on muodostumassa osa heidän työtään”, hän sanoi.

Esittely

Kun nuoria tulee keskuksen, veli Moscão ja keskuksessa vapaaehtoisina palvelevat lähetyssaarnaajat käyvät perehdytyksessä läpi seuraavat periaatteet lyhyesti ja vapaamuotoisesti:

- Heistä tulee pelastajia Siionin vuorella (ks. Ob. 21).
- He noudattavat profeetan kutsua (ks. ”Lasten sydämet kääntyvät”).
- He pelastavat ihmisiä pimeydestä – kauan unohduksissa olleiden filmien ja rekisteritoimitojen ja kirkkojen pölyisten kirjojen pimeydestä. Indeksointi tuo nuo nimet valoon ja tekee niiden tutkimisesta mahdollista, jotta heidän perheensä voivat löytää ne.
- Liittyessään mukaan tähän työhön he osallistuvat toiseenkin puoleen tätä ”[kirkkaudellista] kaikista asioista, jotka kuuluvat ikuisen evankeliumiin, nimittäin kasteeseen kuolleiden puolesta” (OL 128:17).
- He käyttävät aikaansa suureen kuolleiden lunastamista koskevaan työhön, joka siunaa perheitä.

Temppelimatkoillaan nuoret Campinasin temppelepiirissä Brasiliassa osallistuvat kasteiden toimittamisen väliin jäävänä aikana indeksointiin Family-Searchissa.

- Me kaikki kuulumme Jumalan perheeseen, joten indeksoidessaan itselleen tuntemattomien ihmisten nimiä he auttavat silti perhettään.
- Kun he ymmärtävät, kuinka he voivat osallistua indeksointiin, heillä on tilaisuus opettaa myös perheenjäseniään ja muita nuoria seurakunnissaan osallistumaan siihen.

Sitten veli Moscão ja lähetyssaarnaajat näyttävät keskuksen tietokoneilla nuorille, kuinka nämä voivat aloittaa indeksoinnin ja asentaa ja käyttää ohjelmistoa kotiin palattuaan. Veli Moscão kertoi, että kun nuoret ymmärtävät sen, he ”aloittavat indeksoinnin voimalla, jolle ei ole vertaista”.

Into työhön

Numerot kertovat tuosta innosta. Vuoden 2012 kahden ensimmäisen kuukauden aikana kävijät indeksoivat 6 370 nimeä, joista 3 305 oli 12–18-vuotiaiden nuorten indeksoimia. Itse asiassa, koska kiinnostus indeksointiin on kasvanut, Campinasin sukututkimuskeskus pidentää usein normaalia aukioloaikaansa, joka on aamu-kahdeksasta iltakuuteen, ja on auki niinkin myöhään kuin iltakymmenen asti.

Mutta nuoret eivät jätä indeksointia, kun he lähtevät temppeleistä. Kotiin tultuaan he jatkavat tätä

työtä kuuluen veli Moscãon mukaan ”yli 170 000 aktiivisen indeksoijan armeijaan, joka kirkolla on nykyään”. Monet suorittavat indeksointityöllään tavoitteitaan Velvollisuus Jumalaa kohtaan ja Edistyminen-ohjelmissa.

Hyvään vaikuttava voima

Aiemmin tänä vuonna Isabela A., 16, Vila Velhasta Espírito Santosta matkusti äitinsä ja sisarensa kanssa temppeleihin. Matkan viimeisenä päivänä tuli kuluneeksi tasan vuosi hänen isoäitinsä kuolemasta. Isabela kastettiin isoäitinsä puolesta, ja hänen äitinsä teki muut temppeletoimitukset tämän puolesta.

”Tunsin tällä matkalla, että minun piti tehdä jotakin hyvää”, Isabela selitti. ”Halusin oppia indeksoimaan ja sain apua veli José Moscãolta.

Kun minut sitten kastettiin isoäitini puolesta, Henki kosketti minua syvästi. Tajusin, että verhon toisella puolella moni ihminen odottaa loputtomasti, ja he tarvitsevat minun apuani. Ymmärsin, että voisin uhrata vähän ajastani palvelukseni ja että voisin tehdä paljon noiden ihmisten hyväksi. Indeksointi on rakkauden työtä.” ■

Lisää tästä artikkelista on osoitteessa news.lds.org.

Ensimmäinen vaarna perustettu Intiaan

Vanhin E. Jack ja sisar Pamela Kellerstrass

Bangaloren lähetyskenttä, Intia

Imassa aisti käsin kosketeltavan jännityksen ja kiitollisuuden, kun yli 1 500 jäsentä ja ystävää kokoontui Novotel Convention -keskukseen Hyderabadissa Intiassa maan ensimmäisen vaarnan, Hyderabadin

Ennen Intian ensimmäisen vaarnan perustamista pidettyyn konferenssiin kokoontui lähes 600 nuorta naimatonta aikuista Intiasta, Nepalista ja Sri Lankasta.

vaarnan, perustamista varten 27. toukokuuta 2012. Tilaisuuden johtavana virkailijana oli vanhin Dallin H. Oaks kahdenkymmenestä apostolin koorumista, ja hänen seurassaan olivat vanhin Donald L. Hallstrom seitsemänkymmenen johtokunnasta sekä Aasian vyöhykkeen johtajana palveleva vanhin Anthony D. Perkins seitsemänkymmenen koorumista. Kunkin johtajan vaimo oli myös mukana konferenssissa.

Vaarnanjohtajaksi hyväksyttiin John Gutty, ensimmäiseksi neuvonantajaksi Suresh Natarajan ja

toiseksi neuvonantajaksi Rajaratnam Bushi. Intian ensimmäinen patriarkka on entinen piirinjohtaja Prasad Rao Gudey.

Puhuessaan suurimmalle pyhien kuulijakunnalle koskaan Intiassa Randy D. Funk,

Juuri perustetun Hyderabadin vaarnan johtokunta (vasemmalta oikealle): ensimmäinen neuvonantaja Suresh Natarajan, vaarnanjohtaja John Gutty ja toinen neuvonantaja Rajaratnam Bushi.

VALOKUVAT JAMES DAIRYMPLE

Bangaloren lähetyskentän johtaja, sanoi: ”Tämä on loistava näky tänä historiallisena päivänä, päivänä, jonka tulemme aina muistamaan. Me tulemme aina muistamaan, että Herran apostoli oli täällä.”

Vanhin Perkins ilmaisi Aasian vyöhykkeen johtokunnan rakkauden jäseniä kohtaan Intiassa ja sanoi: ”Näemme suurenmoisen työn alkaneen tässä maassa. Kirkon kasvu ja vaarnan muodostaminen on tehty sopuoinnussa iankaikkisen evankeliumin periaatteiden ja säädettyjen pappeuden mallien mukaan.”

Vanhin Hallstrom huomautti, että hän oli toinen todistaja uuden vaarnan johtokunnan kutsumiselle ja selitti uuden vaarnan johtohenkilöstön valitsemisprosessia, joka perustuu ilmoitukseen. Hän kertoi, että seitsemänkymmenen koorumin jäsenenä hän saa tehtävän ja saapuu paikalle ilman ennakoasenteita tai ennakkoluuloja. Hän tulee Herran tavalla luottaen siihen, että saa ilmoitusta Hänen Hengeltään. ”Herran tahto on, että vaarnaa johtaa vaarnanjohtaja Gutty”, vanhin Hallstrom sanoi.

Kristen Oaks, joka oli miehensä mukana, puhui lasten opettamisesta niin, että lapset uskovat, koska heidän äitinsä tiesivät sen (ks. Alma 56:48).

Kokouksen viimeisenä puhujana vanhin Oaks ilmaisi kiitollisuutensa Intian kansakunnasta, maasta, jossa on

**Käydessään
Hyderabadissa
Intiassa vanhin
Oaks yhdessä
muiden kirkon
johtohenkilöiden kanssa
tapasi satoja
jäseniä Intiasta,
Nepalista ja
Sri Lankasta.**

uskonnonvapaus, niin että kirkon jäsenet voivat ”kokoontua ja puhua uskomme periaatteista”.

Vanhin Oaks todisti saaneensa Hengen todistuksen, että Herra oli valmistanut ja valinnut ne johtohenkilöt, jotka kutsuttiin. Vanhin Oaks puhui myös vaarnan uusista velvollisuuksista.

Hän kertoi, että Vanhassa testamentissa profeetta Jesaja vertasi

heimojen keskuudessa. Sukulinjan kautta saadaan suuria siunauksia”, vanhin Oaks sanoi. ”Patriarkallinen siunaus ilmoittaa myös siunauksia ja lupauksia, joita voimme vaatia itsellemme, jos olemme uskollisia.”

Hän jatkoi: ”Kun kirkko Intiassa kasvaa, tulee aika, jolloin profeetta saa innoitusta rakentaa Intiaan temppelin.

Israelia teltaan, joka suojasi Israelin lapsia. ”Tuo telta on nykyään kirkko. Me kaikki tiedämme, että vaarnojen on tuettava teltaa. Nyt kun Hyderabad on Siionin vaarna, teidän odotetaan astuvan esiin ja antavan enemmän tukea kymmenysten maksamisessa ja lähetysaarnajien lähettämässä.”

Koska vaarna on nyt muodostettu, jäsenet Hyderabadissa voivat saada patriarkallisia siunauksia. Vanhin Oaks selitti, mitä patriarkalliseen siunaukseen sisältyy, ja nimitti siunauksia ”henkilökohtaisiksi pyhiksi kirjoituksiksi”.

”Patriarkallinen siunaus julistaa sukulinjanne Israelin

Jokaisen perustetun vaarnan myötä todennäköisyys temppelin saamiseen paranee. Kun ihmiset osoittavat olevansa kellovillisia ja sitoutuneita, he saavat temppelin.”

Päätteeksi vanhin Oaks rukoili siunausta: ”Tässä ensimmäisessä vaarnassa suurenmoisessa Intian maassa siunaan teitä, että muistatte tämän hetken opetukset. Siunaan teitä, että muistatte liitot, jotka olette tehneet, kun teidät on kastettu. Siunaan teitä muistilla ja päättäväisyydellä pitää Jumalan käskyt, jotta voitte nauttia Hänen siunauksistaan.” ■

Apostoli vihki uuden lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksen Filippiineillä

Filippiineillä oleva lähetyssaarnaajien koulutuskeskus, jonka vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista vihki 20. toukokuuta 2012, voi majoittaa jopa 144 lähetyssaarnaajaa, jotka tulevat Filippiineiltä, Hongkongista, Indonesiasta, Intiasta, Kambodžasta, Mongoliasta, Pakistanista, Sri Lankasta, Taiwanista ja Thaimaasta. Nämä lähetyssaarnaajat saavat koulutusta kielillä, joita heidän kotimaissaan puhutaan.

Uuden keskuksen kahdessa rakennuksessa on auditorio, tulkkauskoppeja, tietokone-luokka, pesula, opetushuoneita kiinteine audiovisuaalisine laitteineen, lähetyssaarnaajien nukkumistilat, luokahuoneita ja toimistotiloja.

Pitäessään uusien tilojen vihkimisr-kousta vanhin Nelson ilmaisi kiitollisuutensa Jeesuksen Kristuksen sovituksesta, uskollisista lähetyssaarnaajista sekä kirkon jäsenistä, jotka kautta maailman rakastavat ja palvelevat Herraa. Hän pyysi siunausta Filippiinien tasavallalle, jotta ”sen ovet pysyisivät avoimina ottamaan vastaan” kaikki Herran palvelijat, ja rukoili, että kansakunnan asukkaita siunattaisiin ”vapaudella ja vastuullisuudella

Uudessa lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa Filippiineillä jopa 144 lähetyssaarnaajaa, jotka tulevat Filippiineiltä, Hongkongista, Indonesiasta, Intiasta, Kambodžasta, Mongoliasta, Pakistanista, Sri Lankasta, Taiwanista ja Thaimaasta, voi saada koulutusta heidän kotimaissaan puhutuilla kielillä.

VALOKUVA NOEL MAGLAQUE

edistyä vanhurskaudessa sekä ajallisesti että hengellisesti”.

Manausin temppeli Brasiliassa on kirkon 138. temppeli maailmassa ja kuudes Brasiliassa

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, vihki 10. kesäkuuta 2012 Manausin tempppelin Brasiliassa. Se on 138. temppeli maailmassa ja kuudes Brasiliassa.

Brasiliassa on yli miljoona kirkon jäsentä, ja presidentti Uchtdorfin mielestä siellä asuvien myöhempien aikojen pyhien uskoa ja sitoutumista voidaan verrata Amazonjokeen – ne virtaavat yhtä syvästi ja voimakkaana.

Lähes 20 vuoden ajan kirkon jäsenet Manausissa, joka on suurten jokien ja sademetsien eristämä kaupunki, ovat matkustaneet karavaanina temppeleihin São Pauloön – 15 päivää kestävästä edestakaisesta vene- ja linja-automatkan – ja myöhemmin Caracasin temppeleihin Venezuelaan – 8 päivää kestävästä linja-automatkan.

Kun Manausin lähetyskenttä avattiin vuonna 1990, sen johtajana toimi vanhin Claudio R. M. Costa seitsemänkymmenen koorumista.

”Luotan siihen, että Manausin temppeli tulee olemaan hyvin kiireinen joka ainut päivä, koska nämä ihmiset rakastavat temppeleitä”, vanhin Costa sanoi. ”He opettavat lapsensa rakastamaan temppeleitä. Temppeli on heille hyvin kallisarvoinen.”

Samoalaiset kirkon jäsenet juhliivat itsenäisyytensä ja ensimmäisen vaarnansa 50-vuotispäivää

Perjantaina 1. kesäkuuta 2012 noin 350 myöhempien aikojen pyhää Samoassa yhdessä muiden samoalaisten kanssa marssi itsenäisyyspäivän juhlakulkueessa Apian katuja pitkin. Maa itsenäistyi Uudesta-Seelannista vuonna 1962, 50 vuotta sitten.

Juhlimiseen osallistui järjestöjä, kouluja, paikallisia kirkkoja ja kansainvälisiä organisaatioita. Myöhempien aikojen pyhistä koostuva opiskelijoiden soittokunta viihdytti kymmeniä tuhansia juhlakulkueen katselijoita.

Mutta viikonloppuun sisältyi samoalaisille myöhempien aikojen pyhille toinenkin merkittävä juhlimisen aihe: 50 vuotta oli kulunut myös ensimmäisen vaarnan perustamisesta maahan, Apiaan.

Sunnuntaina 3. kesäkuuta seitsemänkymmenen koorumiin kuuluvat vanhin James J. Hamula ja vanhin Kevin W. Pearson, jotka kumpikin ovat Tyynenmeren vyöhykkeen johtokunnassa, puhuivat myöhempien aikojen pyhille ja vieraille erityisessä kokouksessa. Se lähetettiin kirkon seurakuntakeskuksiin kautta maan.

Vyöhykkeenjohtajana palvelevan vanhin Hamulan mukaan myöhempien aikojen pyhät Samoassa pyrkivät tulevaisuuteen katsoen edelleenkin palvelemaan ja vahvistamaan perheitään, kyliään ja kansakuntaa. ”Me kasvamme hienosti kirkkona täällä, ja me kasvamme perheissämme ja henkilökohtaisessa elämässämme, kun pyrimme noudattamaan Jeesuksen Kristuksen opetuksia ja esimerkkiä”, hän sanoi. ■

Se rakentaa todistustani

Olen lukenut ja tutkinut uutterasti *Liahonaa* vuodesta 1967 asti, ja se on auttanut minua kasvamaan hengellisesti. Joka kuukausi odotan lehteä, jotta voin ylentyä, tuntee Herran Hengen kuiskaukset ja rakentaa todistustani evankeliumista. Pidän erityisesti artikkelista "Kunnioitamme taivaallisia vanhempiamme ja noudatamme Heidän esimerkkiään" (*Liahona*, helmikuu 2012, s. 80). Kykenin samaistumaan siihen, mitä kirjoittaja sanoi, koska olen itsekin graafinen suunnittelija.

Fabio Fajardo, Kolumbia

Opettaja ja ystävä

Rakastan *Liahonaa* – se opettaa minua, tukee minua ja oikaisee elämäni. Kun luen aamulla hyviä asioita, yritän olla parempi koko päivän. Kun luen lehteä, rakkauteni ja uskoni ovat vahvempia. Annan myös *Liahonaa* lahjaksi ystäväilleni. Kiitän teitä hyvin paljon niin hyvästä opettajasta ja ystävästä!

Anastasia Naprasnikova, Ukraina

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Lähetettyä aineistoa saatetaan lyhennää tai muokata selkeämmäksi.

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä:

"Kaukonäköinen elämäntapa valmistaa meitä tulevaisuutta varten", s. 12: Lue artikkelissa mainitut kuusi aluetta, joilla meistä voi tulla omavaraisia. Millaisia hätätilanteita tai ongelmia voitaisiin välttää kehittämällä omavaraisuutta näillä alueilla? Kehota perheenjäseniä miettimään rukoillen, millä näistä alueista heidän pitää kehittyä, ja asettamaan tavoitteita lisätäkseen omavaraisuuttaan kyseisillä alueilla.

"Siveys siveettömässä maailmassa", s. 42: Keskustele perheenjäsenten kanssa artikkelissa esitetyistä kysymyksistä. Voit kertoa periaatteista ja kokemuksista, jotka ovat vahvistaneet omaa todistustasi siveydestä. Keskustelkaa keinoista soveltaa artikkelissa olevia neuvoja käytäntöön.

"Ole viisas ja ole ystävä", s. 48:

Aloita lukemalla vanhin Halesin kokeet, joilla voi ratkaista, ovatko ystävät hyviä. Voisitte keskustella siitä, miten tärkeää on olla hyvä ystävä. Kehota kutakin perheenjäsentä miettimään kolmea tapaa, joilla hän voisi olla parempi ystävä.

"Hyvä Amiga", s. 60, ja **"Avaa innolla uusi luku elämässä",** s. 61:

Lue näistä Alkeisyhdistyksen lapsista ja siitä, kuinka he valmistautuivat siirtymään Nuoriin Naisiin ja Nuoriin Miehiin. Voisitte perheenä keskustella siitä, mitä nämä lapset tekivät valmistautuakseen. Kehota perheenjäseniä lukemaan kirjasta *Edistyminen* tai *Velvollisuus Jumalaa kohtaan* ja etsimään joitakin toimintoja, jotka heitä kiinnostaisi suorittaa tulevaisuudessa.

Yksi perheiltä, kaksi opetusta

Vanhempani ja äitini vanhemmat tulivat kerran meille perheiltään. Jokainen kolmesta lapsestamme osallistuu mielellään, ja sinä iltana oli 7-vuotiaan poikamme vuoro pitää oppiaihe. Olimme valmistaneet pienen näyttelyn, ottaneet esiin kuvia luomisesta ja tutki-neet ja käyneet läpi, mitä hän opettaisi. Poikani oli valmis ja innoissaan.

Oppiaiheen aikana me kaikki kuuntelimme tarkoin sitä, mitä poikamme selitti. Kun hän oli lopettanut, Samuel, joka oli noin kolmivuotias, päätti, että hänkin haluaa pitää oppiaiheen. Niinpä hän otti kuvat ja esille panemamme esineet ja asetteli ne uudelleen pöydälle.

Hiljaisella äänellään ja joskus vähän väärin ääntämillään sanoilla Samuel piti meille perheillän oppiaiheen. Ja vaikka hän ei ollut valmistautunut, hän oli kuunnellut. Hän selitti meille, kuinka maailma luotiin, ja kertoi meille, että Jeesus Kristus rakastaa meitä kaikkia.

Olimme hämmästyksissämme nähdessämme, kuinka helposti hän opetti oppiaiheen – toimien juuri niin kuin hänen veljensä oli tehnyt. Vanhempani ja isovanhemmat olivat yllättyneitä ja onnellisia. Näimme kaikki, miten nämä pienet lapset rakastavat evankeliumia – ja miten Jeesus Kristus rakastaa heitä.

Lizbeth Sánchez Fajardo, Meksiko

EDESSÄPÄIN ON JATKUVASTI HYVIÄ ASIOITA

Caitlin A. Rush

Oli aivan tavallinen perjantai-ilta. Lähimmät ystäväni ja minä olimme katsoneet erään elokuvan ja istuskelimme nyt asunnossani välillä hiljaa jutellen ja välillä taas äänekkäästi nauraen. Huoneessa vallitsi aidon tyytyväinen ilmapiiri, enkä voinut mitään sille, että hymy karehti kasvoillani, kun vaihdoimme ajatuksia ja juttelimme. Jotkut paikalla olleista olin tavannut vasta kuu-kausi aikaisemmin; jotkut olin tuntenut koko 25-vuotisen elämäni ajan.

Yhdessä vaiheessa eräs näistä pitkäaikaisista ystäväistä ja minä aloimme jakaa muistoja joistakin yliopistoajan kavereistamme muutamia vuosia aiemmin. Siinä juttellessamme mietin, kuinka kaipasinkaan näitä ystäviä, kuinka hauskaa meillä oli ollut ja kuinka läheisiä olimme olleet. Nyt olimme valmistuneet ja siirtyneet asumaan eri puolille maailmaa huomaten olevamme tilanteissa, joita emme olisi koskaan osanneet ennalta aavistaa. Huokaisin tuntien hetkellistä menetyksen tunnetta, sitten vilkaisin huoneessa nauravia kasvoja, joita sillä hetkellä oli ympärilläni, ja mieleeni tuli yhtäkkiä ajatus: *edessäpäin on jatkuvasti hyviä asioita.*

Se yksinkertainen ajatus oli minulle itse asiassa varsin syvällinen, varsinkin kun minun on aina ollut vaikea kohdata muutoksia ja epäröin päästää irti hyvistä asioista. Kaipaan mennyttä jo siinä vaiheessa, kun se on vielä nykyisyyttä, ja haluan kovasti nauttia täysin rinnoin niistä hetkistä, joissa tietoisesti ja päättäväisesti elän. Tiedän, milloin kohdallani on hyvä asia, ja haluan pitää siitä kiinni enkä päästää irti. Tämä rento ja onnellinen perjantai-ilta oli yksi sellainen hyvä hetki. Tavallisesti

Minä, jonka tapana on harmitella, kun nykyhetki vaipuu niin nopeasti menneisyyteen, olin kiitollinen saamastani muistutuksesta, joka kehotti yksinkertaisesti nauttimaan käsillä olevasta hetkestä ja katsomaan kohti tulevaa.

kun ymmärrän, kuinka hyvin jotkin asiat ovat, alan heti ajatella sitä, kuinka kaikki on katoavaa, ja että lopulta tämäkin katoaa ajan tai tilanteen edetessä.

Mutta sinä iltana sisäistä ikävää ei tullutkaan. Istuessani hiljaa rakkaiden ihmisten ympäröimänä tiesin, että vaikka joidenkin hyvien asioiden täytyy luontaisesti päättyä ja että tulevaisuudessa olisi epäilemättä monia vaikeita asioita, niin edessäpäin olisi jatkuvasti hyviä asioita. Ja niitä tulisikin aina – niin kauan kuin antaisin niiden tulla. Silloinkin kun minulle rakkaat ihmiset siirtyisivät eteenpäin, tyhjiille paikoille tulisi uusia, ihania ihmisiä ja kokemuksia, joita en olisi koskaan edes kuvitellut.

Toisinaan on vaikea siirtyä eteenpäin, mutta meidän täytyy. Ja eteenpäin siirtyminen ei tarkoita ystävyysuhteiden unohtamista, muistojen jättämistä haalistumaan. Se tarkoittaa sitä, että avaamme sydämemme vieläkin suuremmalle onnelle ja suuremmalle määrälle kokemuksia.

Muutama viikko sen perjantain jälkeen nuorten aikuisten seurakuntamme johtokunta vapautettiin. Kuten kuka tahansa, joka on pienestä seurakunnasta, voi luultavasti vahvistaa, oli vaikea ajatella, mitä tapahtuisi, kun nämä miehet ja naiset, joita olimme oppineet rakastamaan ja joihin olimme oppineet luottamaan, eivät olisi enää seurakunnassamme emmekä voisi enää turvautua heihin. Mutta suljin silmäni ja toistin mielessäni niitä sanoja, jotka olivat iskostuneet mieleeni sinä perjantaina: *edessäpäin on jatkuvasti hyviä asioita.* Sain lohtua ja olin valmis muutokseen.

Muutos on Herran tapa. Hän haluaa meidän olevan onnellisia ja edistyvän, olevan innokkaita siirtymään eteenpäin elämässämme. Elämä on matka, ja vaikka yhä nautimme nykyhetkestä ja valmistaudumme väistämättömiin haasteisiin, meidän täytyy kulkea eteenpäin, pysyä optimistisina, pitää sydämemme avoimena niille kokemuksille ja hyvälle asioille, joita epäilemättä on tulossa. ■

Tänä vuonna monet *Liahonan* numerot sisältävät leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista. Voit tehdä niistä tukevia ja helppokäyttöisiä, kun leikkaat ne irti ja liimaat tai kiinnität ne teipillä pahville, kartongille, pieniin paperipusseihin tai askartelutikkuihin. Säilytä kuvia kirjekuoreissa tai pussissa, johon on merkitty, mistä löytyy kuviin sopiva pyhien kirjoitusten kertomus.

Kiviä

Jeesus Kristus

Jeredin veli

Laivoja

Jerediläiset johdatetaan luvattuun maahan

Eter 1–3, 6

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat opettaneet: ”Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehkeksen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla” (”Perhe - julistus maailmalle”). Ideoita siihen, kuinka voit soveltaa näitä periaatteita omassa elämässäsi ja perheessäsi, on sivuilla 4, 16, 20 ja 22.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO